

ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวรัตนา ดีศาลา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

มีนาคม 2544

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

341.6521044

83450

ด.จ

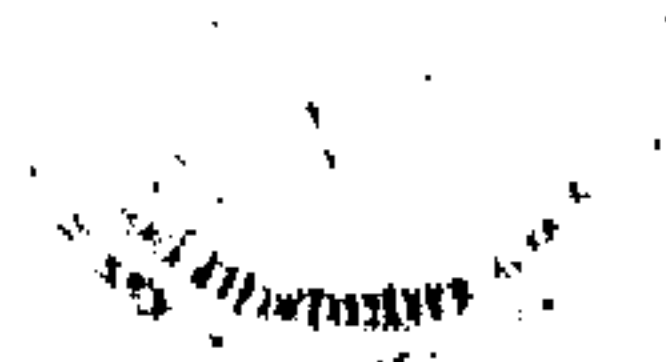
ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

26 เม.ย. 2544

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวรัตนา ดีศาลา...



เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

มีนาคม 2544

148672

รัตนา ดีศาลา. (2544). ผลของการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ดร.สุวพร เข้มเฮง.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ใช้เวลาในการฝึก 15 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบฝึกที่ใช้ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ ด้านละ 3 ชุด และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า หลังการใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแบบฝึกที่ใช้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 86.46 / 84.70

THE RESULT OF USING THE EXERCISES FOR DEVELOPING ENGLISH WRITING
ABILITY OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS IN WAT SRABUA SCHOOL, PATUMWAN
DISTRICT, BANGKOK METROPOLITAN.

AN ABSTRACT
BY
MISS. RATTANA DEESALA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University
March 2001

Rattana Deesala. (2001). The Result of Using the Exercises for Developing English Writing Ability of Prathom Suksa VI Students in Wat Srabua school, Patumwan District, Bangkok Metropolitan. Master Project, M. Ed. (Education Measurement). Bangkok : Graduate School, Srinakhariwrot. Advisor Committee : Dr. Suwaporn Semheng.

This research aimed to study the result of using exercises for developing English Writing Ability of Prathom Suksa VI students of Wat Srabua School in Patumwan District, Bangkok Metropolitan. The One Group Pretest – Posttest design was used in this study.

The sample consisted of 40 students in one of the Prathom Suksa VI classrooms. The experiment was done during enrichment hour of the day within 3 weeks, with 15 teaching periods of 40 minutes each. Research tools consisted of 9 English writing exercises on the vocabulary writing, conversations or dialogue writing , and completing sentence or paragraph writing for describing pictures as well as 3 sub-test on English writing ability. Percentage, mean, standard deviation and t-test for dependent sample were used in data analysis and hypothesis testing.

It was revealed that after using English writing exercises , the English writing ability scores was significantly higher than before using the exercises at the .01 level. This indicated that the English writing exercises enhanced the English writing ability of the students. It was also found that the exercises had the efficiency of the relationship between process (E_1) and the average product (E_2) equal to 86.46 / 84.70.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. สุพร เข้มแข็ง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์อังคณา สายยศ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. สุพร เข้มแข็ง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. कमเพชร จัตุรศุกุล)

วันที่ ๘... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือในการให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำเป็นอย่างดี จากอาจารย์ ดร.สุวพร เข้มเฮง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญนนันตพงษ์ และรองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ที่ได้เสนอแนะแนวคิด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ในครั้งนี้ และอาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง อาจารย์อุดมศักดิ์ นาดี อาจารย์สุพัตรา ศรีเรขา และอาจารย์มาลินี พันธุ์พิกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ จนสามารถทำสารนิพนธ์สำเร็จลงได้ รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู อาจารย์ นักเรียนโรงเรียนวัดสระบัว และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอหมอบรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน และญาติพี่น้องที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

รัตนา ดีศาลา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	3
	กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	5
	ความหมายของแบบฝึก	5
	หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	6
	หลักการสร้างแบบฝึก	8
	ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	9
	ประสิทธิภาพของแบบฝึก	11
	การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ	13
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน	15
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน	15
	ความหมายของการเขียน	16
	องค์ประกอบของการเขียน	16
	ความสามารถในการเขียน	17
	การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา	18
	การวัดผลประเมินผลการเขียน.....	20
	การเปรียบเทียบคะแนนโดยใช้เส้นภาพ (Profile)	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน	25
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
กลุ่มที่ใช้ศึกษา	27
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา	27
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	28
วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	29
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	53
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	53
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	53
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	53
กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา	53
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	53
วิธีดำเนินการฝึก	54
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	65
ประวัติย่อของผู้วิจัย	112

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แบบแผนการทดลอง One Group Pretest - Posttest Design	27
2	ตารางการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	42
3	ผลของการหาประสิทธิภาพความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย เท่ากับ 80/80.....	48
4	คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับ การทดสอบหลังการใช้แบบฝึก	49
5	ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก กับการทดสอบหลังการใช้แบบฝึก	49
6	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในแต่ละด้าน	67
7	ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน	68
8	ข้อมูลจากผลการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับที่ 1	70
9	ข้อมูลจากผลการฝึกความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียน ฉบับที่ 2	71
10	ข้อมูลจากผลการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ฉบับที่ 3	72
11	ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในแต่ละด้าน	73
12	คะแนน T ของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายข้อ ในแต่ละด้าน	75

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนคำศัพท์ชุดที่ 1 – 3 เป็นรายบุคคล	77
2 คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนบทสนทนาชุดที่ 1 – 3 เป็นรายบุคคล	78
3 คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพชุดที่ 1 – 3 เป็นรายบุคคล	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่งคือภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทมาก ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และด้านการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ วิทยาการใหม่ๆ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (สมิตรา อังวัฒนากุล. 2537 : 1) ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญ และเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไป จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือสามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคม และเข้าใจวัฒนธรรมของภาษา (Socio-Cultural Functions) แล้วสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา (Cognitive Linguistic Functions) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงประกอบไปด้วย 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมไทย (ประพาศน์ พงุทธิประภา. 2528 : 53)

สำหรับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช 2539 จัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เป็นหลักสูตรเตรียมความพร้อม มุ่งเน้นการฟัง การพูด เพื่อการใช้ภาษาอย่างสนุกสนานในเรื่องใกล้ตัว และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เป็นหลักสูตรระดับอ่านออกเขียนได้ จัดกิจกรรมผสมผสานการอ่าน เขียน และสะกดคำ ตลอดจนช่วยส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เป็นหลักสูตรระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น แนวการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 8)

จากการสำรวจการสอนทั้ง 4 ทักษะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีความเห็นตรงกันว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง (อรุษา เณรตาก้อง. 2535 : 2 ; อ้างอิงจาก รายงานการวิจัยของภาควิชาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2528 : 235) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยาก ซับซ้อนกว่าทักษะอื่นๆ การเขียนเป็นทักษะขั้นสูงจำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่นๆ เป็นพื้นฐาน จึงทำให้สามารถเขียนได้ดี (ศรีวิไล ดอกจันทร์. 2529 : 2) นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรอบรู้หลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการ

ไฝหาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก เห็นมาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย (จิมล์ม โกวิทากุล. 2530 : 1) การที่จะให้นักเรียนเขียนเป็น และเขียนได้ดีนั้น ต้องมีการฝึกเพราะการฝึกเขียนบ่อยๆ ฝึกซ้ำๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความก้าวหน้า แม่นยำในการใช้ภาษาและการเขียนมากยิ่งขึ้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2519 : 11) เพื่อเป็นแนวทางในการลดปัญหาการเขียนของนักเรียนว่าควรมีการฝึกให้นักเรียนได้เขียนบ่อยๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนตัวอักษร คำศัพท์ สะกดคำ และการเขียนประโยค ซึ่งการฝึกให้เขียนบ่อยๆ นั้นย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรได้ รayment (Raimes. 1979 : 5) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกให้นักเรียนแต่งประโยคง่ายๆ เพื่อให้มีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน จะเป็นการปูพื้นฐานในการเขียน และทำให้เกิดความคงทนในการเรียน (Anunee. 1983 : 39 – 41) ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาความตามจุดประสงค์การเรียนรู้ สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้วยังต้องคำนึงถึงการเขียนคำศัพท์สะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความได้ถูกต้องรวดเร็ว (อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. 2536 : 1) สำหรับในการสอนการเขียนนั้น วอลต์เกอร์ (ถนอมศรี เหลาหา. 2535 : 3 ; อ้างอิงจาก Walker. 1973 : 102) กล่าวว่าผู้เรียนไม่ชอบการตรวจแก้ข้อผิดพลาดทุกแห่ง นอกจากข้อผิดพลาดที่สำคัญเท่านั้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการเขียน ดังนั้นผู้สอน จึงควรพิจารณาหาเทคนิคที่จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการเขียน และสร้างแรงจูงใจในการเขียนของผู้เรียนด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการสอบด้านการเขียน คำศัพท์ การใช้คำตามหน้าที่ของคำในประโยค การใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน และการเขียนประโยคบรรยายภาพหรือเหตุการณ์ ในแต่ละจุดประสงค์ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตปทุมวัน. 2541) และพิจารณาจากผลการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียน ได้แก่ การเขียนคำศัพท์ การสะกดคำ การใช้คำหรือข้อความตามหน้าที่ในประโยค การเขียนบทสนทนา การเขียนประโยคบรรยายภาพสั้นๆ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งมีปัญหาเช่นเดียวกัน (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2541)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญในการศึกษาในชั้นสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร และเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของโรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเนื้อหา และกรอบคำศัพท์ในบทที่ 34 - 35 ของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ (English Is Fun Book 4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ในช่วงเวลาพักเที่ยงทุกวัน ตั้งแต่เวลา 14.30 – 15.10 น. รวมเวลาที่ใช้ในการฝึกทั้งหมด 15 ครั้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนคำศัพท์ เขียนบทสนทนาต่างๆ เขียนประโยคและข้อความโดยใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง

2. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และเขียนประโยคบรรยายภาพ จากเนื้อหาในหนังสือ English Is Fun Book 4

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคภาษาอังกฤษบรรยายภาพ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยพิจารณาจากเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ทำแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

5. ผลการใช้แบบฝึก หมายถึง ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ พิจารณาจากความแตกต่างระหว่างคะแนนผลการสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษจำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาต่างประเทศจำนวน 1 ท่าน และอาจารย์ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาแล้ว ไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 1.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 1.2 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 1.3 หลักในการสร้างแบบฝึก
 - 1.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 1.5 ประสิทธิภาพของแบบฝึก
 - 1.6 การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน
 - 2.1 ความหมายของการเขียน
 - 2.2 องค์ประกอบของการเขียน
 - 2.3 ความสามารถในการเขียน
 - 2.4 การสอนการเขียนในระดับประถมศึกษา
 - 2.5 การวัดผลประเมินผลการเขียน
 - 2.6 การเปรียบเทียบคะแนนโดยใช้เส้นภาพ (Profile)
 - 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 ความหมายของแบบฝึก

สุรสิงห์ นิลชร (2527 : 7) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นการจัดสภาพการณ์เป็นการฝึกฝนทบทวนสิ่งต่างๆ ที่ได้เรียนในชั่วโมงเพื่อให้เกิดความรู้เรื่องนั้น นอกจากนั้นยังช่วยตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ได้

วาสนา สุพัฒน์ (2530 : 11) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำหรือทบทวนความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและพัฒนาทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

อัจฉรา ชีวพันธ์ และคนอื่นๆ (2532 : 102) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมความเข้าใจ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ และนำความรู้ไปใช้ได้ อย่างแม่นยำ ถูกต้อง คล่องแคล่ว

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2524 : 106) กล่าวว่า แบบฝึก คือการจัดประสบการณ์ที่เน้นการฝึกหัด เพื่อให้เกิดความจำจนกระทั่งสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ ขั้นตอนในการสอนก็มักจะเริ่มต้นด้วยการบอก หรือทำให้ดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนทำตามและฝึกหัดเรื่อยไปจนกระทั่งจำ และทำได้โดยอัตโนมัติ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อ สิ่งเร้า หรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่เรียนไปแล้ว จนกระทั่งสามารถนำความรู้ไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ แบบฝึกจึงเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน และยังช่วยให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้าง

1.2 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้มีคุณภาพ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา เพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดีควรใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ใช้แนวทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่สำคัญดังนี้

✓ ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connected Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ (กมลรัตน์ หล้าสูงรัง. 2528 : 175 – 180)

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำการย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจย่อมไม่อยากจะทำซ้ำหรือเกิดความเบื่อหน่าย

✓ ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปฏิกิริยาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ใจความสำคัญของทฤษฎีนี้คือ (ชม ภูมิภาค. 2523 : 165 – 170)

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง โดยมีลักษณะทางการสอนและการเรียนที่สัมพันธ์กันมากขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดความพึงพอใจ ผู้สอนจึงจะต้องหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากเห็นมากที่สุด

2. การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดหรือการฝึกซ้ำเพื่อให้เกิดทักษะในการเขียน

3. การรู้ผลการกระทำ (Feedback) ได้แก่ การที่สามารถให้ผู้เรียนได้รู้ผลการปฏิบัติหน้าที่ได้ทันทีเพื่อจะทำให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมได้ถูกต้อง อันเป็นการเรียนรู้ที่ดี

4. การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (Generalization) ได้แก่ การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความคิดรวบยอด จนกระทั่งสรุปเป็นกฎเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้

พรวณีย์ ชูทัย (2522 : 192 – 195) ได้สรุปแนวความคิดของนักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้แบบฝึกหัดว่าควรประกอบด้วย

1. แนวคิดในเรื่องกฎแห่งผลของธอร์นไดค์ (Thorndike) แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควรและควรมีคำเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้ หลังจากทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว

2. แนวคิดในเรื่องการฝึกหัดของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกหัดตามหลักจิตวิทยานี้ ควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำๆ เพื่อให้จำได้นาน แล้วสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. แนวคิดในการเสริมแรงของธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการสอนฝึกทักษะนั้น ครูควรให้การเสริมแรง โดยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

นอกจากนี้แรงจูงใจก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวอยากรู้ อยากเรียน แบบฝึกที่น่าสนใจ จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำอยากฝึก และเกิดการเรียนรู้ในที่สุด

← สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2536 : 65 – 73) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกหัดว่า ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบฝึกหัด ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศ และสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึง สิ่งต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ควรพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือฝึกกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้นั่นเอง

3. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาชื่อธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝน หรือกระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้วย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียนโดยรวดเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้

ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นานๆ ก็ลืมไปหมด หรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

จากหลักจิตวิทยาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่าในการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่จะเรียนแบบฝึก ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเองและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

1.3 หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญแล้วยังช่วยให้สามารถจำบทเรียนได้นาน แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นต้องมีความหมายต่อผู้เรียน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงต้องมีหลักยึดว่าแบบฝึกที่สร้างนั้น ควรมีแนวทางไปในทางใดเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน การสร้างแบบฝึกที่ดีจึงควรมีหลักในการจัดทำดังนี้

บาร์เนตต์ และคนอื่นๆ (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2539 : 29 ; อ้างอิงจาก Barnett and others. 1969 : 11) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า แบบฝึกที่ดีควรมีข้อแนะนำการใช้ ควรให้มีตัวเลือกแบบตอบจำกัดและตอบแบบเสรี คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกเป็นข้อความหรือเป็นแบบฝึก ไม่ควรยาวเกินไปหรือยากแก่การเข้าใจ ถ้าต้องการให้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้เรียน

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2514 : 1 - 2) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการวัด
2. ใช้แบบฝึกสั้นๆ แต่มีหลายแบบในการฝึกแต่ละทักษะ
3. ให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น เกม ทำแบบฝึกหัด
4. มีการประเมินเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

✓ พรณธิภา อ่อนแสง (2532 : 48) ได้สรุปหลักการทำแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอน ๑ ในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาข้อบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

- ✓ ประพันธ์ จำเริญ (2536 : 15) ได้ให้แนวทางในการดำเนินการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้
1. กำหนดจุดมุ่งหมาย และวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบฝึกหัด
 2. วิเคราะห์ทักษะ และเนื้อหาวิชาที่ต้องการสร้างแบบฝึกหัด เป็นทักษะย่อยๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามทักษะ และเนื้อหาย่อยๆ นั้น
 3. เขียนแบบฝึกหัดตามเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน
 4. กำหนดรูปแบบของแบบฝึกหัด

① บรูคส์ (วิชย์ เพ็ชรเรือง. 2531 : 73 ; อ้างอิงจาก Brook. 1960 : 212 – 215) ได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษาไว้หลายชนิดดังต่อไปนี้

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยนักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ โดยเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำสรรพนาม (Replacement)
4. การตอบโต้ตอบ (Rejoinder) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบประโยคที่กำหนด
5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) กำหนดข้อความให้นักเรียน แล้วให้ตัดข้อความหรือหาข้อความมาเติม โดยยังคงความหมายเดิมไว้
6. การเติมคำหรือข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)
7. การย้ายที่คำ (Transposition) ให้ย้ายตำแหน่งคำ หรือเติมคำให้มีความหมายเหมือนข้อความที่กำหนดให้
8. การขยายความ (Exposition) จัดวางคำใหม่ให้เหมาะสมเพื่อขยายความ
9. จำกัดคำให้แคบลง (Contraction) โดยใช้คำเดียวแทนข้อความในประโยค
10. การรวมประโยค (Integration) รวมประโยค 2 ประโยค ให้เป็นประโยคเดียวกัน

จากหลักการและข้อเสนอแนะจากนักการศึกษาหลายท่านดังที่กล่าวมานี้ สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษานั้นมีหลายรูปแบบ ต้องมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผู้สร้างควรคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่วางไว้ มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ควรจัดทำให้จบเป็นเรื่องๆ รวมทั้งมีการประเมินผลโดยแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง นอกจากนี้นักเรียนจะได้รับประโยชน์หรือคุณค่าจากการฝึกหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้ฝึกเป็นสำคัญ

1.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังต่อไปนี้

ริเวอร์ (River. 1968 : 97-105) กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. นักเรียนควรมีโอกาสในการฝึกในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ มาก่อนแล้วจึงจะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งเป็นการสอนไม่ใช่การสอบ

2. การฝึกแต่ละครั้งควรฝึกเพียงลักษณะเดียว
3. ควรฝึกให้เชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ใช้ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบสั้น ๆ
5. ข้อความ หรือเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. ควรให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกในสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 8 – 9) กล่าวว่าแบบฝึกที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะที่ดีและถูกต้อง ควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองได้
2. ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นาน และทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
4. ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อในการทำ และเพื่อฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. ควรมีทั้งกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจ
6. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดี ใช้ได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์ และมองสิ่งที่เขาได้รับการฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อผู้ฝึกตลอดไป
7. มีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านเช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกควรจัดทำให้มากพอ และควรมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าเด็กทั้งปานกลางและอ่อนจะได้ทำได้ตามความสามารถ เพื่อให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก
8. ควรสร้างความสนใจตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย
9. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องและนอกห้องเรียน
10. ควรเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างให้นักเรียนได้ฝึกหัด แล้วสามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

รัชนี้ ศรีไพรวรรณ (2517 : 56) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีมีประโยชน์คือ ช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ความจำ แนวทางและทักษะในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการสอนของครู สามารถแก้ไขได้ตรงจุดแล้วสามารถใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน ในแต่ละเรื่องแต่ละตอน

และสามารถคิดหาทางช่วยเหลือแก้ไขได้ทันที่ และยังช่วยให้นักเรียนทราบจุดอ่อนข้อบกพร่องของตนเองได้เช่นกัน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำแบบฝึกหัด และได้ฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ ได้ตรงจุดที่ต้องการฝึก ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง คิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นออกมาอย่างมีระเบียบ ชัดเจน และรัดกุมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าประหยัดทั้งเวลา และเงิน

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี จะต้องเป็นแบบฝึกสั้นๆ ฝึกหลายๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ มีความสำคัญ ในการฝึกให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียวในการฝึกนั้นๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่าย ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น จึงจะนับได้ว่าเป็นแบบฝึกที่ดี และมีประโยชน์คุ้มค่าทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน เพื่อใช้แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาได้

1.5 ประสิทธิภาพของแบบฝึก

๒๕๓๘

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 494 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์. ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน หรือแบบฝึกอยู่หลายประการ ดังนี้คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึก เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก แบบฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำแบบฝึกมาใช้ จึงควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพ ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดแบบฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1 / E_2 ใช้เกณฑ์ในเนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80 / 80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 495 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์. ม.ป.ป.) เสนอวิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการคำนวณดังนี้

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของผู้เรียนทั้งหมดรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เทียบส่วนเป็นร้อยละ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึก และการยอมรับประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก มีผู้ให้เกณฑ์ดังนี้

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 295) กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกนิยามตั้งไว้ 90 / 90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ และเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติไม่ต่ำกว่า 80 / 80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 495 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์. ม.ป.ป.) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80 / 80 , 85 / 85 หรือ 90 / 90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75 / 75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90 / 90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5 / 85.5

ฉลองชัย สุวรรณบุรณ (2528 : 215) กล่าวถึงการยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอน มี 3 ระดับดังนี้คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซนต์ขึ้นไป

2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับเกณฑ์ หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์.

3. เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 496 - 497 ; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ พรหมวงศ์. ม.ป.ป.)

1) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1 : 1)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่างๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียน และความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 แบบกลุ่ม (Small group Tryout 1 : 10)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสังเกต ตรวจผลงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์

3) ขั้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 ภาคสนาม (Field Tryout : 100)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 40 - 100 คน ให้นักเรียนละกันทั้งเก่งและอ่อน ดำเนินหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งไว้จากเกณฑ์พิจารณาประสิทธิภาพของแบบฝึกดังกล่าว ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไว้เป็น 80 / 80 โดยให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์

4.6 การฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

ยัททส์ (นิตยา กิจโร. 2530 : 44 ; อ้างอิงจาก Butts. 1974 : 2) ได้เสนอแนะหลักในการนำแบบฝึก ไปใช้ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. อ่านและศึกษาวัตถุประสงค์ให้เข้าใจก่อน
2. ลองทำกิจกรรมในแบบฝึกดูว่าทำได้หรือไม่
3. พิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกว่าสอดคล้องกันหรือไม่
4. พิจารณาวัตถุประสงค์ของแบบฝึกและกิจกรรมการเรียนรู้ว่าสอดคล้องกันหรือไม่
5. แบบฝึกนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่
6. เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้กับแบบฝึกให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม
7. พิจารณาเวลาที่ใช้การฝึกว่าเหมาะสมกันหรือไม่
8. อภิปรายร่วมกับนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกแล้ว เพื่อศึกษาถึงปฏิกิริยา

ตอบสนองของนักเรียนว่าเข้าใจหรือไม่

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 – 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนฝึกการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำได้แก่

ก. ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

ข. ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ การถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

ค. แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้นๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่ หรืออาจจะใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้ได้ความตามเรื่องที่ตนอ่านไปแล้วนั้น

2. การเขียนบทสนทนา ได้แก่

ก. ตอบบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

ข. แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

ค. เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก เพื่อ

1. ฝึกให้นักเรียนตั้งใจฟัง และพยายามเขียนตามให้ถูก

2. ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงคำพูดเป็นตัวอักษร

3. ทดสอบการสะกดคำ

4. ฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

5. ฝึกให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่ตนกำลังฟังอยู่

4. การเขียนบรรยายภาพ หรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

สรุปได้ว่า จากหลักในการนำแบบฝึกไปใช้ในการสอนฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ ควรเตรียมแบบฝึกที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรมที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ ในด้านการใช้คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การ บรรยายภาพ การเขียนเรียงความ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเน้น ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานการ ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทั้งในและต่างประเทศมีดังนี้

ขจรรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 97) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบผล การสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏคะแนนความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำพ้อง เสียงถูกต้องมากที่สุด

ประยงค์ โชติการณ (2534 : 7) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มทักษะภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 44 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากหลังการใช้แบบฝึกสูง กว่าก่อนการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรา ชำรงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้น อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศรีมาลา พิมพะนิตย์ (2529 : 2) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนที่ได้ รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูง กว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นัตตา ขจรนที (2530 : 104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และ การเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคง

ทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรษา เณรตาก้อง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ และความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรทัย นุตระดุษฐ์ (2540 : 75) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดปากท่อ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภopakท่อ จังหวัดราชบุรี จำนวน 27 คน จากการวิจัยพบว่า ผลการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ภายหลังนักเรียนได้รับการฝึกแล้วทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอนและมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้สูงขึ้น

แมนจิรีและบาลด์วิน (นวลโย หนูมี. 2529 : 27 ; อ้างอิงจาก Mangieri and Baldwin. 1979 : 285 – 287) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำ เพื่อจะตัดสินใจว่าการเข้าใจความหมายของคำจะมีส่วนสัมพันธ์กับการสะกดคำมากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในรัฐแคลิฟอร์เนียจำนวน 180 คน โดยใช้คำ 180 คำ ที่สุ่มมาจากหนังสือประมวลคำศัพท์ในคู่มือครูจำนวน 30,000 คำพบว่า ถ้านักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียน นักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง แม้ว่าคำนั้นจะเป็นคำยาก ซึ่งประกอบด้วยกันหลายพยางค์ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำในระดับสูง

จากงานวิจัยที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนำแบบฝึกมาใช้ฝึกในการเขียนคำศัพท์ สะกดคำ การแต่งประโยค การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร เป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการทราบความหมายของคำศัพท์ที่เขียน จะช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบฝึกที่มีรูปภาพเพื่อเป็นสื่อให้ทราบความหมายของคำ และช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการฝึก สำหรับใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อการสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่างๆ ที่เรียนหรือทราบมา และยังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน

เพราะถ้าผิดไป ความหมายก็จะผิดหรือไม่มีความหมายเลยก็ได้ (ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. 2522 : 157) ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายในการเขียนไว้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1958 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงออกจากสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ ความรู้สึกที่แสดงออกมากับการเขียนตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 – 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด และยังได้ย้ำว่าในขณะที่เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปอย่างมีขั้นตอน

แมคคริมอน (McCrmon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ได้ และสามารถทำให้ผู้อื่นมีความเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

โอลิวา (Oliva. 1988 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของตนไปสู่คนอื่น ในการสื่อความหมายนี้ขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้จะแสดงออกมากับการเขียน

อัจจิมา เกิดผล (2533 : 73) กล่าวว่า การเขียน คือการสื่อความหมายโดยมีตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสารเพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบความรู้ ความคิดและความรู้สึกของผู้เขียน

สนธิ ตั้งทวี (2538 : 21) กล่าวว่า การเขียนหมายถึงการแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยใช้วิธีสัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน

สรุปได้ว่าการเขียน หมายถึง การสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เสนอแนวคิด ของผู้เขียนอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยเรียงลำดับความสำคัญอย่างมีขั้นตอน และสื่อความหมายออกมาเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตลอดจนเป็นเรื่องราวได้ การเขียนอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความสามารถในการสร้างประโยค การนำประโยคมาเรียบเรียงได้อย่างมีความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน

2.2 องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (Harris. 1969 : 68 – 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดเรียงลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และสื่อความหมายได้
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวนต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคเฉพาะหรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส
5. กลไกการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษา

นั้นๆ ในการเขียนครูจะต้องให้นักเรียนเขียนโดยใช้คำที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อความคล่องแคล่ว และใช้ได้อย่างแม่นยำ

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2538 : 1 – 2) กล่าวว่า การเขียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนเขียนในระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนด้วยลายมือที่มีระเบียบ และถูกต้องตามลักษณะของอักษรไทยประเภทต่าง ๆ
 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็วเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตน เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นในการเขียนได้อย่างมีเหตุผล
 4. เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักเกณฑ์การเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
 5. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียน สามารถสร้างสร้งงานเขียนได้ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียน
- สรุปได้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญในอันที่จะทำให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ และถูกต้อง องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ เนื้อหา รูปแบบ จุดมุ่งหมายของการเขียนคำศัพท์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งการจัดลำดับความคิด การเรียบเรียงเนื้อความให้สอดคล้องและต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสและเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

2.3 ความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ต่างๆ ไป รวมทั้งสามารถในการใช้ภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริงๆ (สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. 2533 : 29 ; อ้างอิงจาก Oliva. 1969 : 5)

ลาโด (Lado. 1964 : 248) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย การเรียบเรียงข้อความได้อย่างเป็นระบบโดยใช้ความคิด ความรู้ในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่าน และผู้เขียนได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้นๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำ สำนวนอย่างถูกต้อง

วาเล็ท (Valette. 1977 : 131) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้หลักไวยากรณ์ และใช้ถ้อยคำในการเขียนได้อย่างสละสลวย มีความเชี่ยวชาญในลีลาทางภาษา

แพ็ตตี (Patty. 1985 : 182 – 226) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการแสดงออก ซึ่งเป็นความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราวได้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) ให้ทรงเห็นว่า ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ตนต้องการนำมาลำดับความด้วยการเรียบเรียงเป็นตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกทางความคิดได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งภาษาที่ใช้ในการเขียนค่อนข้างจะเป็นทางการ มีระเบียบแบบแผนมากกว่าที่ใช้พูด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ กระบวนการที่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวกับการแสดงออกทางความคิด ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการ ออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรเรียบเรียงเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสมตรงกับจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอด เพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารให้ถูกต้องตรงกัน

2.4 การสอนการเขียนในระดับประถมศึกษา

ไรเชก, ลิสต์และเลอเนอร์ (อรัญญา ฤาชัย. 2541 : 41 ; อ้างอิงจาก Richek, List and Leamer. 1989 : 275 - 276) ได้อธิบายถึงความสำคัญของกระบวนการสอนเขียนสำหรับครูไว้ดังนี้

1. กระบวนการเขียนอย่างอิสระของนักเรียนเน้นกลไกของการเขียน ผู้เขียนต้องอาศัยหลักไวยากรณ์ และการสะกดคำเป็นสิ่งแรก ถ้ามีข้อผิดพลาดจะต้องหาทางแก้ไขซึ่งนักเรียนสามารถย้อนกลับไปดูเพื่อทบทวนเนื้อหา และความชัดเจนของการเขียน

2. กระบวนการเขียนช่วยให้นักเรียนทบทวนงาน เมื่อพบข้อบกพร่องให้ทำเครื่องหมายไว้ และให้นักเรียนกลับไปทบทวนการเขียนของตนอีกครั้ง ซึ่งอาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อตรวจสอบงานเขียนของแต่ละคนในกลุ่ม

3. กระบวนการเขียนเน้นความสำคัญที่ขั้นตอน ก่อนการเขียนผู้เขียนที่ดีจะต้องสำรวจตนเองและพัฒนาความคิด ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อช่วยให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียน ความคิดที่ก่อให้เกิดการเขียนอาจเกิดจากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง หรือเรื่องที่ได้จากการอ่าน เป็นต้น

โครล (อัมพร พยุศิริ. 2540 : 28 – 29 ; อ้างอิงจาก Kroll. 1984 : 258 - 260) ได้เน้นหลักการสอนเขียนไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ให้ความสำคัญต่อกระบวนการในการพัฒนาความคิด (Cognitive Development) โดยเน้นขั้นการสอนเขียน 3 ขั้น ดังนี้

- 1.1 ขั้นก่อนการเขียน เป็นขั้นในการใช้กิจกรรมในการค้นคว้าข้อมูลที่จะเขียน

- 1.2 ขั้นรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นเลือกข้อมูลที่ต้องการเขียน และลงมือเขียนงานร่างก่อนงานเขียนจริง

- 1.3 ขั้นตรวจทานแก้ไข และประเมินผลการเขียน

ขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นนี้ ดำเนินไปอย่างสัมพันธ์กัน การทบทวนแก้ไขสามารถทำได้ตลอด

กระบวนการ การวางแผนการเขียนจะมีลักษณะยืดหยุ่น และเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา

2. เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction) โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ ตลอดจนการอ่านและการประเมินงานเขียนของเพื่อนนักเรียนในห้องเรียน ซึ่งนำไปสู่กระบวนการในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด และประสบการณ์

3. ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการเขียน โดยเน้นการเรียนรู้ (Learning) มากกว่าการสอน (Teaching) โดยมีความเชื่อพื้นฐานตามทฤษฎีการพัฒนาความคิดว่า เมื่อนักเรียนเต็มใจที่จะเขียนก็สามารถเขียนได้ดีกว่าที่ครูกำหนดให้เขียน เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ได้ตามต้องการ ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ความคิด ความจำใหม่มาใช้ในการเขียนครั้งต่อไป

4. ให้ความสำคัญต่อวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา (Language Facility) เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ประโยคสื่อความหมายได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ แทนการสอนเพื่อเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา

5. ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยไม่ถือว่สิ่งที่นักเรียนเขียนผิดเป็นสิ่งที่ห้ามปรามกฎในงานเขียน แต่ให้นักเรียนสามารถเขียนถ่ายทอด หรือสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการลดความกังวลในการเขียน ทำให้ไม่มีอุปสรรคต่อการพัฒนากระบวนการในการสร้างความคิด (Thinking Process)

รสริน วรรณะภักดิ์ (2531 : 18) เสนอว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนได้นั้น จะต้องมีความรู้ความสามารถในหลักสำคัญ 2 ด้าน ด้านที่หนึ่งคือ ด้านความรู้ เนื้อหาของภาษาเช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน การสะกดคำ เครื่องหมายต่างๆ และรูปแบบทางภาษา ด้านที่สองคือ ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 68 – 72) กล่าวว่า การสอนเขียน (Teaching of Writing) เป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะหนึ่ง คือทักษะในการใช้ภาษาเขียนนั้น จะต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกต้อง และมีแบบอย่างจึงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอ่านทั้งแบบ Intensive reading และ Extensive reading การเขียนที่เป็นผลมาจากการอ่านแบบ Intensive reading คือ Consolidation writing ส่วนการเขียนซึ่งเป็นผลมาจาก Extensive reading คือ Free writing

สรุปได้ว่า กระบวนการเขียนมีหลักสำคัญ คือด้านเนื้อหาของภาษา และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ การเขียนที่สำคัญนั้นเน้นที่ขั้นตอนก่อนเขียน จะต้องสำรวจและพัฒนาความคิดที่สามารถถ่ายทอดได้อย่างมีระบบ ซึ่งอาศัยการฝึกอย่างถูกต้อง เช่น จากการเรียบเรียงตัวอักษร คำ เครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบของประโยค แล้วสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา เมื่อพบข้อผิดพลาดต้องหาทางแก้ไข

2.5 การวัดผลประเมินผลการเขียน

อีทตัน (อัมพร พุยศิริ. 2540 : 32 ; อ้างอิงจาก ; Heaton. 1990 : 105 , 108) กล่าวถึง การประเมินทักษะการเขียนประเภท Free Writing ว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมที่จะใช้ประเมินความสามารถทางการเขียนของนักเรียน ซึ่งได้แก่การให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ (Using Pictures for Writing) การวัดความสามารถทางการเขียนด้วยวิธีนี้ จะทำให้นักเรียนเกิดความคิด (Idea) จะใช้ความสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน

จันทิมา พรหมโชติกุล และสุนันท์ ศลโกสุม (2535 : 236) กล่าวว่าการวัดผลประเมินผลการเขียนนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือการใช้แบบทดสอบชนิดอัตนัย ให้นักเรียนลงมือเขียนบรรยายจริงๆ ซึ่งข้อสอบประกอบด้วยคำถามที่มีจำนวนข้อไม่มากนัก ผู้ตอบจะต้องคิดหาคำตอบเอง โดยรวบรวมความรู้ ความคิดแล้วแสดงออกเป็นภาษาเขียนอย่างถูกต้อง

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2529 : 68 – 87) กล่าวว่าการประเมินความสามารถในการเขียนสามารถกระทำได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. วัดโดยตรง ได้แก่ การให้นักเรียนได้ลงมือแต่งเรื่องตามที่กำหนด วิธีการแต่งอาจแต่งด้วยปากเปล่าหรือเขียนจริง โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1.1. กำหนดหัวข้อเรื่องให้

1.2. ให้แต่งเรื่องตามภาพ โดยเล่าเรื่องไม่จบแล้วให้แต่งเรื่องต่อ ฯลฯ

2. วัดโดยอ้อม ได้แก่ การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้าน ได้แก่ การวัดกลไกทางภาษา โดยมีความเชื่อว่าถ้านักเรียนเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้แล้วก็น่าจะแต่งเรื่องได้ การวัดกลไกทางภาษานั้นจะวัดในเรื่องต่อไปนี้

2.1. แบบทดสอบคำศัพท์

2.2. แบบทดสอบความหมายของสำนวน

2.3. แบบทดสอบหาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก

อัจฉรา วงศ์โสธร (2535 : 109 – 112) ได้กำหนดเกณฑ์ที่สำคัญที่ใช้ในการประเมินการเขียน ซึ่งประกอบด้วย

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค

2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์ และสำนวนว่าสื่อนำที่ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์และประเภทของการเขียน มีความชัดเจนกระชับได้ใจความ

3. ความมีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน

4. การใช้เทคนิคการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรม และที่เป็นรูปธรรมที่เหมาะสม เช่น การเล่า การบรรยาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบเหมือน และการเปรียบเทียบต่าง การจัดประเภท การให้คำนิยาม การวิเคราะห์ การชักจูงใจ การแสดงความคิดเห็น แล้ววิพากษ์วิจารณ์การใช้ความคิดสร้างสรรค์

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมมูลของการนำเสนอ

6. การนำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจ

7. ดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน มีการสนับสนุนความคิด การนำเสนอหลักฐานด้วยรายละเอียดที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามลำดับ

8. การสรุปให้ประเด็นที่มีความหมาย และความเกี่ยวข้องกับแนวคิด หรือแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ๆ

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเขียนนั้นควรใช้แบบทดสอบแบบอัตนัยในการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียน เพราะนักเรียนได้ลงมือเขียนจริงจะทำให้เกิดกระบวนการคิดด้วยตนเองแล้วแสดงออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการใช้ภาษา หรืออาจวัดทางอ้อมได้โดยการใช้แบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้าน

2.6 การเปรียบเทียบคะแนนโดยใช้เส้นภาพ (Profiles)

ในการเปรียบเทียบคะแนนโดยใช้เส้นภาพ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของเส้นภาพไว้ดังนี้

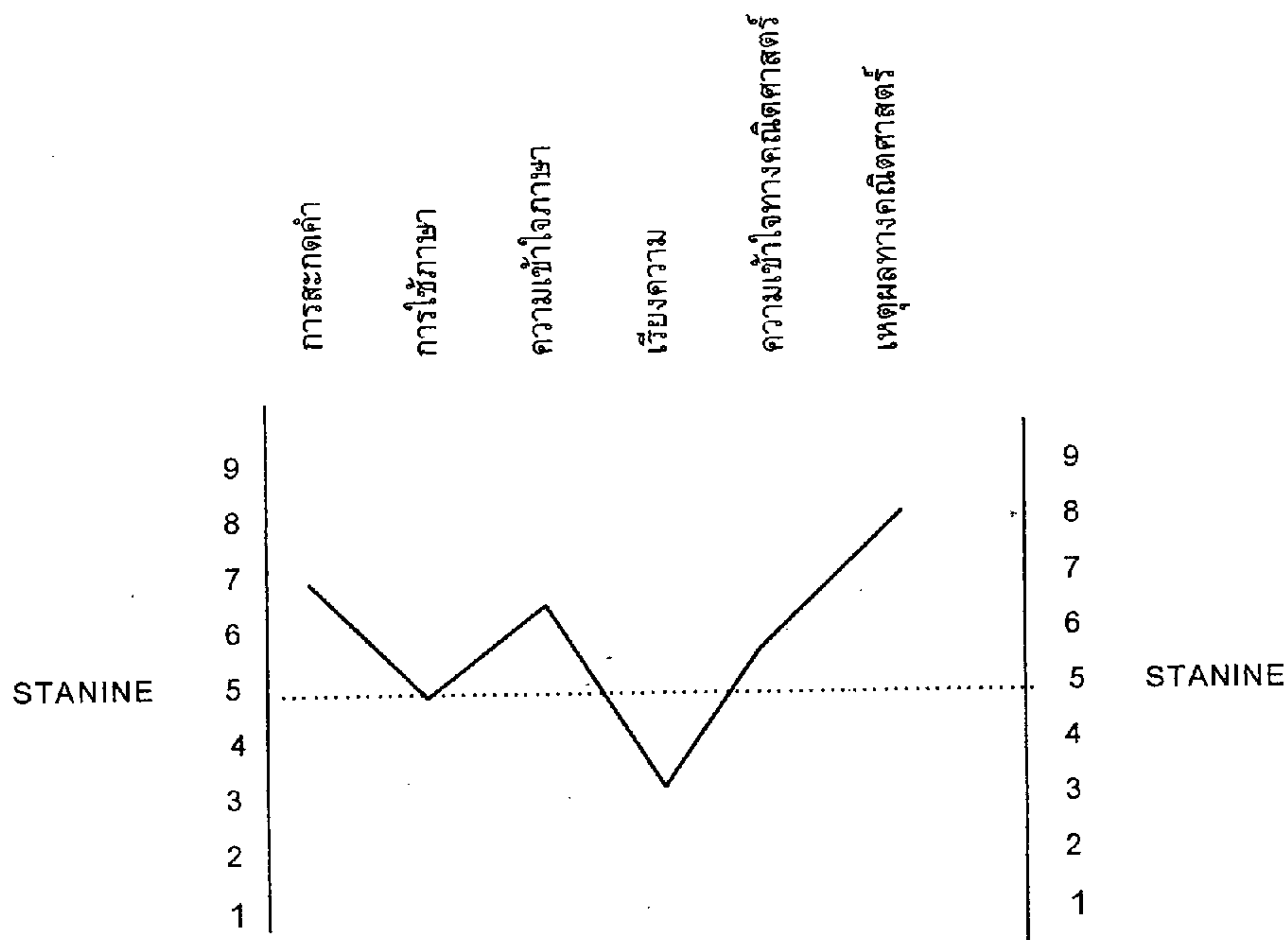
ชวาล แพรัตกุล (2513 : 261) ให้ความหมายว่าเส้นภาพคือ กราฟทางจิตวิทยาและมีวัตถุประสงค์ที่จะแสดงระดับความสามารถของผู้สอบหรือกลุ่มนักเรียนที่สอบ ให้ปรากฏเค้าโครงของสมรรถภาพเหล่านั้นเพื่อให้เข้าใจง่ายและมีความหมายยิ่งขึ้น

อนันต์ ศรีโสภณ (2525 : 217) ให้ความหมายว่า เส้นภาพเป็นการแสดงการเปรียบเทียบคะแนนตั้งแต่สองวิชาของนักเรียนคนเดียวกัน หรือกลุ่มของนักเรียนต่าง ๆ อาจแสดงได้โดยวิธีของ profiles ในการเปรียบเทียบนั้นคะแนนดิบ (raw score) จะต้องแปลงให้เป็นคะแนนชนิดเดียวกัน และได้มาจาก norm group เดียวกันด้วย เมื่อแบบทดสอบประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย (subtests) หลายฉบับ อาทิเช่น multifactor aptitude test, achievement batteries หรือ interest inventories แบบทดสอบย่อยเหล่านี้จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกัน จึงจะสามารถสร้าง profile ที่ให้ความหมายอย่างถูกต้องได้

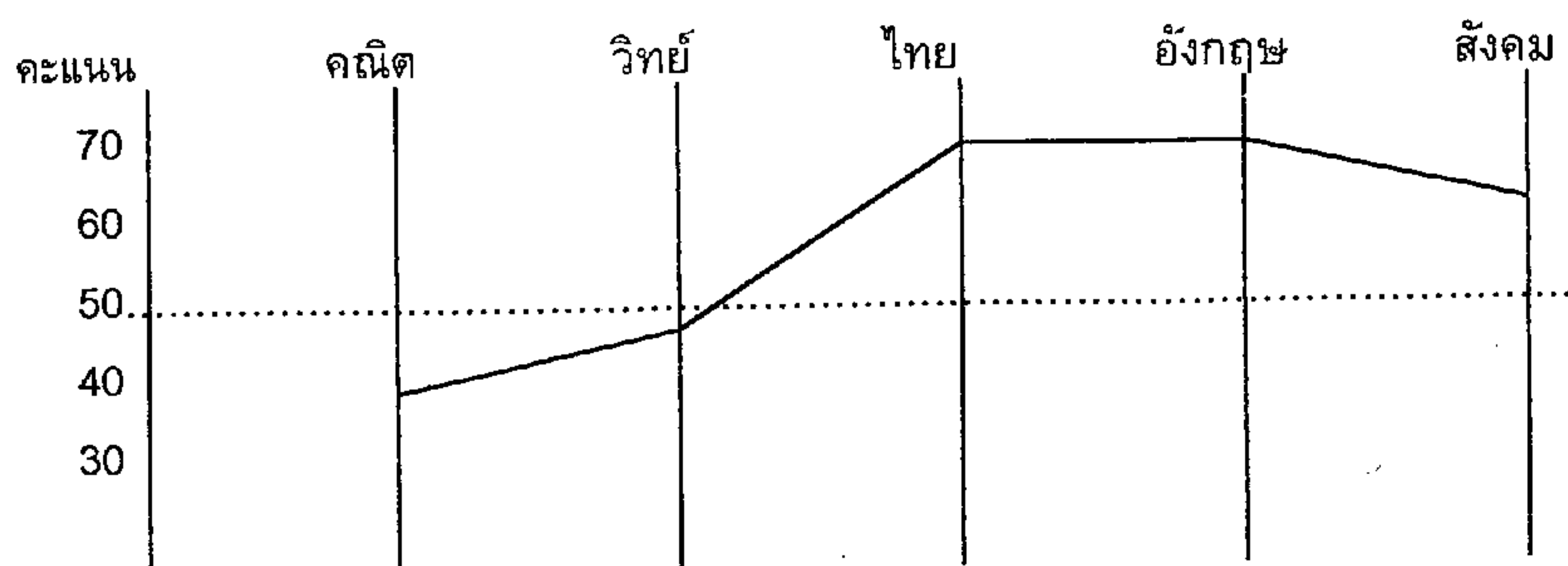
โกวิท ประวาลพฤษช์ และ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (ม.ป.ป. : 257 – 258) ได้กล่าวไว้ว่า ในกรณีที่ต้องการจะเปรียบเทียบระดับคะแนนตั้งแต่สองวิชา หรือกลุ่มของนักเรียนต่าง ๆ ก็อาจจะเปรียบเทียบได้โดยลากเส้นภาพ และได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการรายงานความก้าวหน้าของเด็กในด้านผลสัมฤทธิ์ สถิติปัญญาจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบว่านักเรียนคนใดเก่ง – อ่อนในด้านใดดังตัวอย่าง

โรงเรียน..... จังหวัด

ชื่อ..... ชั้น เพศ วันที่สอบ



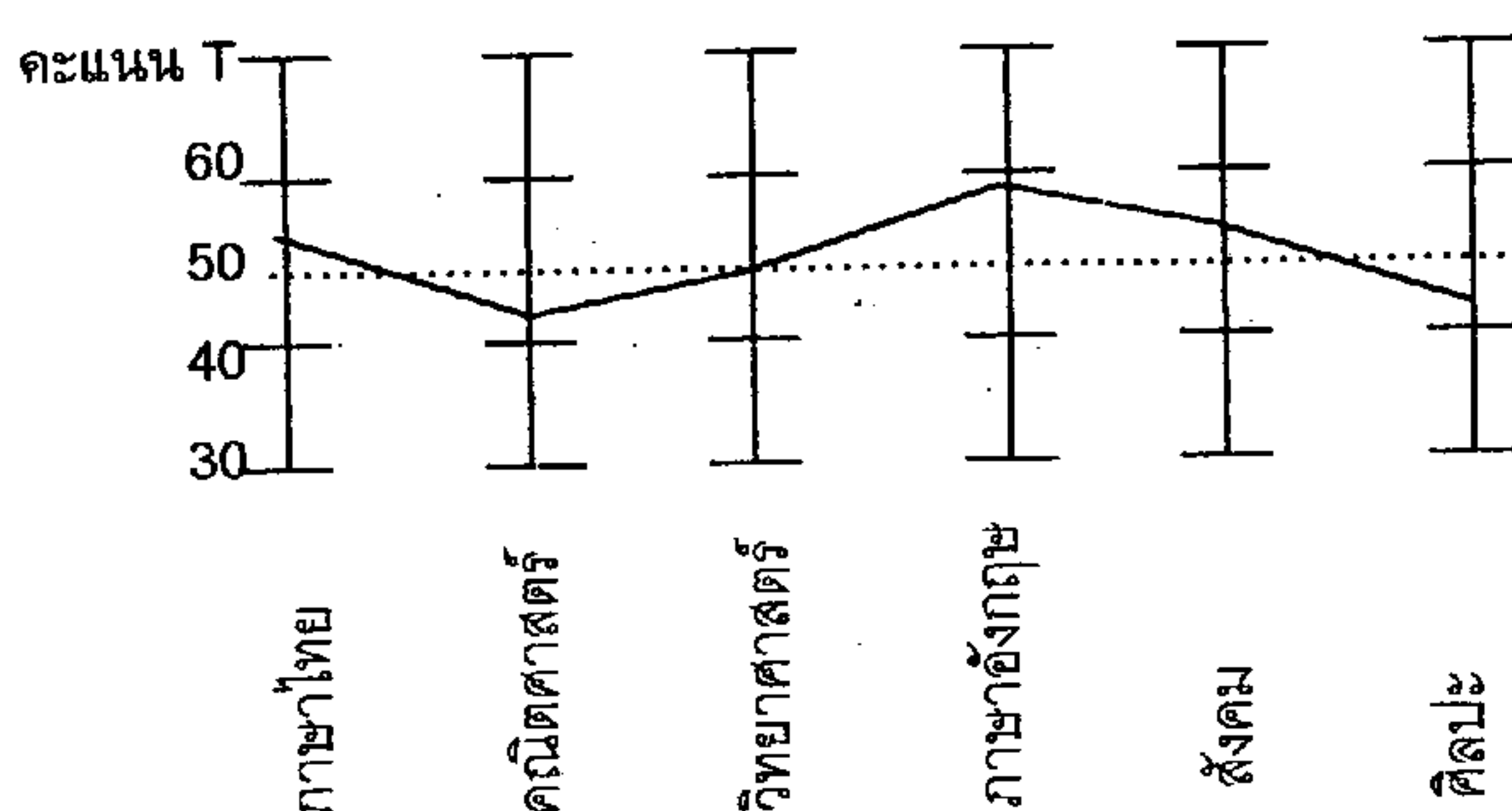
เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์ (2525 : 208 - 209) กล่าวว่า การรายงานผลการสอบโดยวิธีใช้เส้นภาพ เป็นการรายงานผลที่เหมาะสมกับการวางแผนปรับปรุงแก้ไข (Remedial Program) หรือให้คำปรึกษา (Counseling) และเป็นประโยชน์ในการใช้ผลการสอบเพื่อพยากรณ์ และประเมินค่า โดยรายงานผลการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ หรืองานหลาย ๆ ด้าน



จากเส้นกราฟนี้แสดงว่า ผู้เข้าสอบมีความสามารถเด่นทางด้านภาษา และสังคม แต่อ่อนทางด้าน การคำนวณและวิทยาศาสตร์ จากข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าเขาควรปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนวิชา

คำนวณให้มากขึ้นหรือควรเลือกเรียนวิชาชีพที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษทางด้านภาษามากกว่าทางด้านคำนวณ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 198 - 199) กล่าวว่า การรายงานโดยใช้เส้นภาพ เป็นการรายงานผลการสอบ ในรูปของการเปรียบเทียบความสามารถในด้านต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อช่วยให้เห็นว่าแต่ละคนมีความสามารถเด่นทางด้านใด และด้อยทางด้านใด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวการศึกษา การเลือกอาชีพ และการให้คำปรึกษาต่างๆ สิ่งสำคัญในการรายงานผล จะเสนอในรูปของคะแนนดิบไม่ได้ จะต้องแปลงคะแนนของทุกวิชาหรือทุกความสามารถที่จะเสนอนั้น ให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานก่อน จึงจะสามารถเปรียบเทียบและแปลผลความสามารถต่าง ๆ จากเส้นภาพนั้นได้



จากตัวอย่างข้างต้นแสดงว่า เด็กคนนี้มีมีความสามารถเด่นทางด้านภาษาและสังคม ส่วนทางด้านคำนวณ วิทยาศาสตร์ และศิลปะ ต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไปด้วย

ชวาล แพรัตกุล (2513 : 262 - 264) กล่าวถึงการเสนอผลการสอบโดยใช้เส้นภาพ มีความสำคัญตรงที่ต้องแปลงคะแนนต่างๆ ที่เด็กสอบได้ให้มีหน่วยเท่ากัน และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ก่อนจึงจะสามารถนำไปจุดเป็นเส้นภาพได้ จึงเห็นได้ว่า ไม่สามารถใช้คะแนนดิบ หรือเปอร์เซ็นต์ไปสร้างเป็นเส้นภาพได้ เพราะตัวเลขทั้งสองชนิดยังมีหน่วยไม่เท่ากัน จึงจำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทุกฉบับ ให้เป็นคะแนน T ปกติอย่างเดียวกันหมด

เกณฑ์ปกติที่นิยมใช้ในการสร้างเส้นภาพมี 2 ชนิดคือ

1. เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile norms) เป็นเกณฑ์ที่สร้างจากคะแนนดิบที่มาจากกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ดี เกณฑ์ปกติแบบนี้เป็นคะแนนจัดอันดับ สามารถเปรียบเทียบและแปลความหมายได้

2. เกณฑ์ปกติคะแนน T (T- Score norms) เป็นคะแนนมาตรฐานที่นำมาบวกลบและเฉลี่ยกันได้ มีค่าเหมาะสมในการแปลความหมาย คือมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 100 มีคะแนนเฉลี่ย 50 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10

วิธีการเขียนเส้นภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นอาจทำได้ง่าย ๆ โดยอ่านคะแนนดิบที่นักเรียนผู้นั้นสอบได้เป็นคะแนน T ปกติ จากบัญชีเกณฑ์ปกติ โดยถือว่าคะแนนเฉลี่ยเหล่านั้นแทนความสามารถของนักเรียนชั้นนั้น ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนหลายห้องในแต่ละชั้น ก็สามารถใช้เส้นภาพเปรียบเทียบ

เทียบความสามารถระหว่างห้องต่างๆ ได้อีกด้วย โดยจุดเส้นภาพของทุกห้องในแผ่นเดียวกันแล้วใช้หมึกแต่ละสีลากเส้นห้องละสี หรือขีดด้วยเส้นต่าง ๆ กันจะทำให้เห็นความแตกต่างได้ชัดเจนซึ่งจะทำให้วินิจฉัยจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

ข้อควรระวังในการสร้างเส้นภาพนี้ คือ ควรจุดเส้นภาพให้เรียงกันไปตามลำดับวิชาเสมอ โดยกำหนดให้วิชาใดอยู่ก่อน – หลัง ทั้งนี้ก็เพื่อให้เค้าโครงของเส้นภาพทุกฉบับเป็นแบบเดียวกันหมด จะช่วยให้การแปลความหมาย และนำผลมาเปรียบเทียบกันได้สะดวกขึ้น

การอ่านเส้นภาพควรดูที่เส้น T 50 ก่อนซึ่งเป็นเส้นแสดงระดับความสามารถปานกลางของนักเรียนทั้งหมด ถ้าเส้นภาพของนักเรียนคนใดสูงกว่าเส้นนี้ แปลว่านักเรียนคนนั้นเก่งในวิชานั้น มีความสามารถในด้านนั้นสูงกว่านักเรียนธรรมดาทั่ว ๆ ไป ถ้าต่ำกว่า T 50 ก็แปลว่ายังไม่เก่ง ยังมีระดับความสามารถต่ำกว่านักเรียนในกลุ่มเดียวกัน โดยปกติเส้นภาพของนักเรียนแต่ละคนจะเป็นเส้นหยักสูง ๆ ต่ำ ๆ ไม่เสมอกันอันแสดงถึงความแตกต่างในความสามารถแต่ละด้านของบุคคล

การแปลความหมายของเส้นภาพให้พิจารณาว่า จุดของเส้นนั้นตรงกับเปอร์เซ็นต์ที่มีผู้อยู่ได้ตำแหน่งนั้นเท่าใด เช่นที่ T 60 ตรงกับเปอร์เซ็นต์ที่อยู่ได้ 84 % นั้นแปลความหมายว่านักเรียนคนนี้มีความสามารถในวิชานั้นค่อนข้างสูง จนมีนักเรียนคนอื่นอยู่ได้เขาหรือเป็นรองเขาถึง 84 % และมีเด็กอื่นเพียง 16 % ที่มีความสามารถสูงกว่าเขาหรือเก่งกว่าเขา

วิธีประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ปกติ ในการตีความหมายผลการสอบนี้ ได้แบ่งระดับความรู้ความสามารถไว้เป็น 5 ชั้น จากดีมากจนถึงอ่อน ดังนี้

ตั้งแต่	T	65 ขึ้นไป	แปลว่า	ดีมาก
ตั้งแต่	T	55 – 64	แปลว่า	ดี
ตั้งแต่	T	45 – 54	แปลว่า	พอใช้
← (X) เฉพาะ	T	50	แปลว่า	มีความสามารถปานกลาง พอดี
ตั้งแต่	T	35 – 44	แปลว่า	ค่อนข้างอ่อน
ตั้งแต่	T	34 และต่ำกว่า	แปลว่า	อ่อน

นั่นคือ ถ้าจุดเส้นภาพของวิชาใดตกอยู่ในช่วงใดแปลว่า นักเรียนหรือผู้สอบมีความรู้ ความสามารถอยู่ในระดับนั้นๆ แต่ถ้าต้องการทราบความสามารถเฉลี่ยของเด็กแต่ละคน ว่าโดยรวมมีค่าเป็นเท่าใด ก็นำคะแนน T ปกติของแต่ละวิชาที่นักเรียนผู้นั้นสอบมารวมกันให้หมดแล้วหารด้วยจำนวนครั้ง จะได้คะแนน T เฉลี่ยซึ่งแทนความสามารถเฉลี่ยของเขา จากนั้นนำ T มาตีราคาได้ว่าเก่งอ่อนระดับใด

พิตร ทองชั้น (2525 : 125) กล่าวว่า คะแนนที่เป็นคะแนนที่สามารถนำไปลากเส้นภาพแสดงความเจริญงอกงามได้ (Growth Profiles) การใช้คะแนนที่จะทำให้มองเห็นสมรรถภาพของเด็กเป็นรายบุคคล และในแต่ละรายวิชาได้เป็นอย่างดี โดยการไปลากเส้นภาพทำให้มองเห็นถึงจุดเด่นจุดอ่อน ทำให้สามารถปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดจนนำไปใช้ในการแนะแนวการศึกษาและอาชีพได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า เส้นภาพ หมายถึง การแสดงระดับความสามารถของผู้สอบ ใช้เปรียบเทียบคะแนน ตั้งแต่สองวิชาของนักเรียนคนเดียว หรือกลุ่มต่างๆ แต่ต้องแปลงคะแนนให้เป็นชนิดเดียวกันก่อนที่จะใช้ในการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ เพื่อจะดูว่านักเรียนคนใดเก่ง มีความสามารถเด่นในวิชาใด หรือวิชาใดบ้างที่ต้องปรับปรุง จะทำให้เข้าใจง่ายและมีความหมายมากยิ่งขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการเปรียบเทียบคะแนน โดยใช้เส้นภาพมาประกอบ การรายงานผล เพื่อช่วยสรุปพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล ตลอดจนเป็นแนวทางในการช่วยแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และมีการประเมินระดับความสามารถของผู้เรียนอย่างมีหลักเกณฑ์

2.7/ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน

พรทิพย์ ตั้งไชยวรรณ์ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลซมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน และนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนแบบโคลซกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดทำยบทเรียนมีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธร จ่างภากร (2531 : 76) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการศึกษาปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธิพร ปาละติ (2531 : 87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ และการสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คนโรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฝึกการเขียนในลักษณะที่ต่าง ๆ กันจะมีความสามารถในการเขียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 / 80
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีลักษณะของแบบแผนการฝึกดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2528 : 63)

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

สอบก่อนฝึก	ฝึก	สอบหลังการฝึก
T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการฝึก (Pretest)

T₂ หมายถึง การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึก (Posttest)

X หมายถึง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. เนื้อหาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ศึกษาค้นคว้าเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนา การใช้ประโยคคำถามและการตอบคำถาม และกรอปรคำศัพท์ในบทเรียนที่ 34 – 35 จากหนังสือ English Is Fun Book 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีคำศัพท์และประโยคในบทเรียน ดังต่อไปนี้

คำศัพท์ทบทวน : market, beef, bin, bag, book, box, bowl, can, chicken, coffee, cup, fish, flower, jug, key, ruler, pen, pencil, chair, table, lock, map, mat, mop, milk, pan, pork, rice, ring, tea, towel, spoon, plate, water, doll, ball, broom, comb, fan, umbrella, egg, student, house, school, hospital, office, bus stop, soldier, fisherman, shopkeeper, cook, rambutan, mango, mangosteen, orange, banana, etc.

คำศัพท์ใหม่ : chalk, fish sauce, food, paper, pepper, powder, salt, soup,

sugar, tissue paper, toothpaste, bowl, cake, cookie, flour, noodles, shop, come on, want, buy, sell, afternoon, baht, bottle, candy, coconut, dozen, half, glass, kilo, piece, papaya, pineapple, pomelo, watermelon, buy, too

ประโยคคำถามและคำตอบ : เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับบทสนทนาโต้ตอบเพื่อขอสิ่งของ การขอยืมสิ่งของ แสดงความต้องการหรือไม่ต้องการ การขอบคุณและการขอโทษ การใช้ประโยคคำถามที่มีคำขึ้นต้นประโยคด้วย Where, What, How many, How much, Are, Is, Do, Does, Can, Could, Would และการตอบคำถาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

: Where are you going ? I'm going to the (market, hospital)

What are you going to buy ? I'm going to buy some rice. (powder)

I want a broom. Here's one.

I want some water. Here is some.

I want some oranges. Here are some.

I want to borrow a radio / a plate / an egg / an umbrella.

I have a / some I have a / some

I have one / some. I don't have one / any.

Are you hungry ? Yes, I am. หรือ Yes, please. Thank you. / No, thanks.

Good morning / Good afternoon. Can I help you ?

Do you want / have some tea / coffee / sugar ?

Does she / he want / have?

How many do you want ? Two, please and give me, too.

Is there anything else ? No, that's all.

How much is / are ? Twelve baht a kilo / a bag.

No, I don't want any.

Please give me some..... (หรือ) Yes, please give me some.

Can you give me, please. Here you are. Thank you.

Could I borrow your ? Sorry. I'm using it. / I have only one.

Would you like tea or coffee ? I like

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียนคำศัพท์จากภาพ การเขียนบทสนทนา และการเขียนบรรยายภาพสั้น ๆ ดังต่อไปนี้

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ มี 3 ชุดฝึก ชุดฝึกละ 20 ข้อ ใช้เวลาในการฝึกวันละ 40 นาที มีดังนี้

ชุดที่ 1 การเขียนเติมตัวอักษรขาดหายไปลงในคำโดยครูพูดออกเสียงคำ นักเรียนอ่านตาม แล้วเขียนให้ได้ความหมายตามภาพที่กำหนดให้

ชุดที่ 2 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

ชุดที่ 3 การเขียนเติมตัวอักษรลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตามภาพที่กำหนด

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา มี 3 ชุดฝึก ชุดฝึกละ 20 ข้อ ใช้เวลาในการฝึกวันละ 40 นาที มีดังนี้

ชุดที่ 1 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อแสดงความต้องการ ไม่ต้องการและการแสดงความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

ชุดที่ 2 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการซื้อขายให้มีความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

ชุดที่ 3 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อขอสั่งของ ขอยืมของ ถามความต้องการ การขอบคุณ และการขอโทษ ให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ มี 3 ชุดฝึก ชุดฝึกละ 4 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน รวมคะแนน 80 คะแนน ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที มีดังนี้

ชุดที่ 1 - 3 การเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

ระยะเวลาในการฝึก ในแต่ละแบบฝึกใช้เวลาวันละ 40 นาที รวมทั้งหมด 9 ครั้ง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้พิจารณาผลการเรียนรู้จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์จากภาพ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนน 20 คะแนน

ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนาจากภาพหรือสถานการณ์ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน รวมคะแนน 80 คะแนน

ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 ประโยค ประโยคละ 4 คะแนน ข้อละ 20 คะแนน รวมคะแนน 40 คะแนน

4. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การสร้างแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบฝึก เพื่อใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีฝึก และแบบทดสอบจากงานวิจัยของ อรทัย นุตรดิษฐ์ , กนกพรรณ เคียนทอง , วรรณา แซ่ตั้ง , อรษา เณรตาก้อง และ พิมล แจ่มแจ้ง

3. ศึกษาทฤษฎีและหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก

4. ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหนังสือ English Is Fun Book 4 ในการสร้างแบบฝึกได้ 3 แบบฝึกดังนี้คือ

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดภาพมาให้ ครูออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนอ่านตามแล้วสามารถเขียนตัวอักษรเติมลงในคำที่ขาดหายไปได้อย่างถูกต้อง

2. เมื่อกำหนดตัวอักษรมาให้ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรเรียงเป็นคำศัพท์ได้ ความหมายถูกต้องตรงตามภาพที่กำหนด

3. เมื่อกำหนดประโยคมาให้ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรเติมลงในคำศัพท์ที่แฝงอยู่ในประโยคได้ความหมายถูกต้องตรงตามภาพที่กำหนด

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดบทสนทนาที่ใช้โต้ตอบเพื่อแสดงความต้องการ ไม่ต้องการ และการแสดงความรู้สึกชอบ ไม่ชอบมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมบทสนทนาให้มีใจความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

2. เมื่อกำหนดบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการซื้อขายมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมบทสนทนาให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

3. เมื่อกำหนดบทสนทนาโต้ตอบเพื่อขอสั่งของ ขอยืมของ บอกความต้องการ การขอบคุณ และขอโทษมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมบทสนทนาให้มีใจความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดภาพมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้ได้

2. เมื่อกำหนดภาพมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้ได้

3. เมื่อกำหนดภาพมาให้ นักเรียนสามารถเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปบรรยายภาพให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้ได้

5. สร้างแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยคำนึงถึงความสามารถ และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จำนวน 9 แบบฝึก โดยแบ่งแบบฝึกเป็น 3 ด้าน ด้านละ 3 ชุดฝึก ดังนี้ได้แก่

ด้านการเขียนคำศัพท์ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 30 ข้อ

ด้านการเขียนบทสนทนา จำนวน 3 ชุด ชุดละ 30 ข้อ

ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ

5.6 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผลประเมินผล จำนวน 2 ท่าน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก) พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องของชุดฝึก เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในด้านคำชี้แจงความยากง่ายของชุดฝึก และความเหมาะสมของภาษา แล้วพิจารณาข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 นำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วคัดเลือกแบบฝึกไว้แต่ละด้านดังนี้ดังต่อไปนี้

ด้านการเขียนคำศัพท์ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ

ด้านการเขียนบทสนทนา จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อ

ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 10 ข้อ

7. นำแบบฝึกที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสระบัว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คน ให้เวลาชุดฝึกละ 30 นาที เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่างๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียน และความเหมาะสมด้านเวลา

8. จากข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ตรวจผลงาน และสัมภาษณ์แล้ว นักเรียนมีความสนใจที่จะทำแบบฝึก แต่ต้องเพิ่มเวลาฝึกอีก 10 นาที เป็นชุดฝึกละ 40 นาที แล้วจึงนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสระบัว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อค้นหาข้อบกพร่องของแบบฝึก แล้วนำแบบฝึกไปแก้ไขเกี่ยวกับรูปภาพ โดยปรับเปลี่ยนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มเวลาในการอภิปรายร่วมกันของนักเรียนหลังจากการทำแบบฝึก นำแบบฝึกที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

8. นำแบบฝึกที่คัดเลือกแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสระบัว จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำผลการฝึกมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยพิจารณาจากการทำแบบฝึกทุกชุดของนักเรียนได้คะแนนทั้งหมดเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.46 (ดูรายละเอียดในบทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล)

ลักษณะแบบฝึก

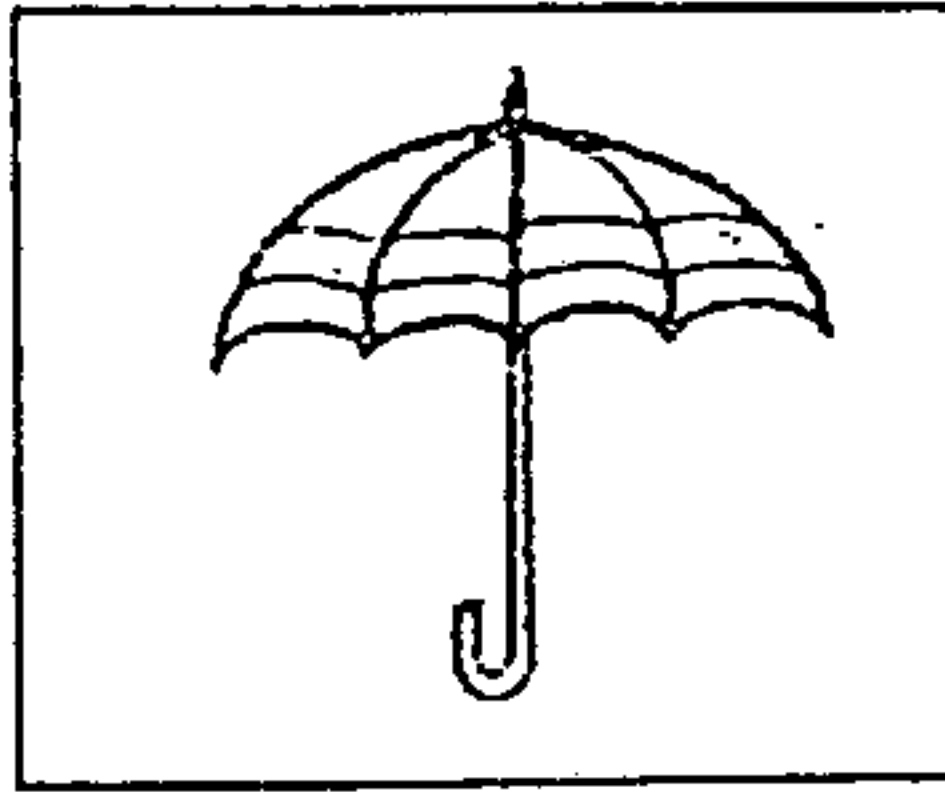
ตัวอย่างแบบฝึกการเขียนคำศัพท์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องตามความหมายจากภาพ

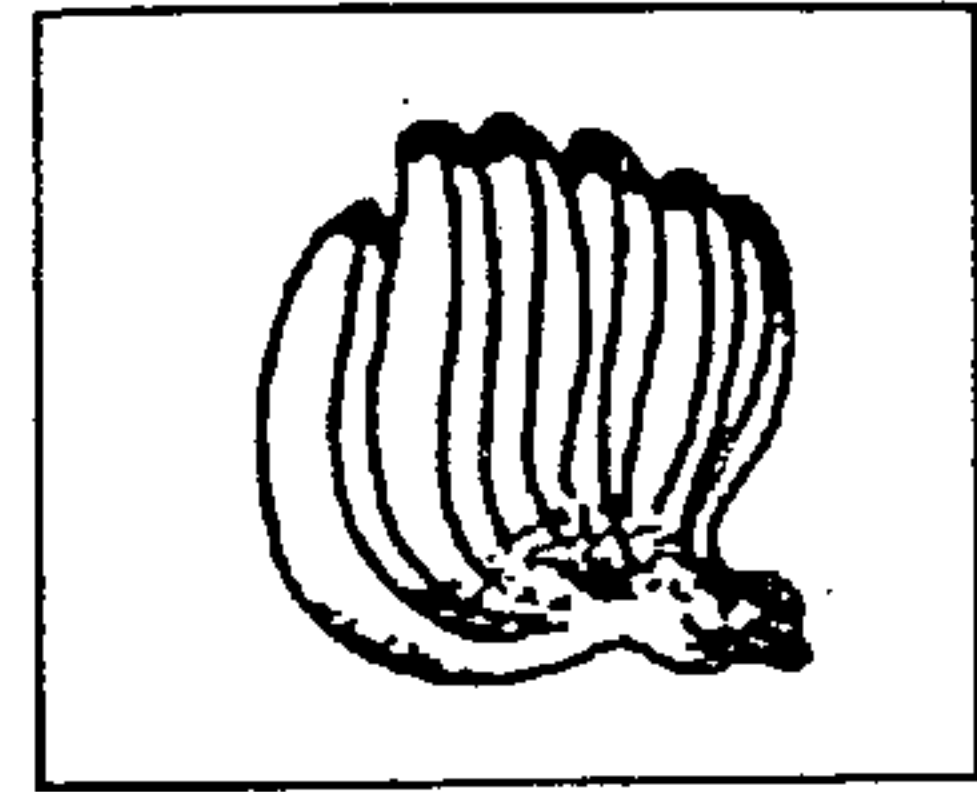
ชุดที่ 1 การเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำศัพท์ตามภาพที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังครูอ่านคำศัพท์ทีละข้อ และอ่านออกเสียงตามครู แล้วจึงเขียนตัวอักษรเติมลงในช่องว่างที่ขาดหายไป ให้มีความหมายตรงตามภาพที่กำหนด

Example 1 :

u m b r e l l a

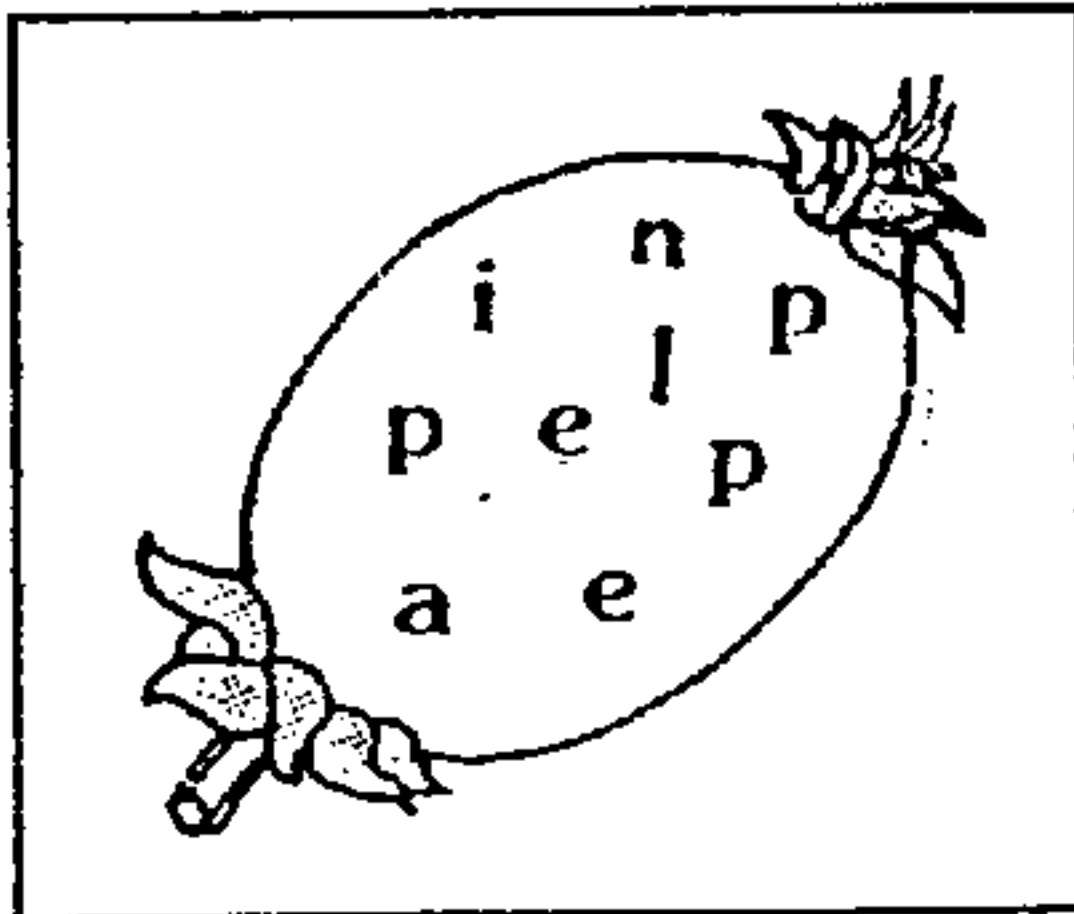
Example 2 :

b a n a n a s

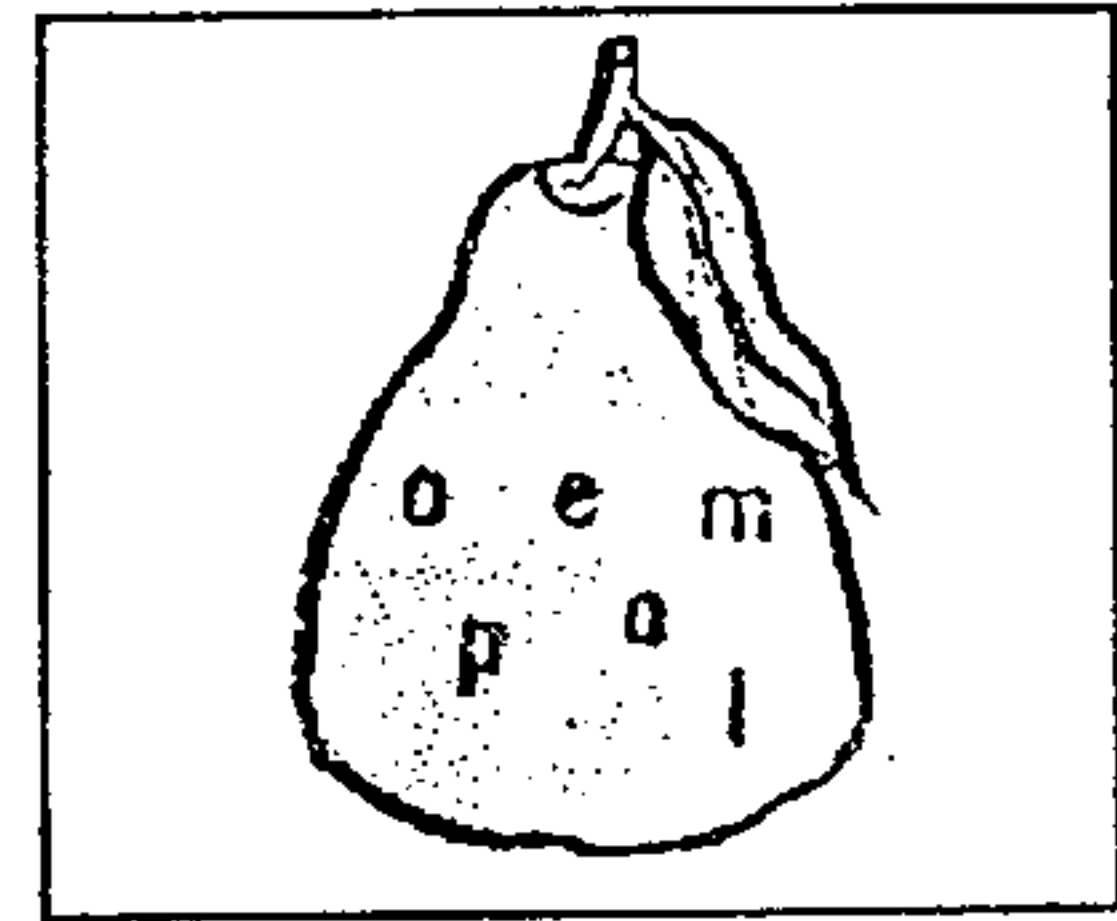
ชุดที่ 2 การเขียนเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพและตัวอักษรที่กำหนดให้ แล้วเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพนั้น

Example 1 :

p i n e a p p l e

Example 2 :

p o m e l o

ชุดที่ 3 การเขียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในคำที่แฝงอยู่ในประโยคให้มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

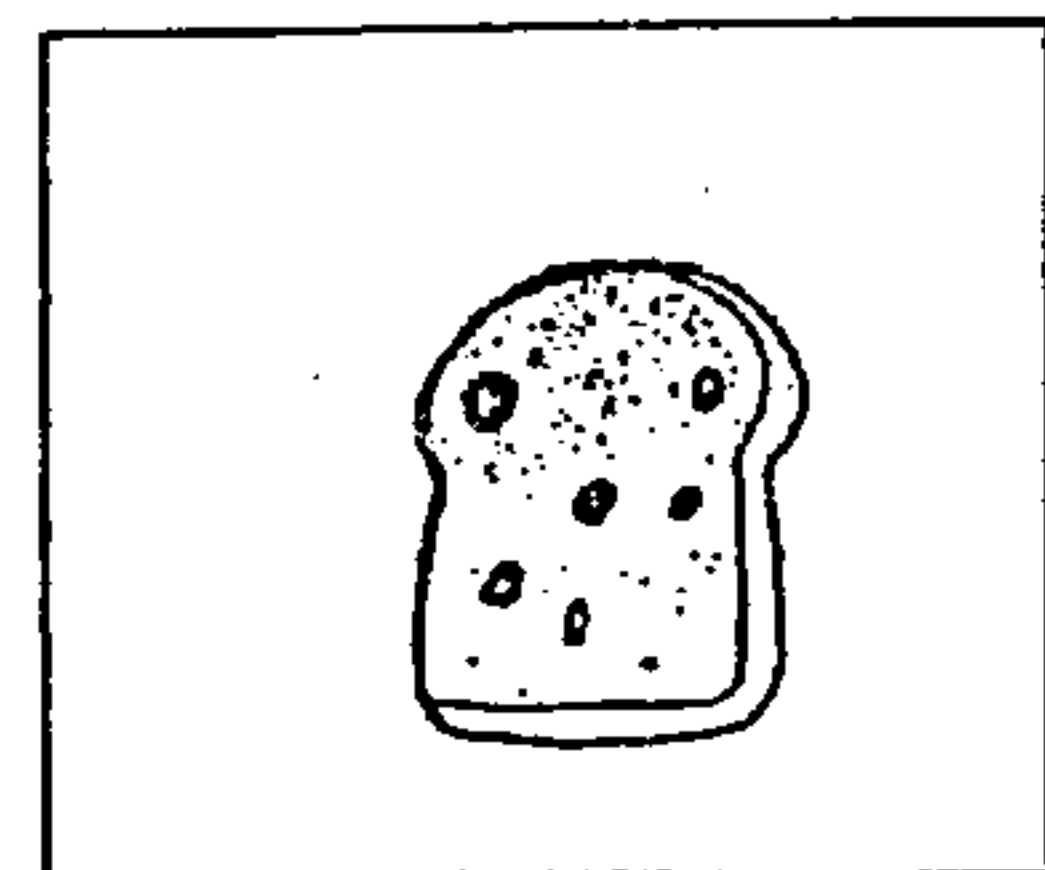
คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพแล้วเขียนตัวอักษรเติมลงในคำศัพท์ที่ขาดหายไปลงในประโยคให้ได้ความหมายตรงตามภาพนั้น

Example 1 :



It is a glass of i c e c r e a m.

Example 2 :



We want a piece of b r e a d.

ตัวอย่างแบบฝึกการเขียนบทสนทนา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถเขียนบทสนทนาโต้ตอบกันได้ในสถานการณ์ต่างๆ

ชุดที่ 1 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อแสดงความต้องการ ไม่ต้องการ และความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อแสดงความต้องการและไม่ต้องการ กับแสดงความรู้สึกชอบและไม่ชอบต่อไปนี้ให้มีใจความสมบูรณ์

Example 1 : Tom : I'm thirsty.

Jane : 1. Do you want some water ?

Tom : Yes, please. 2. Thank you.

Example 2 : Jack : Are 3. you hungry ?

Pam : No. I'm thirsty.

Jack : 4. Do you want some Pepsi ?

Pam : 5. Yes, please.

ชุดที่ 2 การเขียนบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการซื้อขายให้มีใจความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการซื้อขายต่อไปนี้ให้มีใจความสมบูรณ์

Example 1. : Tony : Hello, Sara. Where are you going ?

Sara : 1. I'm going to the book shop.

Tony : What are you going to buy ?

Sara : 2. I'm going to buy an English book.

Example 2 : Kim : Good morning. 3. Can I help you ?

Mary : Yes, I want a piece of cake.

4. How much is a piece of cake ?

Kim : It's five baht.

Mary : Please give me two pieces. 5. Here's ten baht.

Kim : Is there 6. anything else ?

Mary : No, 7. that's all.

ชุดที่ 3 การเขียนเติมบทสนทนาโต้ตอบเพื่อขอสั่งของ ขอยืมของ ถามความต้องการ การขอบคุณ และการขอโทษ ให้มีใจความสมบูรณ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาโต้ตอบกันเพื่อขอสั่งของ บอกความต้องการ ขอยืมของ การขอบคุณ และการขอโทษ ในสถานการณ์ต่อไปนี้ให้มีใจความสมบูรณ์

Example 1 : Ploy : 1. Can you give me some salt, please ?

Boon : Here you are.

Ploy : 2. Thank you.

Example 2 : Bob : Would you like cream in your coffee, Betty ?

Betty : No, thank you. But 3. I'd like some milk, please.

Bob : 4. Would you like some chocolate cookies ?

Betty : 5. Yes, please. Thank you.

ตัวอย่างแบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นักเรียนสามารถเขียนประโยคบรรยายภาพสั้นๆ ได้

ชุดที่ 1 การเขียนคำเติมลงในประโยคบรรยายภาพสั้นๆ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไปลงในประโยค เพื่อบรรยายภาพให้มีใจความสมบูรณ์

Example 1 :



In the morning, the boy 1. and the girl are going to school. They are students. They 3. go to school on foot. 4. They like to study English. They want some English books, but they don't 5. have any English book.

Example 2 :



Pornsri is 6. a shopkeeper. She sells bread, cake, 7. and cookies. Jane and Mos 8. want to buy some cake because 9. they like it. But they 10. don't have money.

ชุดที่ 2 การเขียนเติมคำหรือข้อความลงในประโยคเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

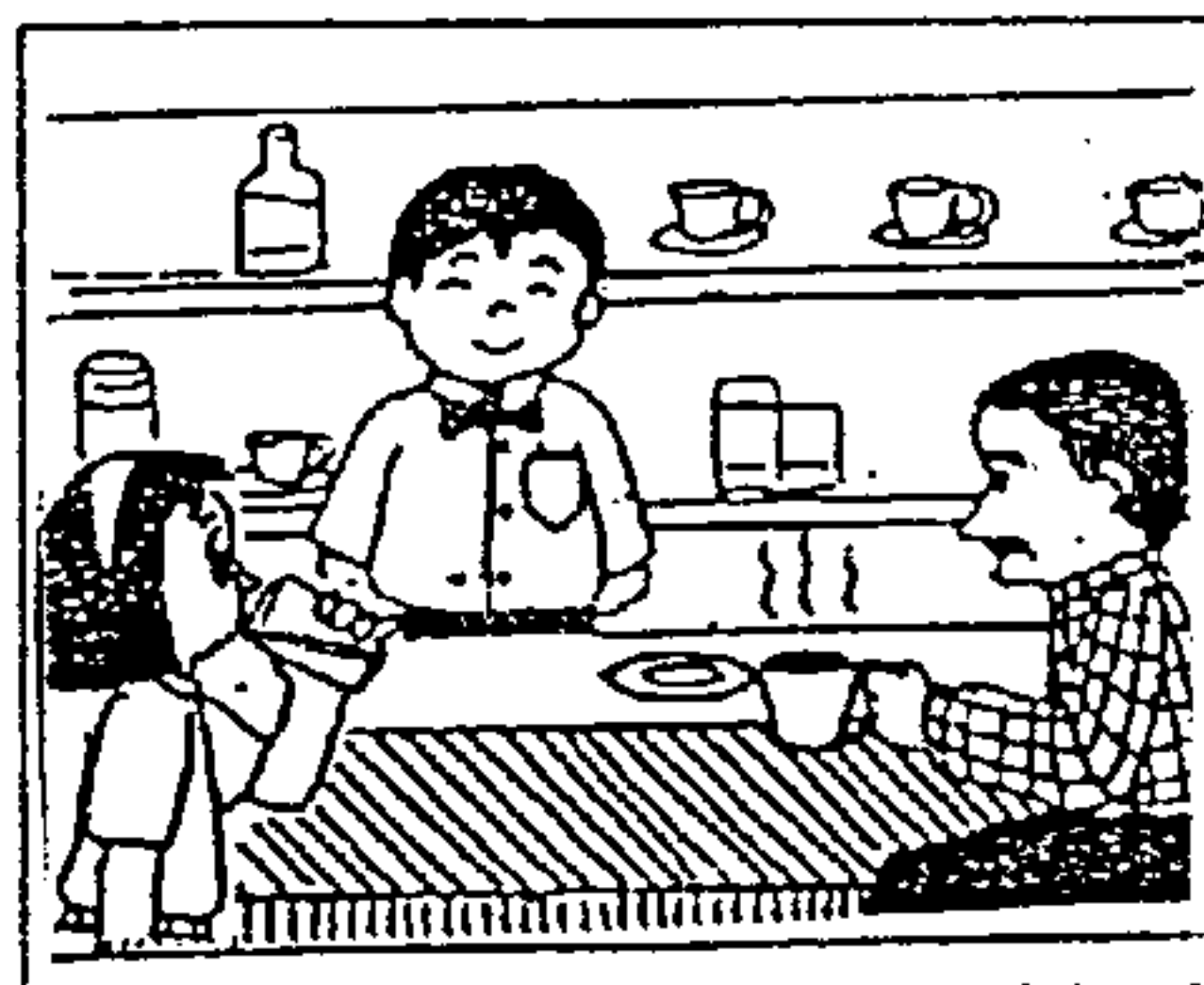
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Example 1 :



Rattana is 1. a cook. 2. She wants to cook fried rice. 3. She has a bottle of fish sauce, a bowl of soup and a bottle of pepper. She doesn't 4. have any eggs. She 5. wants some eggs.

Example 2 :



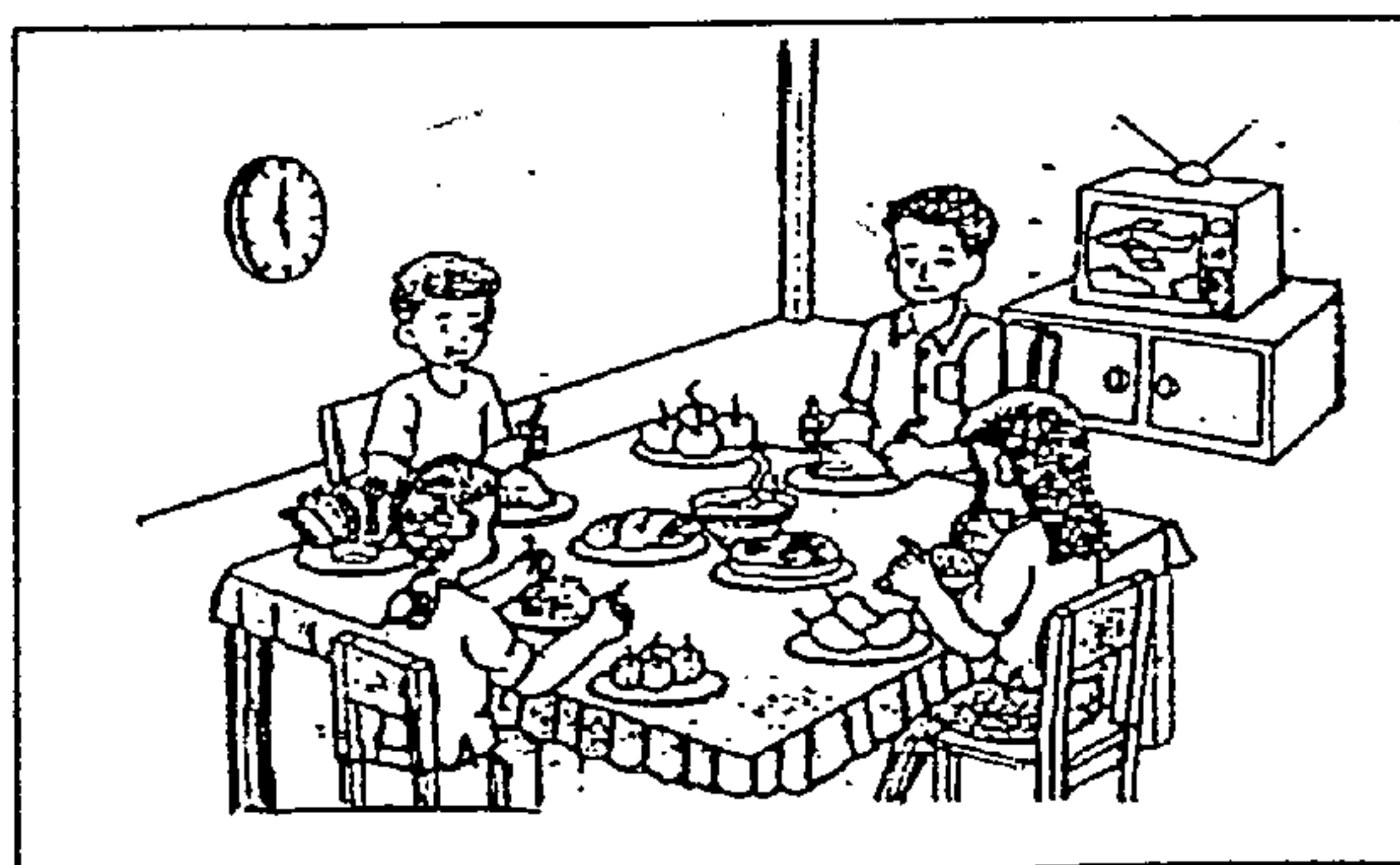
Buncha is a shopkeeper. 1. He is a good man. 2. He has some coffee, tea and milk. Tawee 3. wants to drink coffee. Wipa 4. wants to drink milk. Tea and 5. coffee are hot drink.

ชุดที่ 3 การเขียนเติมคำหรือข้อความลงในประโยคที่ขาดหายไปเพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมคำหรือข้อความลงในประโยคเพื่อบรรยายภาพที่กำหนด ให้มีใจ

ความสมบูรณ์

Example 1 :



Mr. Bill, Mrs. Bill, Bob, and Bow are 1. at the table. They're 2. eating and watching TV. They likes soup and fruit. They don't like beef. Mr. Bill 3. likes apples. Mrs. Bill likes mangoes. 4. Bob likes bananas and Bow likes oranges. 5. They are very happy.

Example 2 :



Today is 1. Susan's birthday.
 Her father and mother buy 2. a big cake for her. She 3. likes it. She 4. is ten years old.
 Susan and her friends 5. are happy.

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์

แบบฝึกที่ 1 (ชุดที่ 1 – 3) นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในช่องว่าง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ถ้าตอบถูก ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

แบบฝึกที่ 2 (ชุดที่ 1 – 3) นักเรียนเขียนเติมคำ หรือข้อความลงในบทสนทนาให้ได้ใจความสมบูรณ์ มี เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ข้อละ 4 คะแนน ดังนี้

1. เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน
2. เขียนได้สอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน
3. เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน
4. เขียนตัวอักษรตัวใหญ่ – ตัวเล็ก และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง ให้ 1

คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ

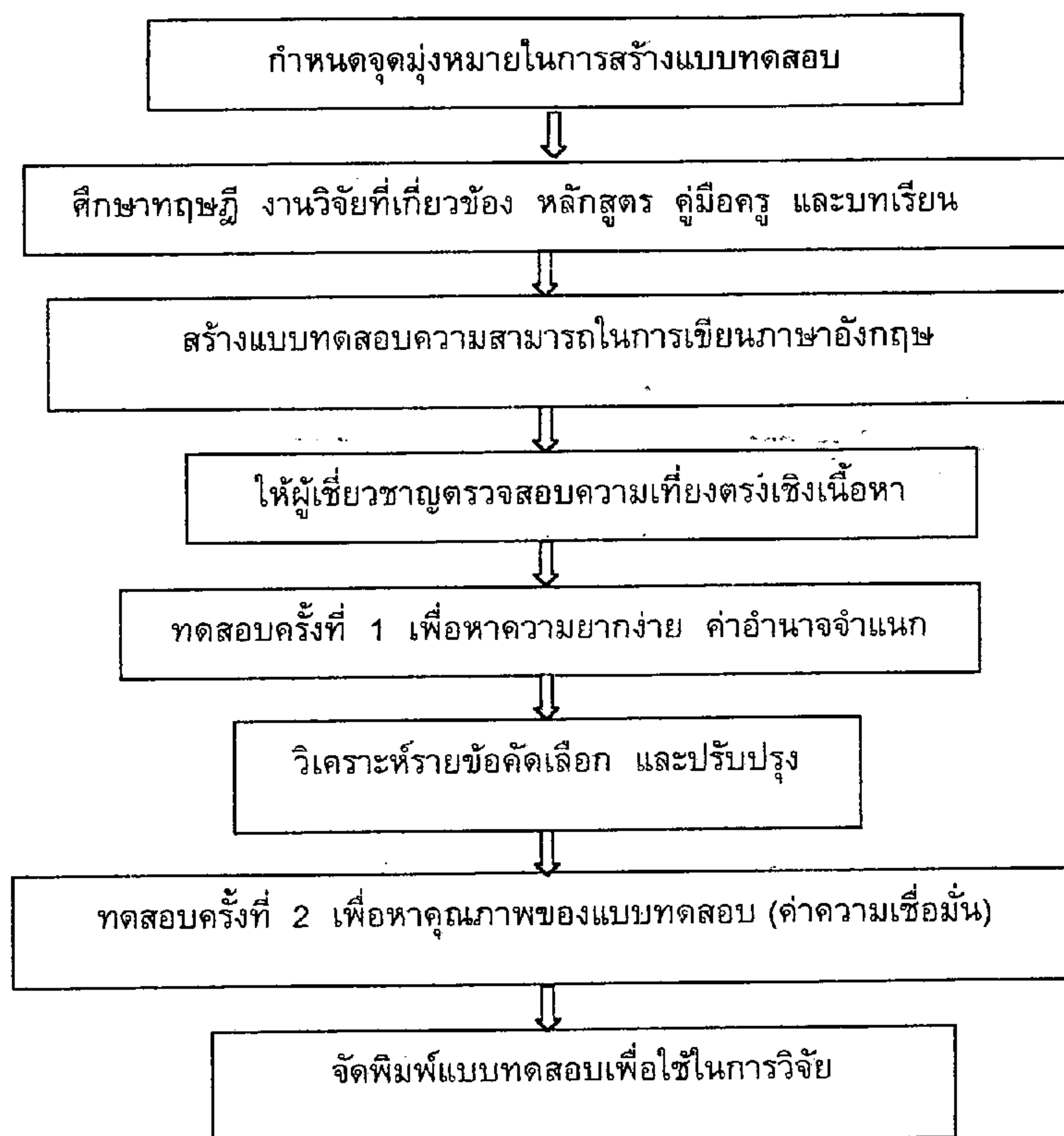
แบบฝึกที่ 3 (ชุดที่ 1 – 3) นักเรียนเขียนเติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ มี เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ข้อละ 4 คะแนน ดังนี้

1. เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน
2. เขียนได้สอดคล้องกับภาพหรือสถานการณ์ ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน
3. เขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน
4. เขียนตัวอักษรตัวใหญ่ – ตัวเล็ก และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง ให้ 1

ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน

4.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ตามลำดับขั้นตอนดังภาพประกอบ 1



การสร้างแบบทดสอบเพื่อพิจารณาผลการเรียนรู้

ในการสร้างแบบทดสอบ ที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการพัฒนาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้
2. ศึกษาทฤษฎี หลักจิตวิทยา หลักภาษาศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษาหลักสูตร คู่มือครู และแบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ เพื่อหาขอบเขตของเนื้อหาและเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3. เขียนนิยามปฏิบัติการของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ตามนิยามที่ตั้งไว้ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ฉบับ มีจำนวนดังนี้

ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนา จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผลและประเมินผล 2 ท่าน อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาต่างประเทศ 1 ท่าน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา 2 ท่าน รวมจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความคงที่ (IOC : Index of Concurrence) ของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วคัดเลือกที่มีค่า IOC มากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ได้ข้อสอบด้านการเขียนคำศัพท์ 30 ข้อ ด้านการเขียนบทสนทนา 30 ข้อ ส่วนด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ 15 ข้อ จากภาพที่ใช้บรรยาย 4 ภาพ จึงเลือกใช้ภาพที่ชัดเจนเพียง 2 ภาพ มีจำนวนข้อสอบ 10 ข้อ

6. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไปทดลองสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำผลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 มาตรวจให้คะแนน คือแบบทดสอบฉบับที่ 1 ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือเว้นว่างไว้ให้ 0 คะแนน แล้ววิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรแบบง่าย โดยใช้เทคนิค 50 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (Cureton. 1957) ส่วนแบบทดสอบฉบับที่ 2 และ ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน (แบบอัตนัย) การวิเคราะห์เป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยใช้เทคนิค 25 % ของนักเรียนที่เข้าสอบทั้งหมด (Whitney and Sabers. 1970) เพื่อหาค่าความง่าย (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความง่าย ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ผลดังนี้

ฉบับที่ 1 ด้านการเขียนคำศัพท์ คัดเลือกมา 20 ข้อ มีค่าความง่าย (P_E) ตั้งแต่ 0.25 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 - 0.50

ฉบับที่ 2 ด้านการเขียนบทสนทนา คัดเลือกมา 20 ข้อ มีค่าความง่าย (P_E) ตั้งแต่ 0.26 - 0.63 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.24 - 0.78

ฉบับที่ 3 ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ คัดเลือกมา 10 ข้อ มีค่าความง่าย (P_E) ตั้งแต่ 0.35 - 0.64 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.22 - 0.48

6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบฉบับที่ 1 โดยใช้วิธีของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน สูตร KR-20 ส่วนฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นด้านการเขียนคำศัพท์เท่ากับ 0.64 ด้านการเขียนบทสนทนาเท่ากับ 0.81 และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพเท่ากับ 0.79

7. จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

ลักษณะของแบบทดสอบย่อย

ตัวอย่างแบบทดสอบ

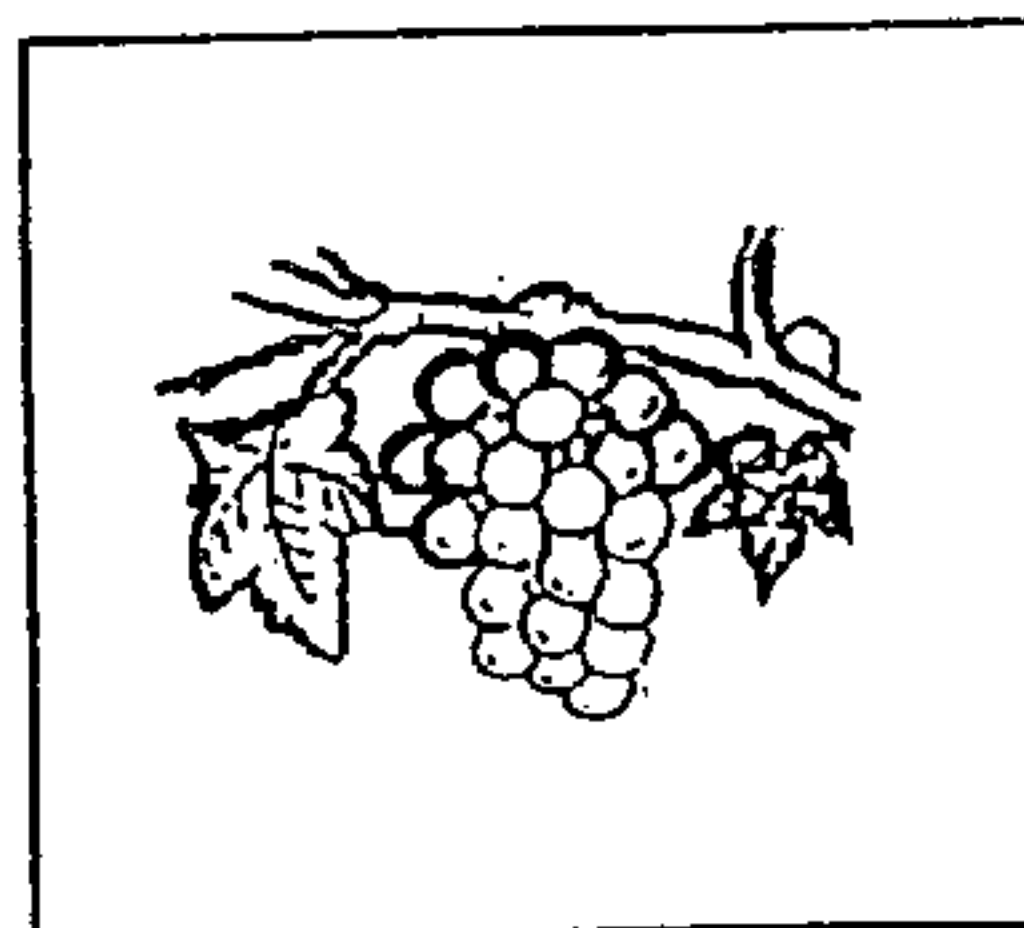
ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

Example 1 :


☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Example 2 :


☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนา

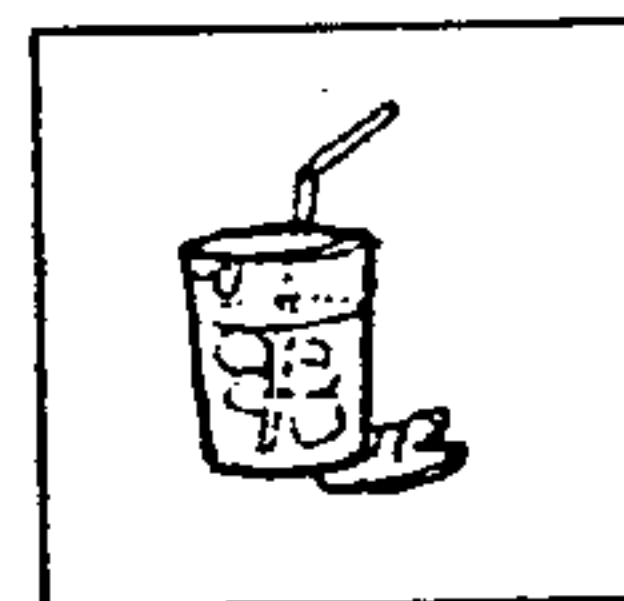
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ต่อกัน โดยดูจากภาพหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่อไป่นี้ให้มีความสมบูรณ์

Example 1 : Pit : I'm 1. thirsty.

Siri : Do 2. you want some iced water ?

Pit : 3. Yes, please. Thank you.

Siri : 4. You're welcome.



Example 2 : Mark : Could I 5. borrow your pencil ?

Marry : Sorry. 6. I'm using it.

ฉบับที่ 3 การเขียนประโยคบรรยายภาพ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนประโยค 5 ประโยค โดยใช้คำที่กำหนดให้เพื่อบรรยายภาพข้างล่างนี้

Example 1 : shopping / supermarket / buys / trolley / pays



Today 's Sunday. Mrs. Janet Mason

.....
.....
.....
.....

Example 2 : want / help / sugar / milk / shop



Aree , Lek and their mother

.....

.....

.....

.....

5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการฝึกในชั่วโมงประเทืองปัญญา ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30 น. ถึง 15.10 น. รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการฝึกและการฝึกทั้งหมด 15 วัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นการทดสอบย่อยก่อนการใช้แบบฝึก (Pre – test)
2. นำแบบฝึกในด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยฝึกชุดที่ 1 - ชุดที่ 3 ทีละชุด หลังจากการฝึกแล้วครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน
3. นำแบบฝึกไปตรวจให้คะแนน แล้วนำผลจากการฝึกแจ้งให้นักเรียนทราบทุกชุดก่อนการฝึกครั้งต่อไป

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับเดิมมาให้นักเรียนทำ (Post – test) และบันทึกผลคะแนนที่ได้สำหรับวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

5. นำแบบฝึกในด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างฝึกในแต่ละด้านจนครบทั้ง 3 ชุด แล้วบันทึกคะแนนไว้ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 1 - ข้อ 4

ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีตารางการฝึก ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงตารางการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

สัปดาห์	วัน	ลักษณะของกิจกรรม
1	จันทร์	การเขียนคำศัพท์ ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนการฝึก และ ชี้แจงการฝึก
	อังคาร	แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 1
	พุธ	แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 2
	พฤหัสบดี	แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 3
	ศุกร์	ทดสอบความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการฝึก
2	จันทร์	การเขียนบทสนทนา ทดสอบความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ ก่อนการฝึกและ ชี้แจงการฝึก
	อังคาร	แบบฝึกการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1
	พุธ	แบบฝึกการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2
	พฤหัสบดี	แบบฝึกการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3
	ศุกร์	ทดสอบความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ หลังการฝึก
3	จันทร์	การเขียนประโยคบรรยายภาพ ทดสอบความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ก่อน การฝึก และชี้แจงการฝึก
	อังคาร	แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1
	พุธ	แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2
	พฤหัสบดี	แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3
	ศุกร์	ทดสอบความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ หลัง การฝึก

วิธีการฝึกมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ผู้วิจัยแจกแบบฝึก และอธิบายขั้นตอนในการทำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการฝึกอย่าง
ละเอียดให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย จนทุกคนเข้าใจวิธีการตอบ ใช้เวลา 3 นาที
2. ในการทำแบบฝึกแต่ละชุด นักเรียนแต่ละคนใช้เวลาในการทำแบบฝึก 25 นาที

3. เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบที่ได้ และครูเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนคำตอบในครั้งต่อไป ใช้เวลา 12 นาที รวมเป็นเวลา 40 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบทดสอบย่อยทีละด้านไปทดสอบนักเรียนกลุ่มที่ศึกษาก่อนดำเนินการฝึกโดยใช้แบบฝึก แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์
2. นำแบบฝึกทีละด้านไปฝึก ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำแบบทดสอบย่อยไปทดสอบหลังการฝึกในแต่ละด้าน
3. ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนน ($\bar{X}$) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

- 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ.

2539: 73)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนกำลังสองของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	X	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (ลัว่น สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 196)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (ลัว่น สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 186)

$$D = \frac{U - L}{n_u - n_l}$$

เมื่อ	D	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
	L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
	n_u	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
	n_l	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ

2.3 หาค่าความง่ายของแบบทดสอบแบบอัตนัย (ลัว่น สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 199)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ดัชนีค่าความง่าย
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบแบบอัตนัย (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 201)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	D	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.4 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นแบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้ KR-20 (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 3539 : 215 – 216)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อ
	p	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบนั้น
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำข้อสอบนั้นผิด
	σ^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นแบบของครอนบัท (Cronbach) โดยการหาสัมประสิทธิ์

แอลฟา (α Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125 -126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนฝึกและหลังฝึก โดยใช้ t- test แบบ Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 201) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของค่า t (t - distribution)
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการฝึก
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

3.2 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้สูตร E_1 / E_2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532 : 495 – 496)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_1	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกแต่ละชุดถูกต้องเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนน
	E_2	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษหลังการฝึกถูกต้องเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบฝึก
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังฝึก
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S_D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลต่างเฉลี่ย
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอดังต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึก
2. ผลการใช้แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน
3. สภาพและบรรยากาศของการใช้แบบฝึก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษทุกชุด ปรากฏผลตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกรบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย 80 / 80
ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตาม
เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย เท่ากับ 80 / 80

แบบฝึก / แบบทดสอบ	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	N	$\bar{X}$	SD	
แบบฝึกการเขียนคำศัพท์						
ชุดที่ 1	20	550	40	13.75	2.83	
ชุดที่ 2	20	658	40	16.45	2.77	
ชุดที่ 3	20	672	40	16.80	2.40	
รวม	60	1,880	40	47.00	8.01	
แบบฝึกการเขียนบทสนทนา						
ชุดที่ 1	80	2,451	40	61.27	14.47	
ชุดที่ 2	80	2,849	40	71.23	9.40	
ชุดที่ 3	80	2,824	40	70.60	8.52	
รวม	240	8,124		203.10	32.41	$E_1 = 86.46$
แบบฝึกการเขียนประโยค บรรยายภาพ						
ชุดที่ 1	80	2,806	40	70.15	9.78	
ชุดที่ 2	80	2,967	40	74.18	4.95	
ชุดที่ 3	80	2,898	40	72.45	8.35	
รวมทุกด้าน	240	8,671	40	216.78	23.09	
แบบทดสอบ						
ฉบับที่ 1 การเขียนคำศัพท์	20	664	40	16.60	2.48	
ฉบับที่ 2 การเขียนบทสนทนา	80	2,765	40	69.13	11.33	
ฉบับที่ 3 การเขียนประโยค บรรยายภาพ	40	1,314	40	32.85	5.46	$E_2 = 84.70$
รวม	140	4,743	40	118.58	19.27	

ตาราง 3 พบว่า แบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ (E_1) และผลลัพธ์ (E_2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 86.46 /
84.70 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ ก่อนการใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก

แบบทดสอบ	หลังฝึก		ก่อนฝึก	
	$\bar{X}_2$	S	$\bar{X}_1$	S
ด้านการเขียนคำศัพท์	16.60	2.49	9.83	3.16
ด้านการเขียนบทสนทนา	69.13	11.33	57.68	17.37
ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ	32.85	5.46	25.48	6.21
รวมทุกด้าน	39.53	6.43	29.71	8.92

จากตาราง 4 พบว่าหลังการใช้แบบฝึกมีคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และมีการกระจายของคะแนนก่อนการฝึกมากกว่าหลังการฝึกในทุกด้าน

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกที่ใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคบรรยายภาพมาเปรียบเทียบ ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก

แบบทดสอบ	หลังฝึก		ก่อนฝึก		ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการฝึก		t
	$\bar{X}_2$	S	$\bar{X}_1$	S	$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	
ด้านการเขียนคำศัพท์	16.60	2.49	9.83	3.16	6.78	3.44	12.463*
ด้านการเขียนบทสนทนา	69.13	11.33	57.68	17.37	11.53	11.02	4.627*
ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ	32.85	5.46	25.48	6.21	7.63	4.18	11.045*
รวมทุกด้าน	39.53	6.43	29.71	8.92	8.64	6.21	9.365*

$$t (.01, 39) = 2.423$$

จากตาราง 5 ปรากฏว่า คะแนนหลังการใช้แบบฝึกและก่อนการใช้แบบฝึก ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ แตกต่างกัน อย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นทุกด้านหลังจากการใช้แบบฝึก

สภาพและบรรยากาศของการใช้แบบฝึก

ในระหว่างการฝึกผู้วิจัยได้บันทึกสภาพและบรรยากาศในการฝึกไว้พอสรุปได้ดังนี้

ก่อนการฝึกครูสนทนาเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนให้ทราบถึงจุดประสงค์ในการฝึก โดยชี้แจงถึงรายละเอียดของขั้นตอนในการฝึก จำนวนแบบฝึก ระยะเวลาในการฝึก และประโยชน์ที่คิดว่านักเรียนจะได้รับหลังการฝึกครั้งนี้ เพื่อให้ นักเรียนมีความพร้อม และไม่รู้สึกว่าถูกบังคับ จากการชี้แจงพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นและพึงพอใจที่จะได้ทำแบบฝึก

ในการฝึกแต่ละด้านระหว่างการฝึกถ้านักเรียนเกิดข้อสงสัย ครูจะซักถามกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิด แล้วหาข้อสรุปร่วมกัน หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้วในแต่ละชุด จะให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน แสดงความคิดเห็น และเสนอวิธีการหาคำตอบ พร้อมทั้งครูอธิบายเพิ่มเติมและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ เพื่อเป็นประโยชน์หรือแนวทางในการเขียนคำตอบในการฝึกครั้งต่อไป และแจ้งผลการฝึก (Feedback) แต่ละครั้งให้นักเรียนทุกคนทราบ เพื่อให้ นักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขได้ถูกต้องและให้คำชมเชยนักเรียนที่มีการพัฒนาความสามารถในการเขียนในแต่ละด้านอย่างสม่ำเสมอ และฝึกให้นักเรียนรู้จักชื่นชม แสดงความยินดีกับเพื่อน เพื่อเป็นการเสริมแรงและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนกับนักเรียนต่อไป จากวิธีการดังกล่าว พบว่า นักเรียนแข่งกันแสดงความคิดเห็น และรู้จักวิเคราะห์ข้อบกพร่องของตนเอง โดยเปรียบเทียบกับเพื่อน ทำให้มีความพยายามในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีความกระตือรือร้นที่จะทำแบบฝึกชุดต่อไปให้ได้คะแนนดีขึ้น

นอกจากนี้ยัง พบว่า นักเรียนที่ได้คะแนนในการทำแบบฝึกมากขึ้นเรื่อยๆ จะเป็นคนที่มีความตั้งใจฟังคำสั่ง และพยายามแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดในครั้งที่ผ่านมา และมีความรอบคอบในการเขียนมากขึ้น อนึ่ง ในการใช้แบบฝึกครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกที่มีภาพประกอบ เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจในการทำแบบฝึกของนักเรียน และได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ระบายสีลงในรูปภาพได้ตามใจชอบหลังจากที่ได้ทำแบบฝึกและอภิปรายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งพบว่า นักเรียนได้ผ่อนคลายและไม่เบื่อหน่ายในการฝึก และยังมีมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกในแบบฝึกครั้งต่อไป

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 / 80
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร และเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ของโรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ชนิดคือ

1. แบบฝึกที่ใช้ฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีด้านละ 3 ชุด รวมจำนวน 9 ชุด ได้ตรวจทางด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า หรือเท่ากับ 0.5

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ใช้พิจารณาผลการเรียนรู้มี 3 ฉบับ คือฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.25 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 – 0.50 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64 มีจำนวน 20 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบทสนทนา มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.26 – 0.63 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.24 – 0.78 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 มีจำนวน 20 ข้อ ส่วน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.35 – 0.64 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.22 – 0.48 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 มีจำนวน 10 ข้อ

วิธีดำเนินการฝึก

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการฝึกในช่วงเวลาว่างของโรงเรียน ใช้เวลาฝึกวันละ 40 นาที ตั้งแต่เวลา 14.30 น. ถึง 15.10 น. รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการฝึกและการฝึกทั้งหมด 15 วัน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสระบัว สำนักงานเขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คนบันทึกคะแนนไว้เป็นการทดสอบย่อยก่อนการใช้แบบฝึก (Pre – test)
2. นำแบบฝึกในด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยฝึกชุดที่ 1 - ชุดที่ 3 ทีละชุด หลังจากการฝึกแล้วนักเรียนร่วมกันอภิปราย
3. นำแบบฝึกไปตรวจให้คะแนน แล้วนำผลการฝึกแจ้งให้นักเรียนทราบทุกชุด ก่อนการฝึกครั้งต่อไป
4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับเดิม มาให้นักเรียนทำ (Post – test) และบันทึกผลคะแนนที่ได้สำหรับวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
5. นำแบบฝึกในด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างฝึกในแต่ละด้านจนครบทั้ง 3 ชุด แล้วบันทึกคะแนนไว้ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 1 - ข้อ 4

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสระบัว เมื่อทำการฝึกโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน คือด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพหลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในระหว่างที่ทำแบบฝึก ด้านการเขียนคำศัพท์ ด้านการเขียนบทสนทนา และด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีค่าเท่ากับ 47.00, 203.10 และ 216.78 คะแนน หรือเท่ากับร้อยละ 78.33, 84.63 และ 90.32 ของคะแนนเต็มในแต่ละด้านตามลำดับ เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย พบว่า มีค่าเท่ากับ 86.46 / 84.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการฝึกแต่ละชุดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเขียนคำศัพท์ แบบฝึกชุดที่ 1 , 2 และ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.75, 16.45 และ 16.80 คะแนน สูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการฝึกการเขียนคำศัพท์ในรูปแบบต่างๆ กัน จากแบบฝึกทั้ง 3 ชุด ทำให้นักเรียนเกิดความคงทนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ด้านการเขียนบทสนทนามีคะแนนเฉลี่ย ของแบบฝึกชุดที่ 1 , 2 และ 3 เท่ากับ 61.28, 71.23 และ 70.60 ตามลำดับ แต่ในแบบฝึกชุดที่ 3 คะแนนเฉลี่ยจะน้อยลง ทั้งนี้อาจเนื่องจากเนื้อหาในการสนทนามีความแตกต่างกันทำให้มีความยากง่ายไม่เท่ากัน แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาขึ้นจากแบบฝึกชุดที่ 1 ในทำนองเดียวกัน แบบฝึกด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ มีคะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกชุดที่ 1 , 2 และ 3 เท่ากับ 70.15, 74.18 และ 72.45 จะพบว่า แบบฝึกชุดที่ 1 และแบบฝึกชุดที่ 2 มีการพัฒนาสูงขึ้น ส่วนในแบบฝึกชุดที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละแบบฝึกมีความยากง่ายต่างกันขึ้นอยู่กับภาพที่นำมาใช้เป็นสิ่งเร้าในการเขียนและผู้เขียนคือนักเรียนมีอิสระในการใช้ความคิดที่สร้างสรรค์ ดังนั้นจึงต้องอาศัยทักษะในด้านอื่นๆ ประกอบกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับจิมลิม โกวิทางกุล (2530 :1) ที่ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความสามารถ ความรอบรู้หลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการเฝ้าหาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก เห็นมาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณาผลการใช้แบบฝึก พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน สูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร จ่างภากร (2531) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการฝึกกิจกรรมสูงกว่า ก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผล การศึกษาในครั้งนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกนั้น ช่วยให้นักเรียน มีความสามารถในการเขียนคำศัพท์ การเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคบรรยายภาพสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเป็นกิจกรรมการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนปกติ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน และอาจเนื่องมาจากในการฝึกครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบฝึกที่มีภาพเพื่อ ช่วยดึงดูดความสนใจในการทำแบบฝึก ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนานเพลิดเพลินและ ยังได้ผ่อนคลาย เพราะนักเรียนสามารถระบายสีลงในภาพได้ตามใจชอบหลังจากที่ได้ทำแบบฝึกแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของกรรณิการ์ พวงเกษม (2540) ว่าแบบฝึกต้องแยกฝึกเป็นเรื่องๆ ไม่ยาวเกินไป การใช้ภาษาและภาพเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกลงมือทำ ด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกจะทำให้นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องแม่นยำและยังมีส่วนช่วยให้ได้ใช้คำศัพท์ในพัฒนาการเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคบรรยายภาพที่ได้ผลดีอีกด้วย ดังนั้นจึงควรนำแบบฝึกทั้ง 3 ด้าน

ไปใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 การใช้เวลาในการฝึกไม่ควรจำกัดเวลา ควรให้นักเรียนฝึกจนกว่าจะเสร็จ แล้วนำมาส่งครู ครูจะต้องตรวจด้วยตนเอง พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่อง ถ้านักเรียนคนใดช้ามากก็ควรให้คำแนะนำและให้การเสริมแรง แล้วส่งคืนเพื่อให้นักเรียนทราบผลการทำแบบฝึกของตน และช่วยกันอภิปรายผลร่วมกันในแต่ละแบบฝึก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรสร้างแบบฝึกกับวิชาอื่นๆบ้าง และเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการฝึก เพื่อจะได้ทราบการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ควรศึกษาเปรียบเทียบการฝึกโดยใช้แบบฝึกกับการฝึกโดยใช้กิจกรรมอื่นๆ เช่น เกม หรือเพลง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ เตียนทอง. (2540). การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแพรงษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กุสุมา รัชมณี. (2540). ภาษากับการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2514) "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือภาษาไทย. เอกสารการนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (ม.ป.ป.). การประเมินในชั้นเรียน. หน้า 257 – 258. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช .
- กรมวิชาการ. (2539). คู่มือครู *English Is Fun Book 4*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราชฉบับปรับปรุง 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ขจรรัตน์ หงษ์ประสงค์. (2524). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา พรหมโชติกุล และสุนันท์ สลโกสม. (2535). การเขียนข้อสอบภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- จัมลิ้ม โกวิทากุล. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิดและพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ และแบบฝึกการเขียนอย่างเอहनัย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลองชัย สุวัฒนบุรณ. (2528). การเลือกการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชวาล แพรัตกุล. (2513). รายงานความก้าวหน้าของโครงการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.

- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. (2539). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกที่สร้างตามทฤษฎีสมรรถภาพทางสมองของเทอร์สโตน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). "หน่วยที่ 14 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา," ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2528). แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชิดศักดิ์ โฉมาสินธุ์. (2525). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชม ภูมิภาค. (2523). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถนอมศรี เหลาหา. (2535). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการบวนการเขียนของเฮวินส์ กับการสอนด้วยวิธี ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นัตตา ขจรนที. (2530). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจที่ได้รับจากการสอนที่มุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นรา ธำรงสุข. (2536). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสฤงษดิเดช จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา กิจโร. (2530). การศึกษาผลการฝึกทักษะการตั้งคำถามของนักเรียนในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวลใบ หนูมี. (2529). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2526). แบบทดสอบวัดความถนัด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประพาสน์ พฤทธิประภา. (2528). วิทยาการสอนแนวทางไปสู่การสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประพันธ์ จำเริญ. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นและแบบฝึกหัดในบทเรียน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประยงค์ โชติการณ. (2534). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2532). การใช้ภาษาไทยในวงราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตปทุมวัน. (2541). เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2541. ปทุมวัน : กรุงเทพฯ. อัดสำเนา.
- พิตร ทองชั้น. (2525). หลักการวัดผล. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมล แจ่มแจ้ง. (2542). การสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ ตั้งไชยวรรณ. (2527). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลง และทำ แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณิภา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นลาว ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วาสนา โกวิทยา. (2525). การประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา สุพัฒน์. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครูโดยการทำแบบฝึกหัดแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบฝึกหัดอัตโนมัติกับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ แซ่ตั้ง. (2541). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. พุดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการส้อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2517). “แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน,” ในคู่มือแนวความคิดและทฤษฎีบางประการเกี่ยวกับกลุ่บายกับการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานการศึกษาเขต 11.
- รสริน วรรณะภัก. (2531). ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ศศิธร จำภากร. (2531). ผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีจันทร์ พันธุ์พานิช. (2538). การเขียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- ศรีมาลา พิมพ์นิธย์. (2529). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารและการสอนเขียนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. (2522). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. ม.ป.พ.

- สุกัญญา เศรษฐ์สรณ์. (2533). การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2536). วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีพร ปาละดี. (2531). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาคมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ์ ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- สุรสิงห์ นิลขร. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ ของนักเรียนชั้นย่อยประจำหน่วยการเรียนรู้กับกลุ่มที่มีการทำแบบฝึกหัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์. อัดสำเนา.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2520). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2524). การประเมินผล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- _____. (2529). การประเมินความสามารถในการเขียน. กรมวิชาการ. (เอกสารประกอบการประเมินผล).
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2541). รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์ เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อัจจิมา เกิดผล. (2533). หลักการเขียนในภาษาไทย 1. หน้า 71 – 101. รวบรวมโดยไพฑูรย์ สินลารัตน์และคนอื่น ๆ พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2532). กิจกรรมการเล่นประกอบการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2538). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ ศรีโสภ. (2525). *ทฤษฎีการวัดผลและการทดสอบ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). *การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกม และแบบฝึกหัด*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา ฤาชัย. (2541). *การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร พุยศิริ. (2540). *การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรทัย นุตรคุณ. (2540). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรสา เณรตาก้อง. (2535). *การเปรียบเทียบผลทำให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Arapoff, Nancy. (1967). *Writing : A Thinking Process, The Art of TESOL : Selected from the English teaching Forum. Part Two.* : Washington D.C.
- Arune, Winiyachitra. (1983, October). "Teaching Writing in ESL : A Communicative Syllabus," *English Teaching Forum*. 4 : 39 - 41.
- Bean, K.L. (1953). *Construction of Education and Personal Test*. McGraw - Hill, New York.
- Carrol. (1980). *Tesing Communicative Performance Oxford : Peramon Press*.
- Finocchiaro, (1958). "Reflections on the Past , Present and the Future," *English Teaching Forum* 5.
- Harris, David P. (1969). *Teaching English as a Second Language*. New York : McGraw - Hill Book Company.

- Lado . (1964) *Language Teaching: A Sciencetific Approach*. New York : Hill.
- McCrimmon, P.M. and James, McCrimmon. (1978). *Writing with a purpose shorted*.
Boston : Houghton Mifflin Company.
- Oliva , Peter F. (1988). *Developing the curriculum / Peter F. Oliva*. Glenview, Ill :
Scott,Foresman.
- Patty, Green. (1985). *Language Workbook and Practice Materials, Development
Language Skills. in the Elementary School*. New York : Allyn and Bacon, Inc.
- Rivers, Wilga M. (1968). *Teaching Foreign language Skills*. Chicago. The university of
Chicago Press.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern language testing, a handbook 1*. New York :
Harcourt, Brace.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน
2. ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ฉบับที่ 1
3. ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ฉบับที่ 2
4. ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ฉบับที่ 3

ตาราง 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบที่ใช้ในการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

ด้านการเขียนคำศัพท์		ด้านการเขียนบทสนทนา		ด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพ	
ข้อ	IOC	ข้อ	IOC	ข้อ	IOC
1	1.00	1	1.00	1	1.00
2	1.00	2	1.00	2	0.80
3	1.00	3	0.80	3	1.00
4	1.00	4	0.80	4	1.00
5	0.80	5	0.60	5	1.00
6	1.00	6	1.00	6	0.80
7	1.00	7	1.00	7	0.80
8	1.00	8	0.80	8	0.40
9	1.00	9	0.80	9	0.20
10	0.60	10	1.00	10	0.60
11	1.00	11	1.00	11	1.00
12	1.00	12	1.00	12	1.00
13	1.00	13	1.00	13	0.80
14	0.80	14	1.00	14	1.00
15	0.60	15	1.00	15	1.00
16	1.00	16	1.00	16	0.40
17	1.00	17	0.80	17	0.60
18	1.00	18	0.80	18	0.20
19	1.00	19	1.00	19	0.80
20	1.00	20	0.60	20	0.60
21	1.00	21	1.00		
22	1.00	22	1.00		
23	1.00	23	0.80		
24	0.80	24	1.00		
25	1.00	25	0.80		
26	1.00	26	1.00		
27	1.00	27	0.80		
28	1.00	28	0.60		
29	1.00	29	1.00		
30	1.00	30	1.00		

ตาราง 7 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

ด้านการเขียนคำศัพท์					ด้านการเขียนบทสนทนา					ด้านการเขียนบรรยายภาพ				
ข้อ	P _L	P _H	p	.20	ข้อ	fx _U	fx _L	P _E	D	ข้อ	fx _U	fx _L	P _E	D
1	.60	.80	.70	.20	1	38	25	.63	.26	1	39	25	.64	.38
2	.30	.65	.48	.35	2	40	23	.63	.34	2	37	24	.61	.26
3	.25	.30	.28	.05	3	29	25	.68	.10	3	25	14	.39	.22
4	.45	.75	.60	.30	4	31	16	.47	.30	4	29	12	.41	.34
5	.50	.65	.58	.15	5	40	22	.62	.36	5	30	6	.36	.48
6	.20	.40	.30	.20	6	27	20	.58	.18	6	39	16	.55	.46
7	.45	.70	.58	.25	7	39	25	.64	.28	7	38	24	.62	.28
8	.30	.65	.48	.50	8	33	26	.74	.18	8	31	18	.49	.26
9	.55	.80	.68	.25	9	26	14	.40	.24	9	28	11	.39	.34
10	.10	.95	.53	.85	10	36	23	.59	.26	10	28	7	.35	.42
11	.30	.65	.48	.50	11	39	18	.57	.42					
12	.35	.60	.48	.25	12	40	27	.84	.33					
13	.25	.55	.40	.30	13	36	29	.81	.18					
14	.50	.80	.65	.30	14	34	11	.45	.46					
15	.20	.40	.30	.20	15	32	4	.26	.56					
16	.50	.70	.60	.20	16	38	32	.88	.15					
17	.75	.90	.83	.25	17	36	23	.59	.26					
18	.60	.65	.63	.05	18	39	17	.56	.44					
19	.20	.40	.33	.20	19	39	26	.81	.33					
20	.80	1.00	.90	.20	20	40	13	.53	.54					
21	.35	.45	.40	.10	21	37	33	.88	.10					
22	.30	.75	.53	.45	22	39	10	.49	.58					
23	.60	.80	.70	.20	23	39	7	.46	.64					
24	.20	.35	.28	.10	24	40	10	.58	.85					
25	.45	.80	.63	.35	25	37	10	.47	.54					
26	.30	.65	.47	.35	26	37	6	.43	.62					
27	.75	1.00	.88	.25	27	37	11	.48	.52					
28	.25	.70	.33	.45	28	34	8	.47	.62					
29	.40	.80	.60	.40	29	32	27	.73	.13					
30	.65	1.00	.83	.35	30	39	8	.47	.78					

ภาคผนวก ข

1. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
2. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. ผลการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
4. คะแนนจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ด้านละ 3 ชุดฝึก
5. คะแนน T ของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลในแต่ละด้าน
6. คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนคำศัพท์ของนักเรียนเป็นรายบุคคล ชุดที่ 1 – 3
7. คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนบทสนทนาของนักเรียนเป็นรายบุคคล ชุดที่ 1 – 3
8. คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนประโยคบรรยายภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล ชุดที่ 1 – 3

ตาราง 8 ข้อมูลจากผลการฝึกความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ฉบับที่ 1

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)
1	12	13	1	1	21	6	12	6	36
2	6	18	12	144	22	10	14	4	16
3	6	16	10	100	23	6	20	14	196
4	14	17	3	9	24	11	18	7	49
5	12	18	6	36	25	6	19	13	169
6	16	20	4	16	26	7	14	7	49
7	12	18	6	36	27	10	18	8	64
8	14	20	6	36	28	8	18	10	100
9	13	15	2	4	29	9	20	11	121
10	13	16	3	9	30	14	20	6	36
11	8	16	8	64	31	6	15	9	81
12	6	16	10	100	32	6	20	14	196
13	14	20	6	36	33	9	16	7	49
14	7	17	10	100	34	5	12	7	49
15	9	17	8	64	35	13	14	1	1
16	14	19	5	25	36	6	15	9	81
17	10	13	3	9	37	10	14	4	16
18	9	13	4	16	38	13	14	1	1
19	10	16	6	36	39	13	20	7	49
20	7	16	9	81	40	13	17	4	16

ตาราง 9 ข้อมูลจากผลการฝึกความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ฉบับที่ 2

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)
1	16	56	40	1600	21	57	68	11	121
2	61	71	10	100	22	45	67	22	484
3	48	67	19	361	23	76	77	1	1
4	74	78	4	16	24	74	77	3	9
5	43	64	21	441	25	64	74	10	100
6	72	76	4	16	26	59	77	18	324
7	71	74	3	9	27	76	78	2	4
8	73	78	5	25	28	54	70	16	256
9	39	52	13	169	29	76	77	1	1
10	34	56	22	484	30	75	78	3	9
11	45	70	25	625	31	70	74	4	16
12	34	66	32	1024	32	68	77	9	81
13	75	78	3	9	33	60	74	14	196
14	68	73	5	25	34	27	64	37	1369
15	70	71	1	1	35	65	74	9	81
16	75	80	5	25	36	71	72	1	1
17	24	57	33	1089	37	36	39	3	9
18	31	23	- 8	64	38	58	75	17	289
19	59	74	15	225	39	73	74	1	1
20	35	65	30	900	40	70	73	3	9

ตาราง 10 ข้อมูลจากผลการฝึกความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ฉบับที่ 3

นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)	นักเรียน คนที่	ก่อน ฝึก	หลัง ฝึก	ผลต่างของ คะแนนก่อน และหลังการฝึก (D)	กำลัง สองของ ผลต่าง (D ²)
1	16	56	40	1600	21	20	25	5	25
2	61	71	10	100	22	27	31	4	16
3	48	67	19	361	23	30	37	7	49
4	74	78	4	16	24	24	36	12	144
5	43	64	21	441	25	28	36	8	64
6	72	76	4	16	26	29	35	6	36
7	71	74	3	9	27	30	38	8	64
8	73	78	5	25	28	24	36	12	144
9	39	52	13	169	29	32	36	4	16
10	34	56	22	484	30	33	37	4	16
11	45	70	25	625	31	24	38	14	196
12	34	66	32	1024	32	33	38	5	25
13	75	78	3	9	33	30	37	7	49
14	68	73	5	25	34	11	22	11	121
15	70	71	1	1	35	26	37	11	121
16	75	80	5	25	36	26	37	11	121
17	24	57	33	1089	37	22	24	2	4
18	31	23	- 8	64	38	26	29	3	9
19	59	74	15	225	39	29	29	0	0
20	35	65	30	900	40	20	34	14	196

ตาราง 11 ข้อมูลจากการฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน

นักเรียน คนที่	การเขียนคำศัพท์					การเขียนบทสนทนา					การเขียนประโยคบรรยายภาพ				
	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post
1	12	12	13	15	13	16	50	53	61	56	23	52	65	56	28
2	6	12	15	12	18	61	72	70	63	71	24	57	71	65	32
3	6	13	14	15	16	48	54	71	68	67	23	66	74	73	36
4	14	18	19	20	17	74	77	76	77	78	32	78	77	78	33
5	12	8	13	17	18	43	63	72	67	64	22	39	76	74	31
6	16	18	20	20	20	72	66	76	80	76	32	72	80	78	35
7	12	16	18	16	18	74	71	77	76	71	32	70	77	78	39
8	14	16	20	20	20	73	66	76	77	78	29	75	75	78	39
9	13	14	19	20	15	39	50	50	63	52	26	66	68	67	31
10	13	14	19	15	16	34	58	68	60	56	18	38	62	38	16
11	8	13	15	19	16	45	49	69	76	70	22	75	69	76	33
12	6	9	18	16	16	34	53	67	76	66	27	77	76	77	35
13	14	18	20	19	20	75	72	78	80	78	34	80	80	79	38
14	7	7	12	10	17	68	66	78	65	73	29	77	79	77	32
15	9	11	15	17	17	70	60	77	67	71	30	70	79	71	36
16	14	18	20	19	19	75	77	75	80	80	24	75	77	80	39
17	10	17	16	18	13	27	56	70	61	57	17	71	74	69	31
18	9	12	16	13	13	31	30	42	51	23	10	58	69	73	23
19	10	16	17	15	16	59	36	71	75	74	15	65	65	72	28
20	7	10	16	17	16	35	57	74	69	65	16	60	73	71	27
21	6	9	13	12	12	57	75	70	64	68	20	62	70	58	25
22	10	13	16	13	14	45	56	68	49	67	27	75	75	70	31
23	6	12	18	17	20	76	75	72	78	77	30	74	80	76	37
24	11	14	18	17	18	74	71	74	70	77	24	75	80	77	36
25	6	16	17	18	19	64	70	79	78	74	28	75	76	78	36

ตาราง 11 (ต่อ)

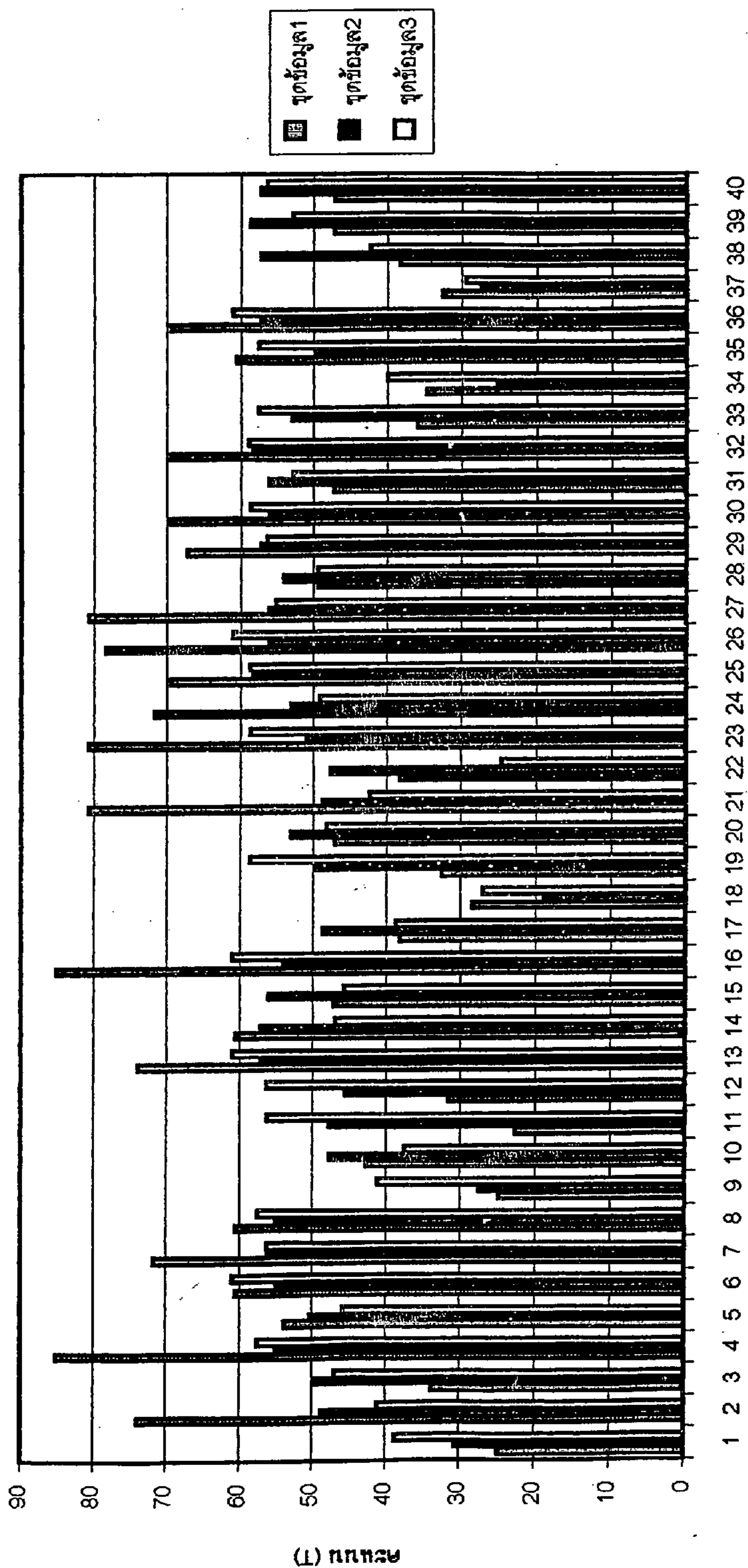
นักเรียน คนที่	การเขียนคำศัพท์					การเขียนบทสนทนา					การเขียนประโยคบรรยายภาพ				
	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post	Pre	ฝึก 1	ฝึก 2	ฝึก 3	Post
26	7	11	18	17	14	59	74	77	80	77	29	66	80	75	35
27	10	17	19	16	18	76	75	77	75	78	30	78	80	79	38
28	8	10	18	15	18	54	61	75	70	70	24	70	76	78	36
29	9	16	19	18	20	76	69	78	76	77	32	73	78	80	36
30	14	20	20	19	20	75	70	77	78	78	33	76	79	77	37
31	6	11	19	18	15	70	60	77	73	74	24	78	79	78	38
32	6	16	17	18	20	68	70	79	79	77	33	75	79	78	38
33	9	15	15	18	16	60	55	74	77	74	30	67	69	75	37
34	5	10	10	15	12	27	39	48	62	64	11	71	70	58	22
35	13	18	13	18	14	65	66	71	77	74	26	60	75	63	37
36	6	13	17	19	15	71	70	78	80	72	26	68	72	75	37
37	10	9	13	16	14	36	36	50	53	39	22	58	66	69	24
38	13	18	10	18	14	58	56	78	64	75	26	71	69	69	29
39	13	16	15	18	20	73	60	79	73	74	29	77	75	78	29
40	13	14	18	19	17	70	60	78	76	73	30	63	73	77	34

ตาราง 12 คะแนน T ของแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล
ในแต่ละด้าน

นักเรียน คนที่	ด้านการเขียนคำศัพท์			ด้านการเขียนบทสนทนา			การเขียนประโยคบรรยายภาพ		
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
1	44.74	37.55	42.50	24.82	30.61	38.75	31.46	31.45	30.87
2	44.74	44.77	30.00	73.93	48.69	41.09	36.57	43.58	41.09
3	49.77	41.16	42.50	33.75	49.76	46.95	45.76	49.64	50.66
4	62.76	56.21	63.34	85.09	55.07	57.50	58.02	56.00	56.64
5	32.73	37.55	50.83	53.84	50.82	45.78	18.18	53.68	51.85
6	62.76	62.82	63.34	60.54	55.07	61.02	51.89	61.76	56.64
7	56.76	55.60	46.67	71.70	56.14	56.33	49.85	56.00	56.64
8	56.76	62.82	63.34	60.54	55.07	57.50	54.95	51.66	56.64
9	50.75	59.21	63.34	24.82	27.41	41.09	45.76	37.52	43.48
10	50.75	59.21	42.50	42.68	47.63	37.57	17.16	25.40	8.79
11	49.77	44.77	59.17	22.59	47.63	56.33	54.95	39.54	54.25
12	35.74	33.94	46.67	31.52	45.50	56.33	57.00	53.68	55.44
13	62.76	62.82	59.17	73.93	57.20	61.02	60.06	61.76	57.83
14	29.73	33.94	21.67	60.54	57.20	46.95	57.00	59.74	55.44
15	41.74	44.77	50.83	47.14	56.14	45.78	49.85	41.56	48.27
16	62.76	33.94	59.17	85.09	54.01	61.02	54.95	56.00	59.03
17	59.76	48.38	55.00	38.21	48.69	38.75	50.87	49.64	45.87
18	44.74	48.38	34.50	28.40	18.90	27.02	37.59	39.54	50.66
19	56.76	51.99	42.50	32.54	49.76	58.68	44.74	31.45	49.46
20	38.74	48.38	50.83	47.04	52.95	48.12	39.63	47.62	48.27
21	38.74	37.55	30.00	80.63	48.69	42.26	41.68	41.56	32.72
22	49.77	48.38	34.17	38.21	47.63	24.68	54.95	51.66	47.07
23	44.74	55.60	50.83	80.63	50.82	58.68	53.93	61.76	54.25
24	50.75	55.60	50.83	71.70	52.95	49.30	54.95	61.76	55.44
25	56.76	51.99	55.00	69.46	58.27	58.68	54.95	53.68	56.64

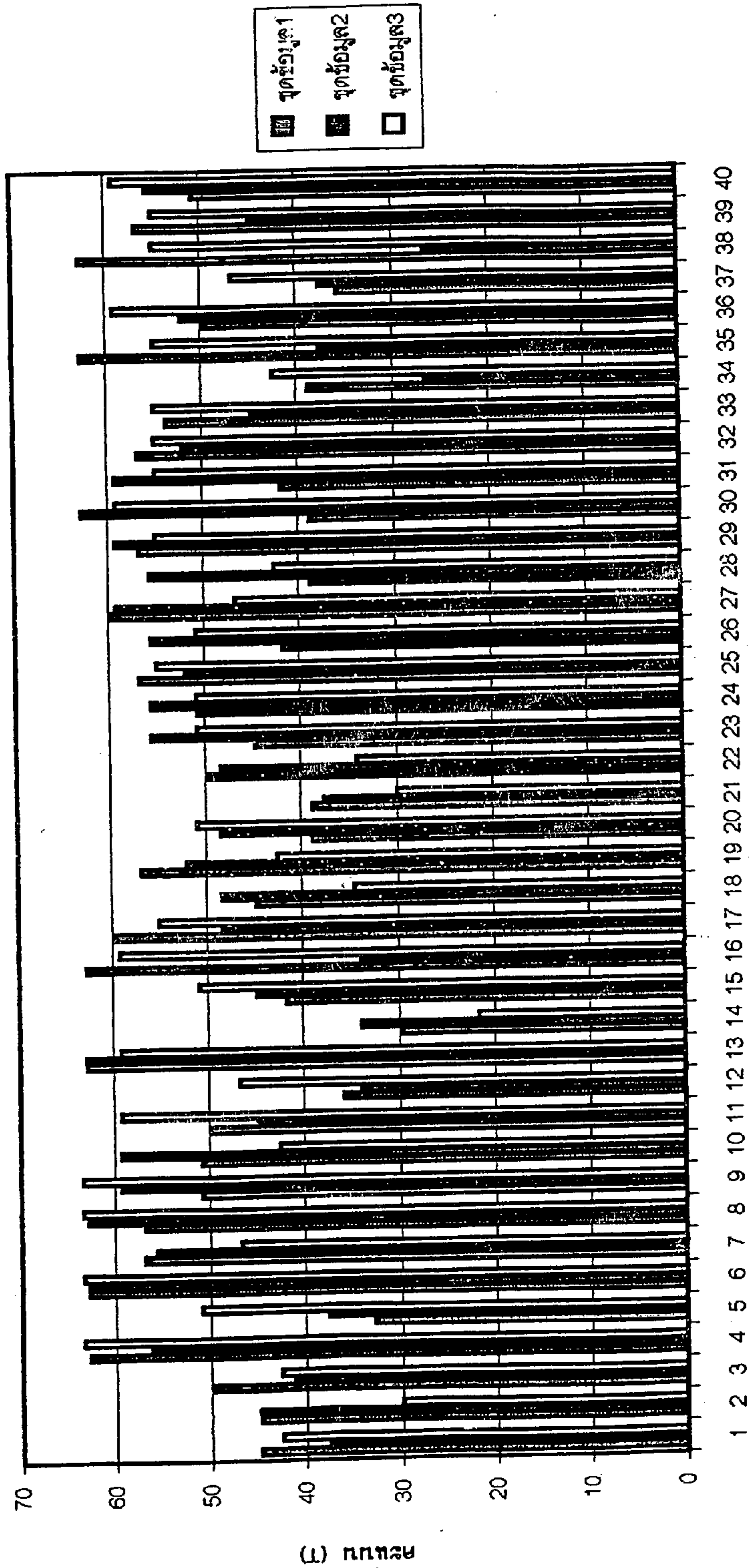
ตาราง 12 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	ด้านการเขียนคำศัพท์			ด้านการเขียนบทสนทนา			การเขียนประโยคบรรยายภาพ		
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
26	41.74	55.60	50.83	78.39	56.14	61.02	45.76	61.76	53.05
27	59.76	59.21	46.67	80.63	56.14	55.16	58.02	61.76	57.83
28	38.74	55.60	42.50	49.38	54.01	49.30	49.85	53.68	56.64
29	56.76	59.21	55.00	67.23	57.20	56.33	52.91	56.46	59.03
30	38.74	62.82	59.17	69.46	56.14	58.68	55.98	59.74	55.44
31	41.74	59.21	55.00	47.14	56.14	52.81	58.02	59.74	56.64
32	56.76	51.99	55.00	69.46	58.27	58.85	54.95	59.74	56.64
33	53.75	44.77	55.00	35.98	52.95	57.50	46.78	39.54	53.05
34	38.74	26.71	42.50	34.61	25.29	39.92	50.87	41.56	32.72
35	62.76	37.55	55.00	60.54	49.76	57.50	39.63	51.66	38.70
36	49.77	51.99	59.17	69.46	57.20	61.02	47.80	46.00	53.05
37	35.74	37.55	46.67	32.54	27.41	29.37	37.59	33.47	45.87
38	62.76	26.71	55.00	38.21	57.20	42.26	50.87	39.54	45.87
39	56.76	44.77	55.00	47.14	58.57	52.81	57.00	51.66	56.64
40	50.75	55.60	59.17	47.14	57.20	56.33	32.48	47.16	55.44



จำนวนนักเรียน (คน)

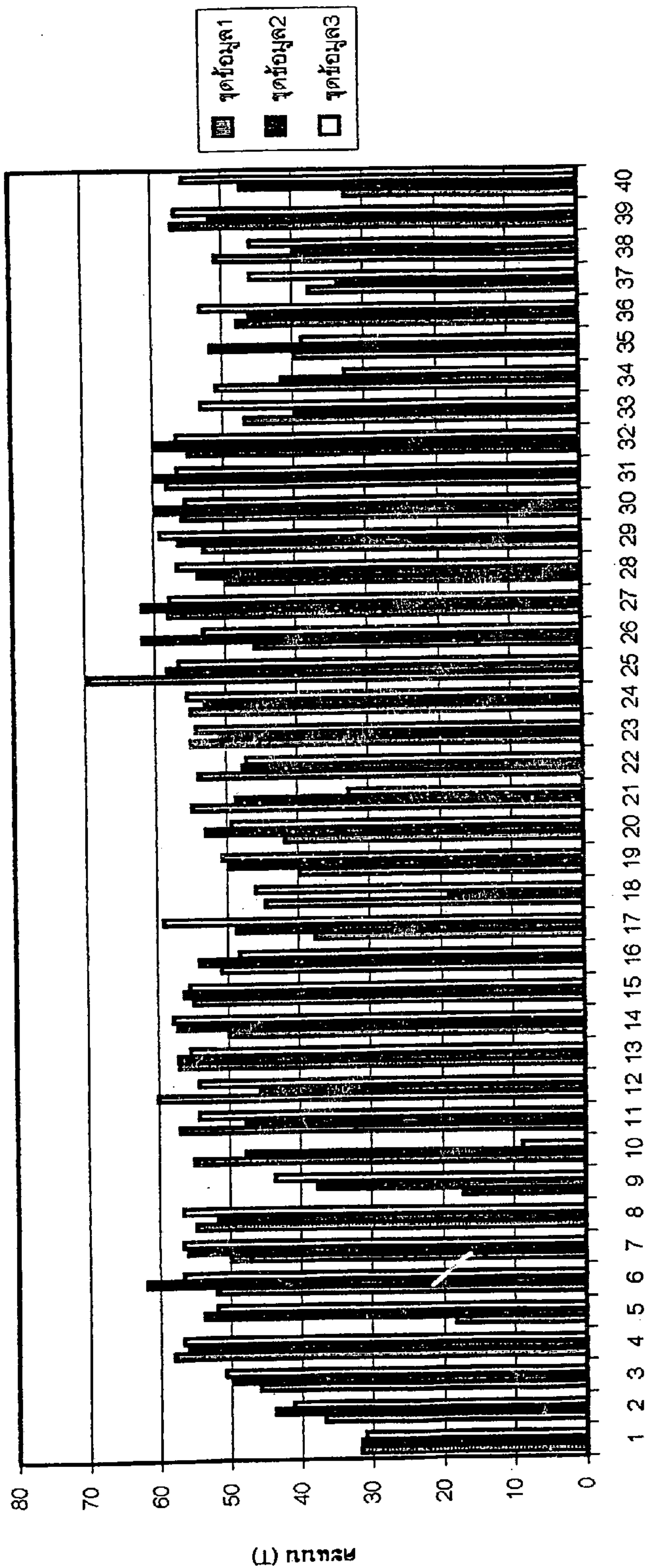
ภาพประกอบ 2 คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนบทสนทนา ชุดที่ 1 - 3 ของนักเรียนเป็นรายบุคคล



(ก) คน

จำนวนนักเรียน (คน)

ภาพประกอบ 1 คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 1 - 3 ของนักเรียนเป็นรายบุคคล



(1) ตาราง

จำนวนนักเรียน (คน)

ภาพประกอบ 3 คะแนนมาตรฐานของแบบฝึกด้านการเขียนประวัติครอบครัว ชุดที่ 1 - 3 ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

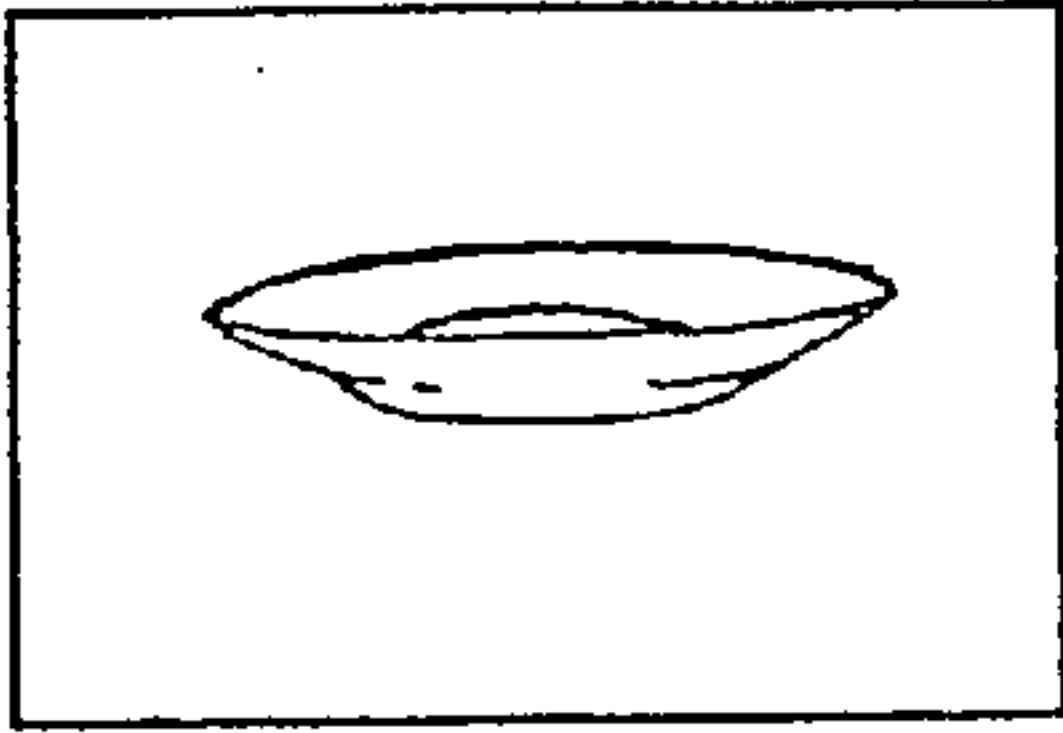
ภาคผนวก ค

1. แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ ชุดที่ 1 – 3
2. แบบฝึกการเขียนบทสนทนา ชุดที่ 1 – 3
3. แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ ชุดที่ 1 – 3
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 - 3
5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 - 3
6. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประโยคบรรยายภาพภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 - 3

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 1)

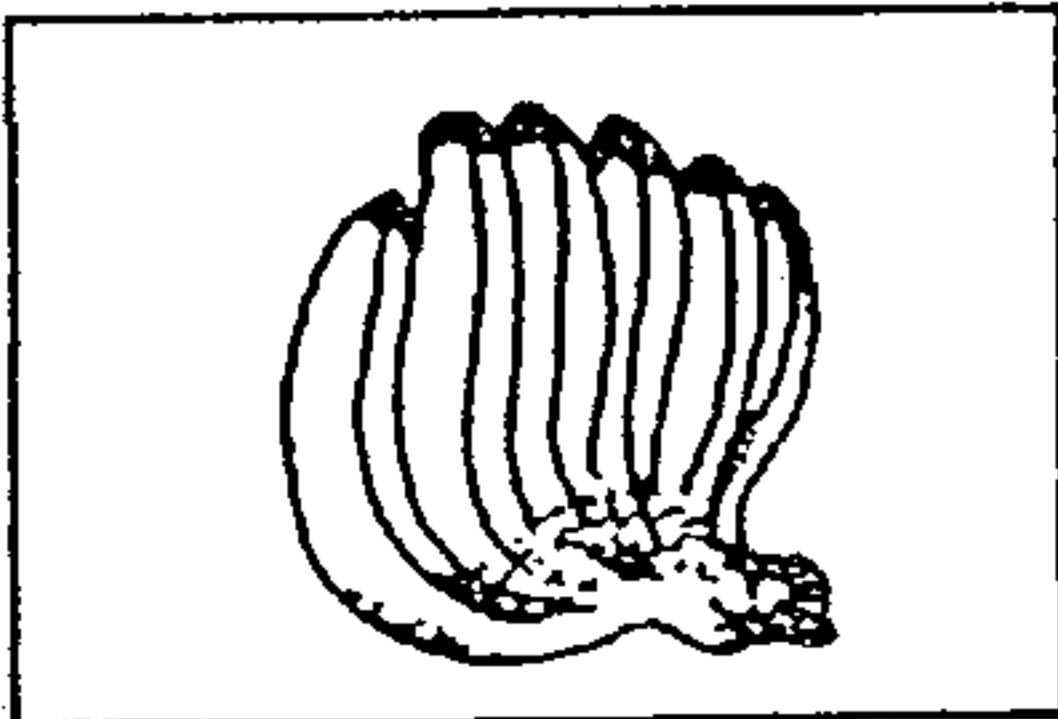
คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังครูอ่านคำศัพท์ที่ละข้อและอ่านออกเสียงตามครู แล้วจึงเขียนตัวอักษร
เติมลงในช่องว่างที่ขาดหายไป ให้มีความหมายตรงตามภาพที่กำหนด

Ex. 1



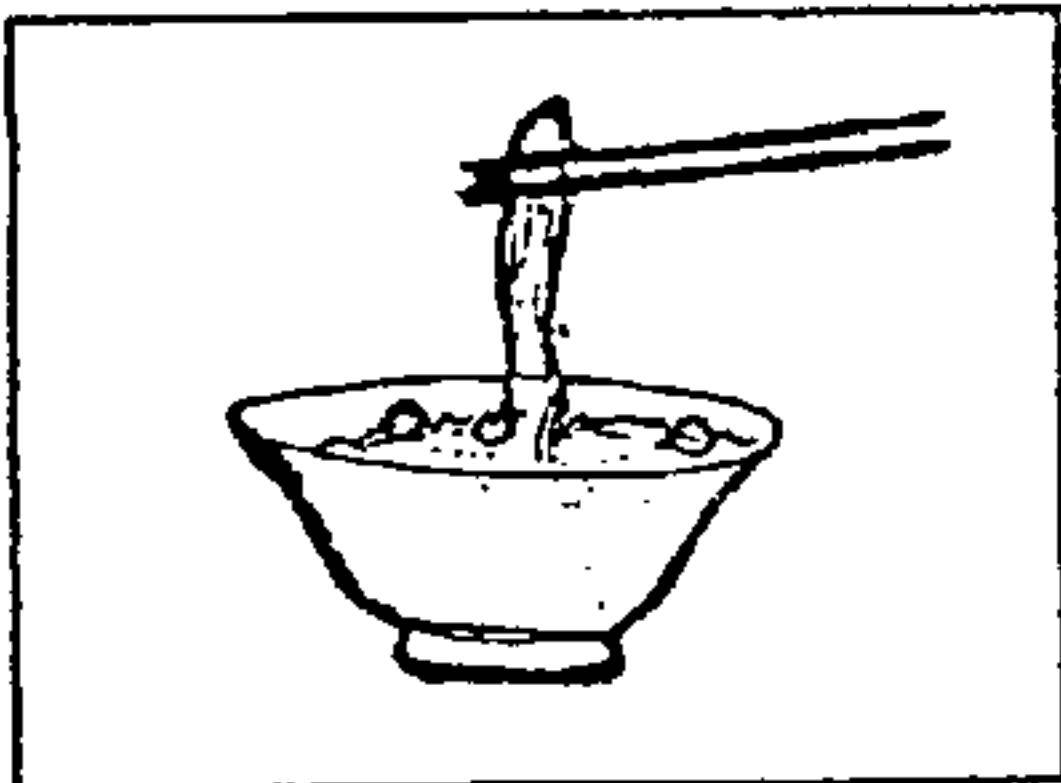
p_l_a_t_e

Ex. 2



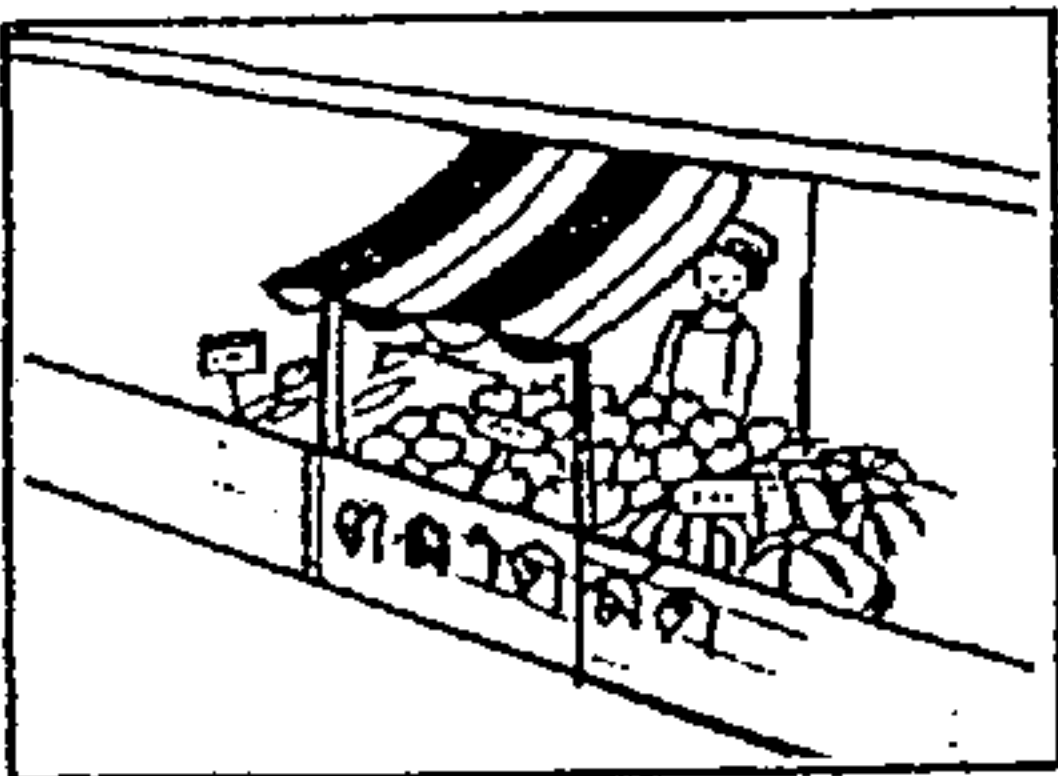
b_a_n_a_n_a_s

1.



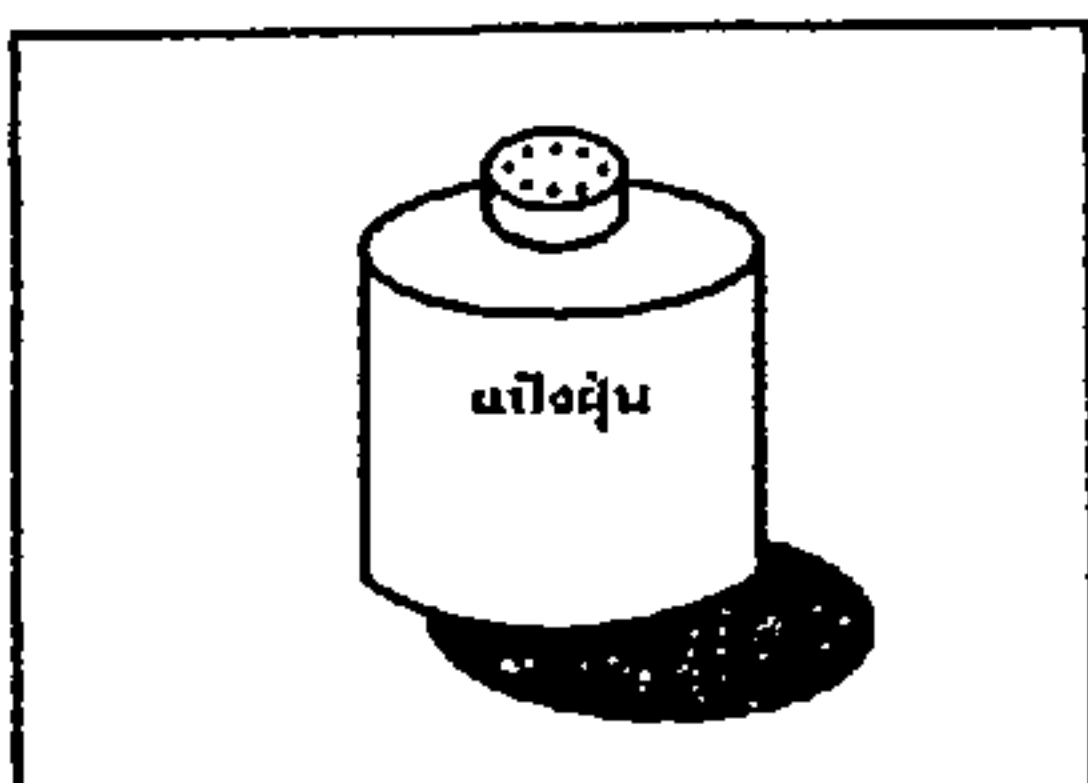
n__d_l__s

2.



m_r_k__

3.



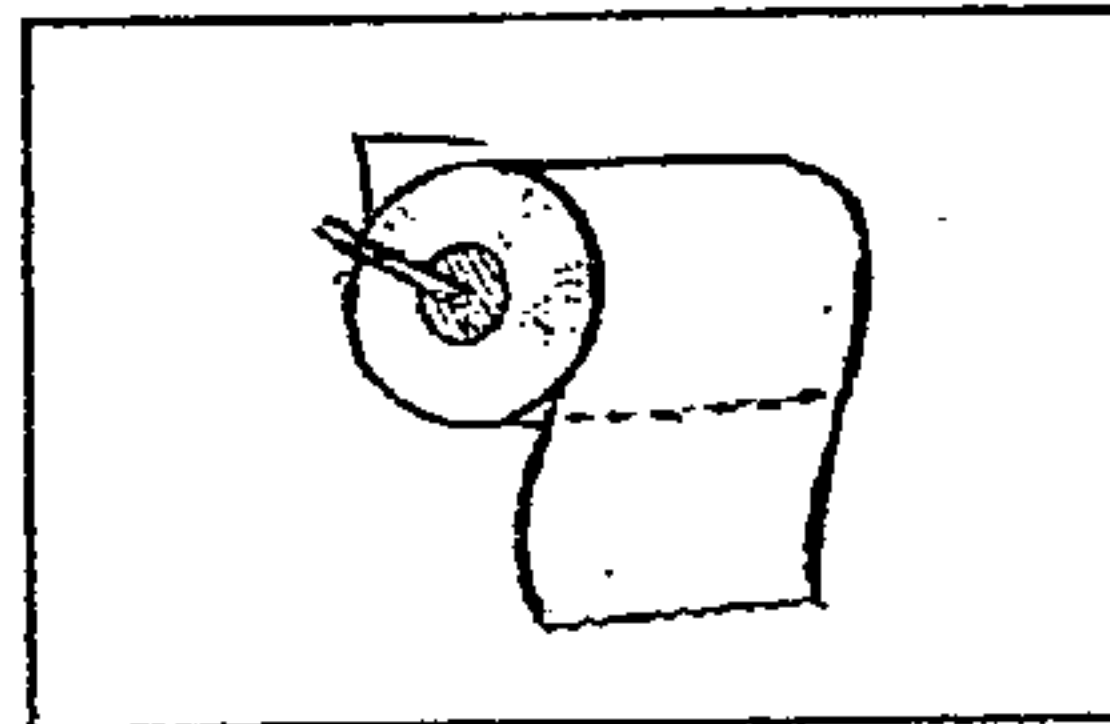
p_w_d__

4.



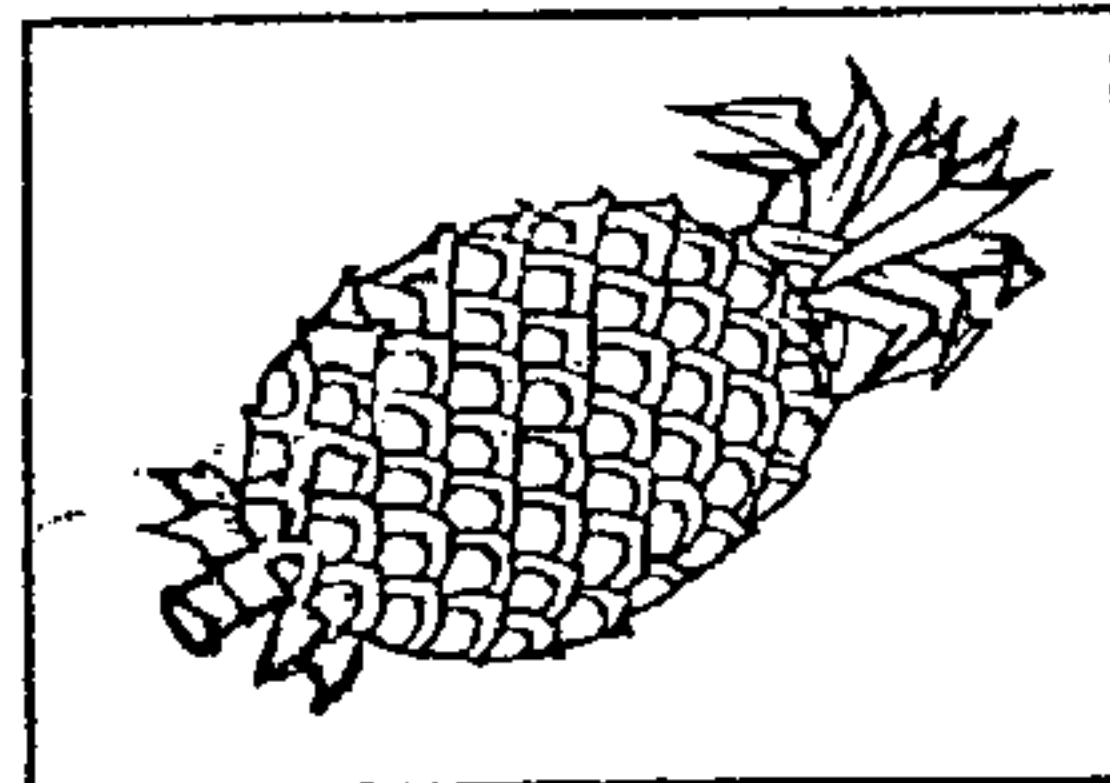
f__r

5.



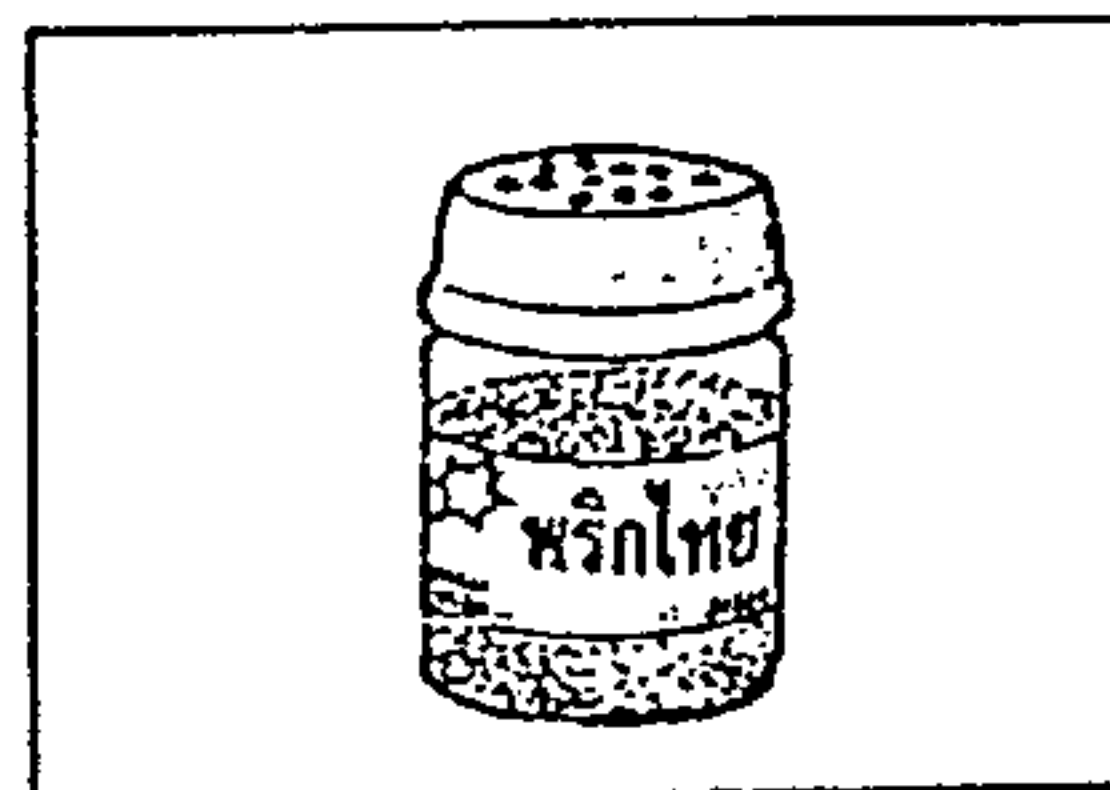
t_s_s_e p_p__

6.



p__e_ppl__

7.



p_pp__

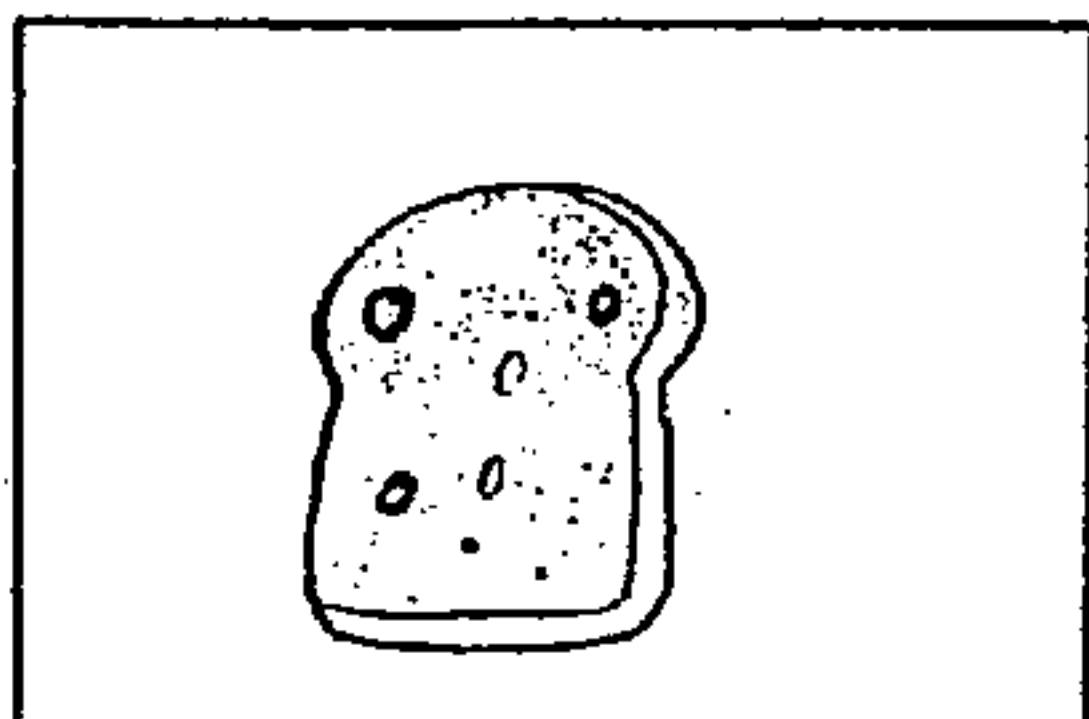
8.



f_sh s_u__

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์ (ชุดที่ 1)

9.



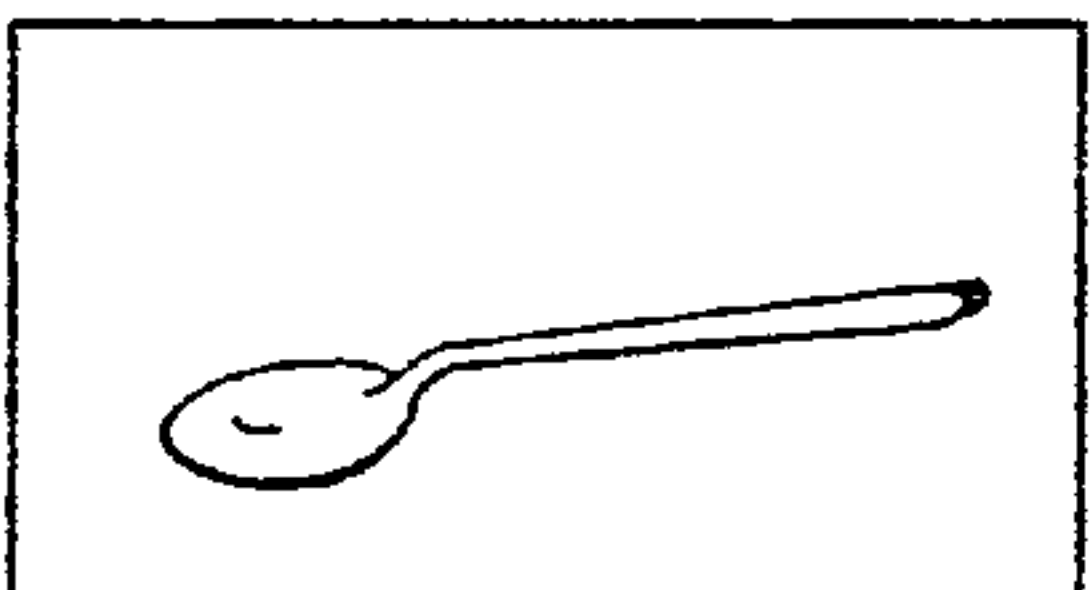
_ r _ _ d

10.



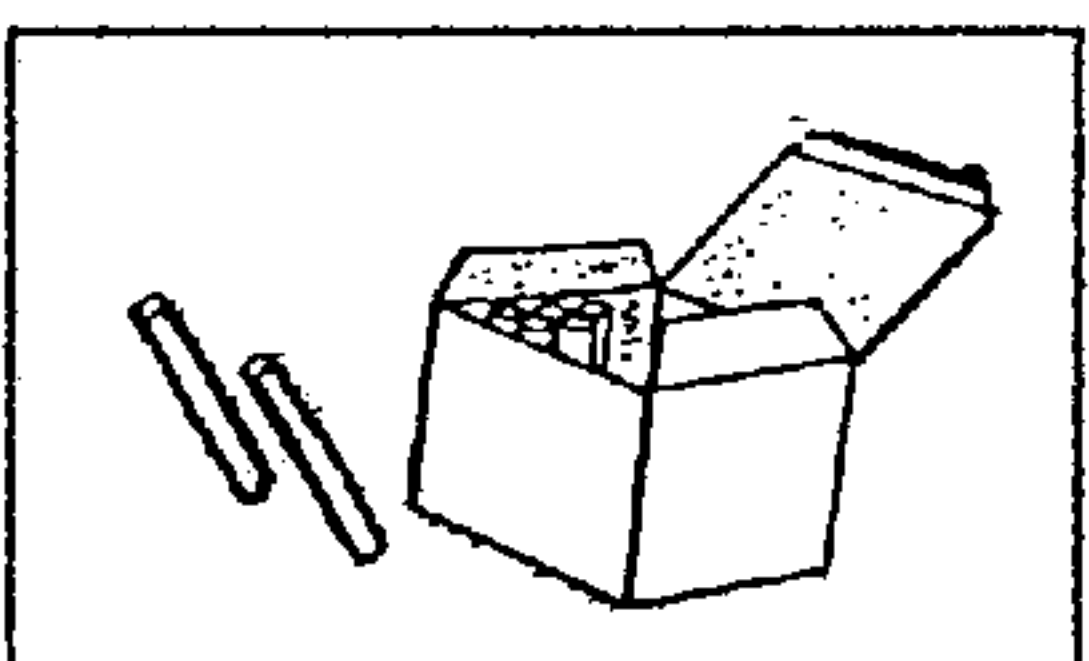
c _ ff _ _

11.



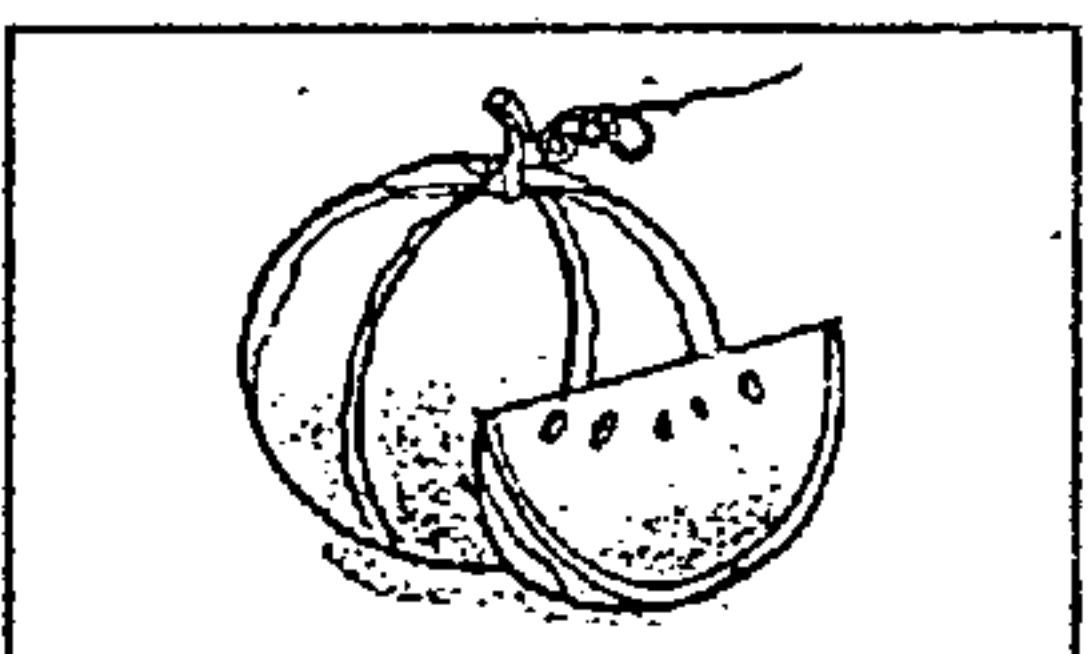
_ p _ _ n

12.



c _ _ l _

13.



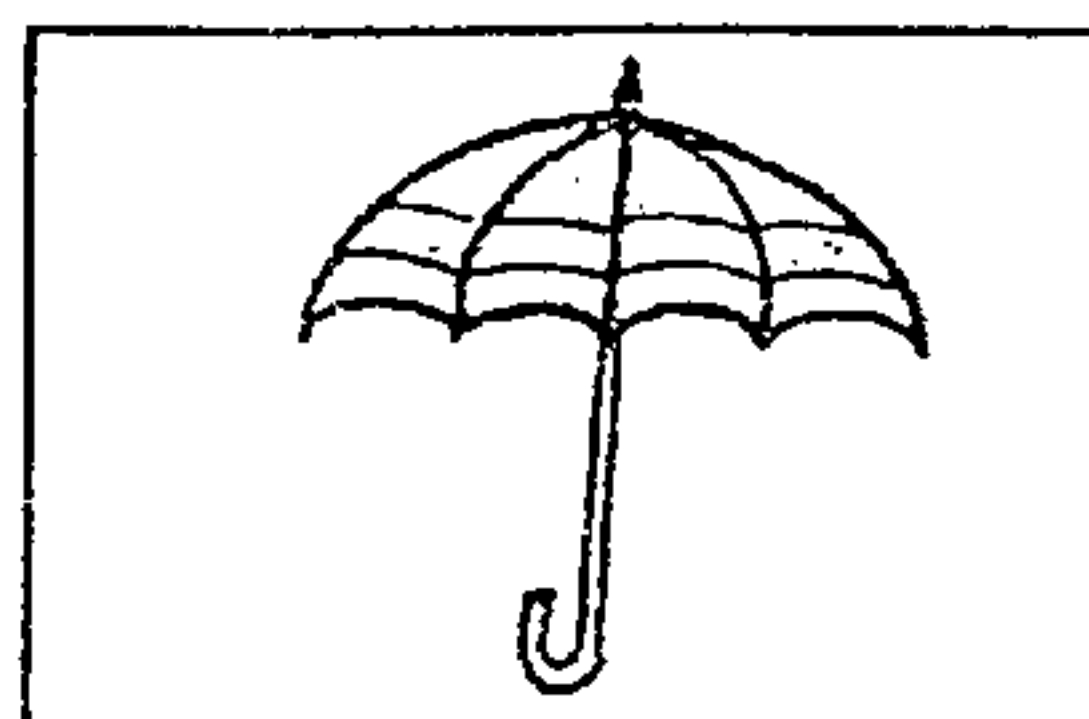
w _ t _ rm _ l _ n

14.



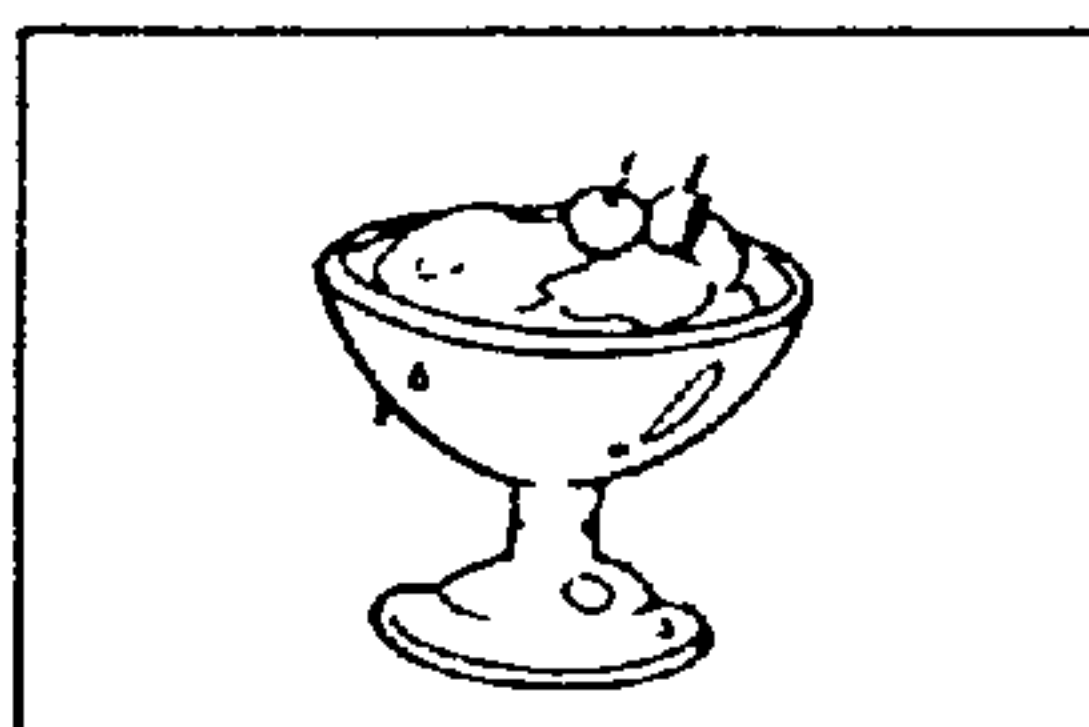
s _ g _ _

15.



_ m b _ _ ll _

16.



_ c _ cr _ _ m

17.



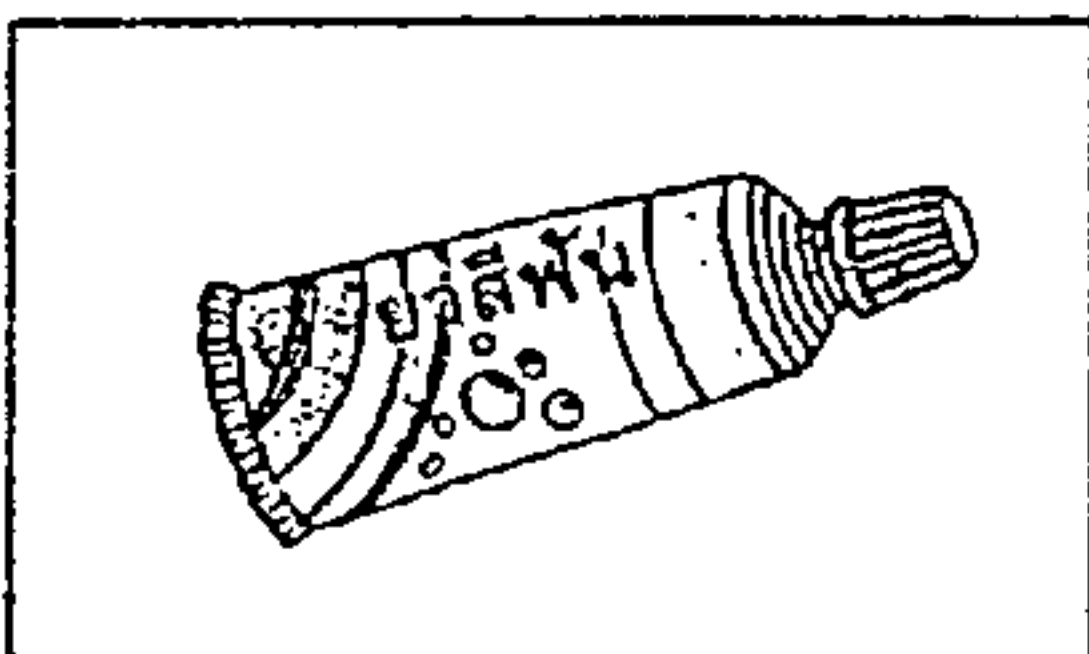
p _ m _ l _

18.



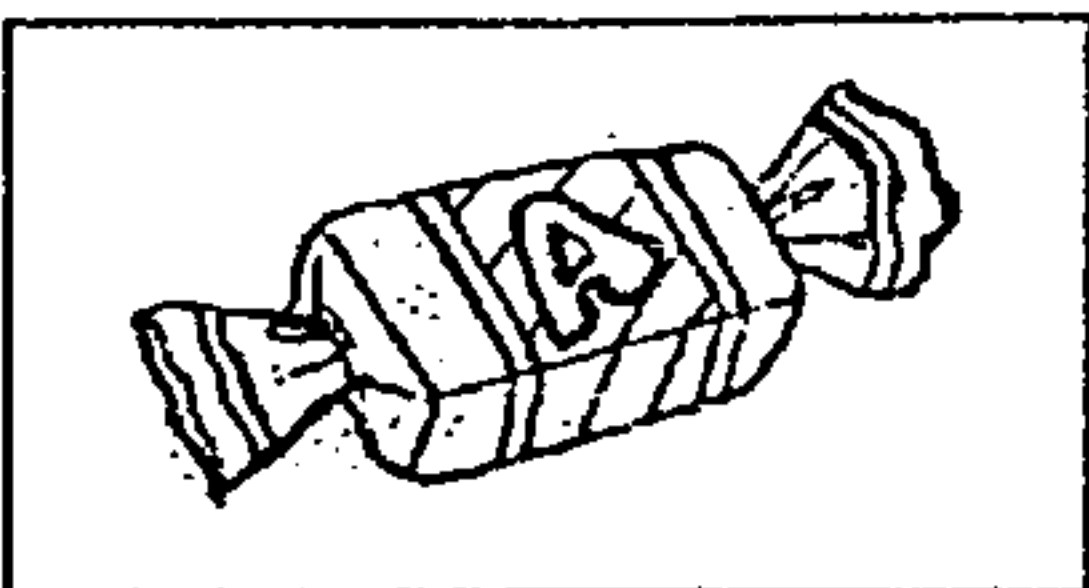
_ h _ c _ _ n

19.



_ oot _ p _ st _

20.



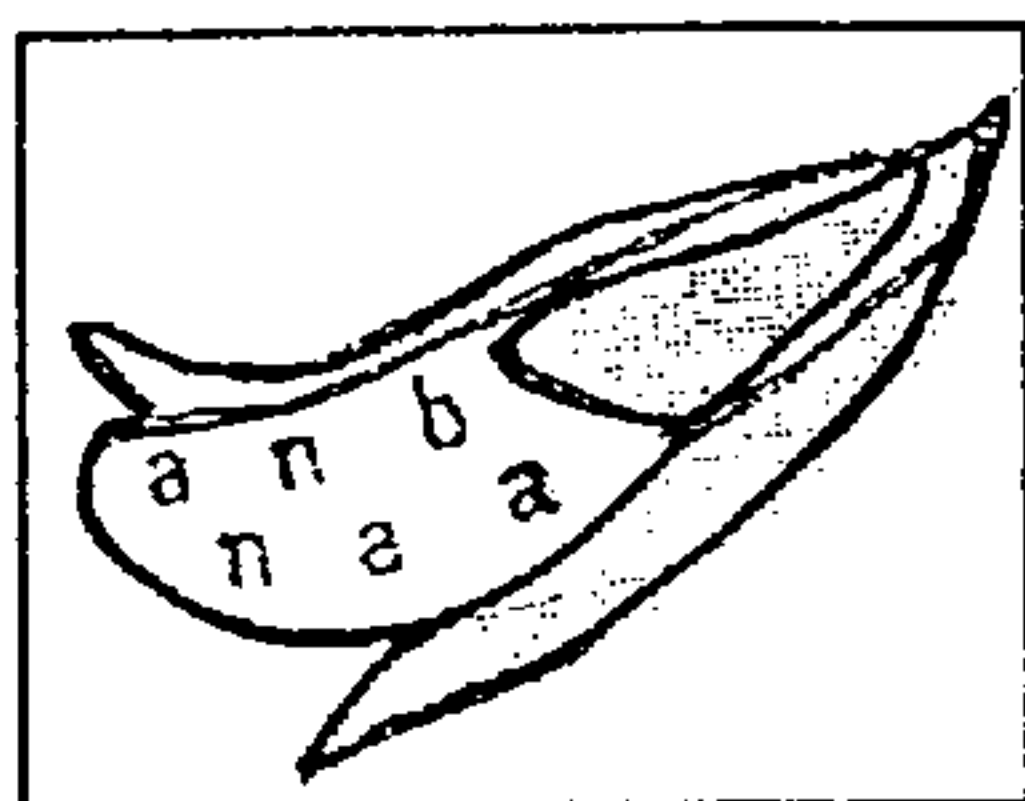
c _ n _ _

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์

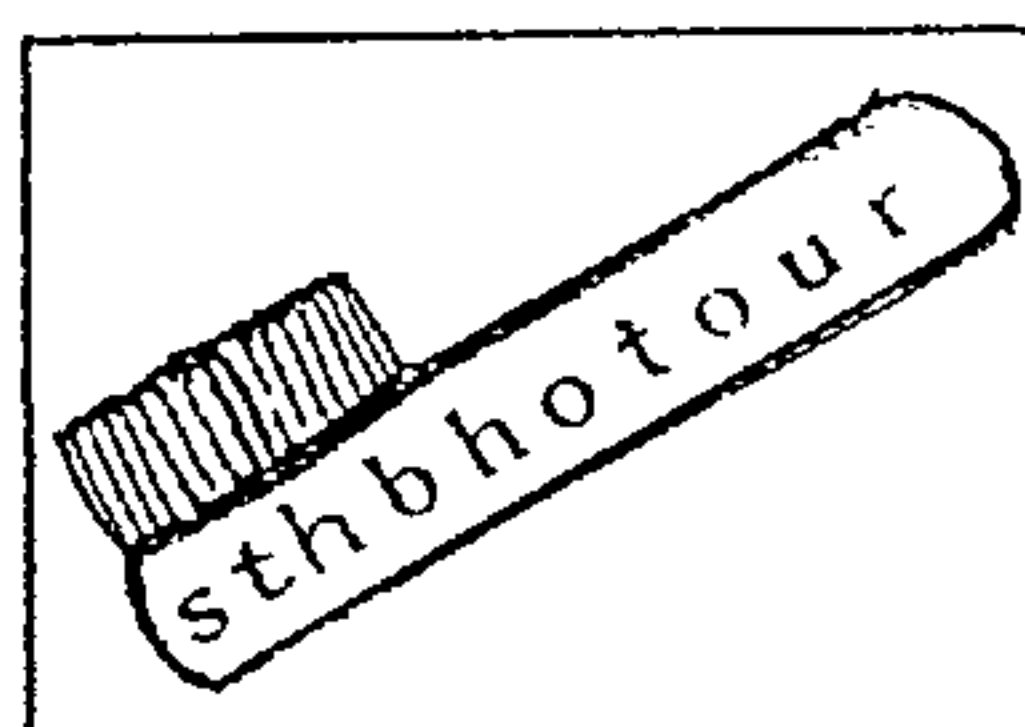
(ชุดที่ 2)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพและตัวอักษรที่กำหนดให้ แล้วเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงตามภาพนั้น

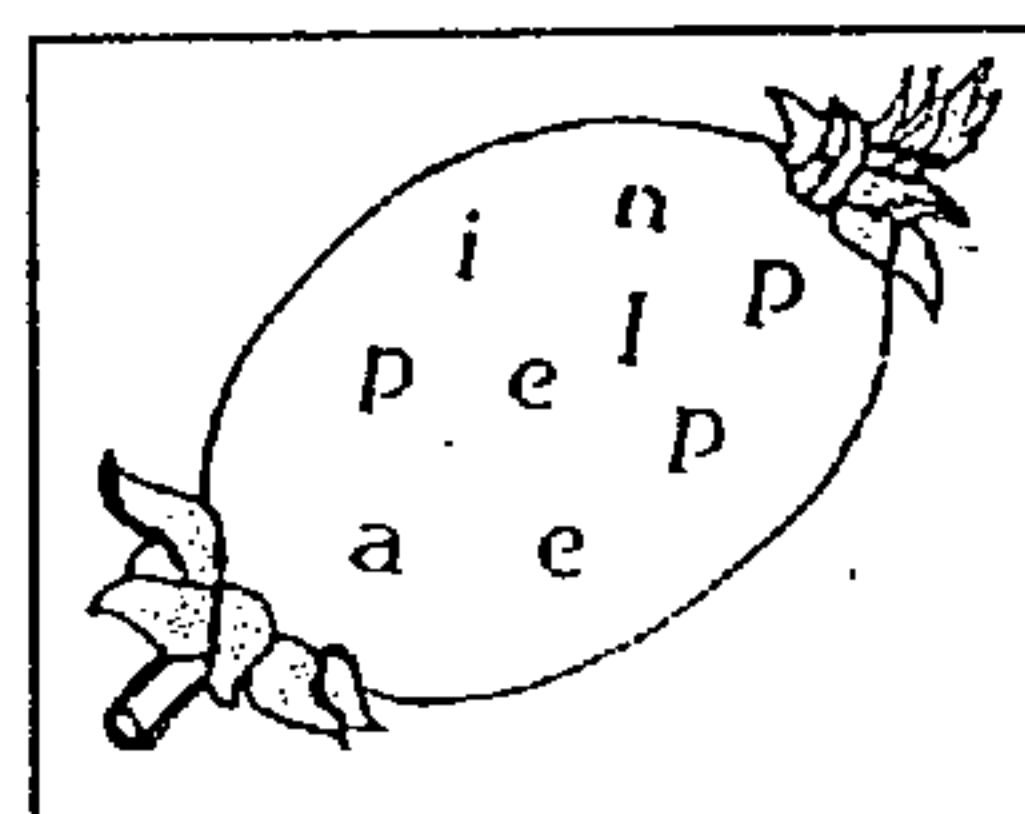
Ex. 1

bananas

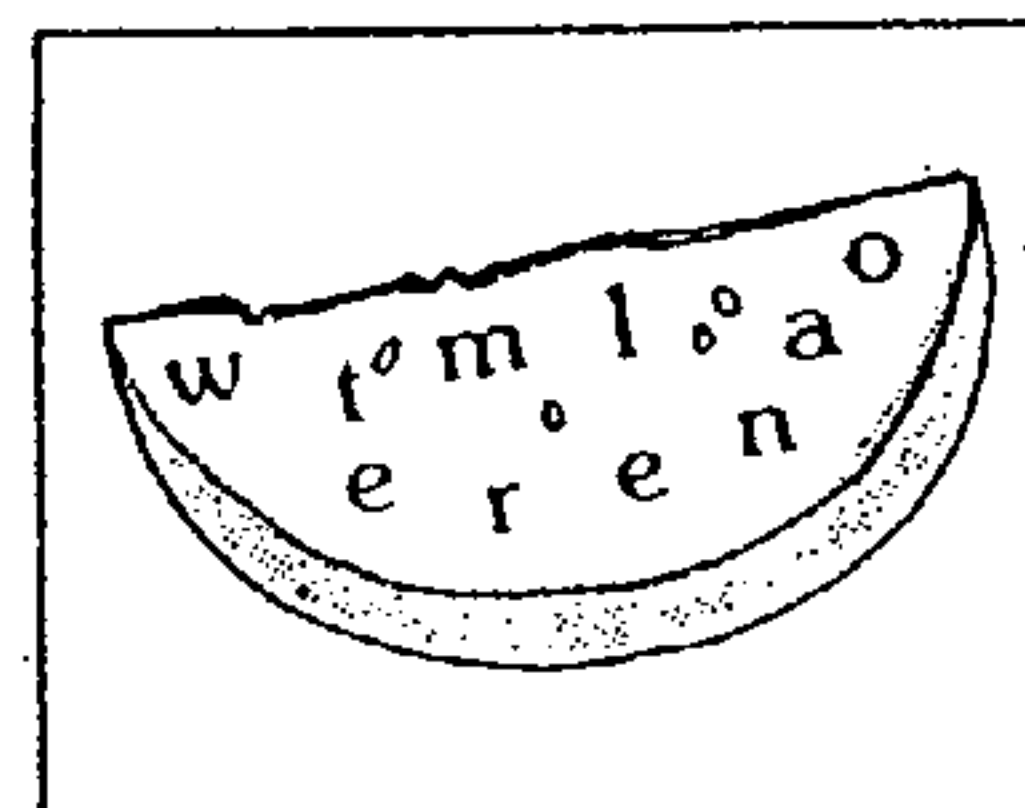
Ex. 2

toothbrush

1.



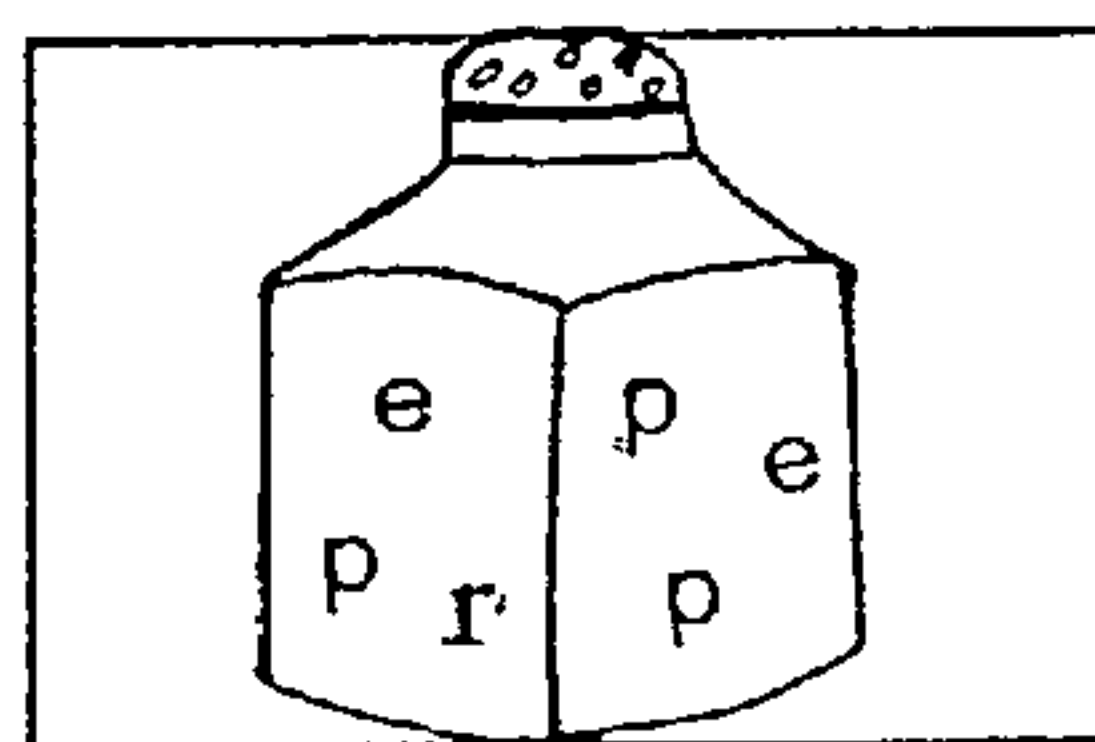
2.



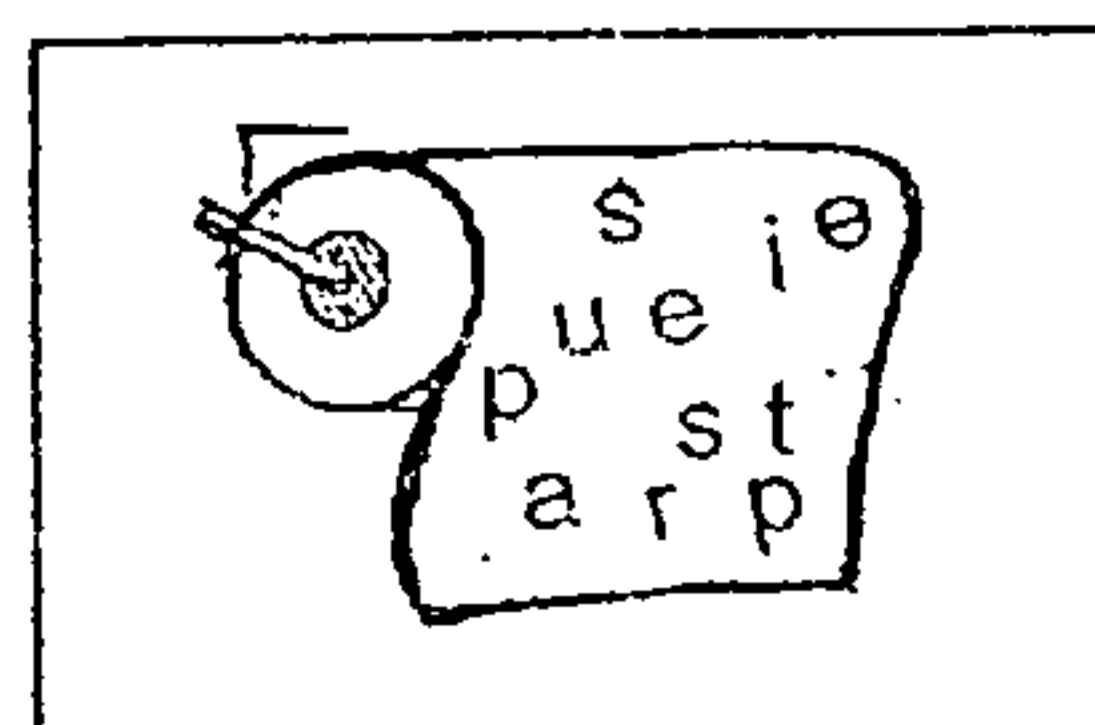
3.



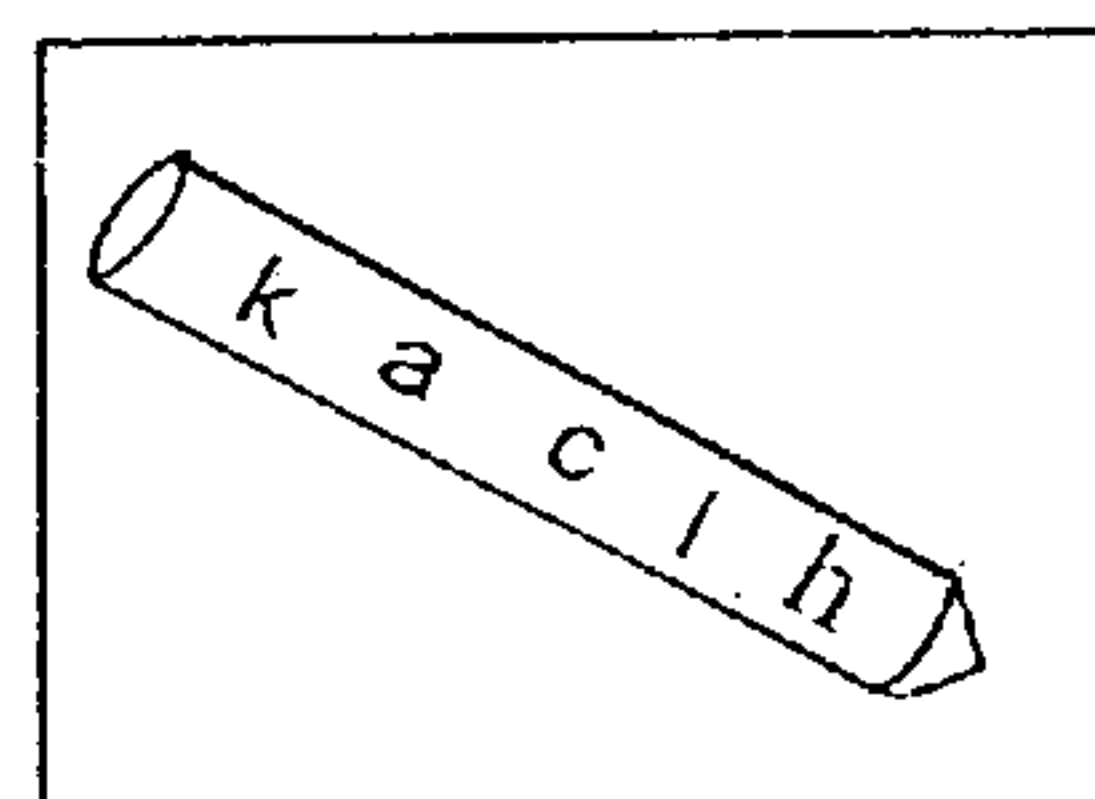
4.



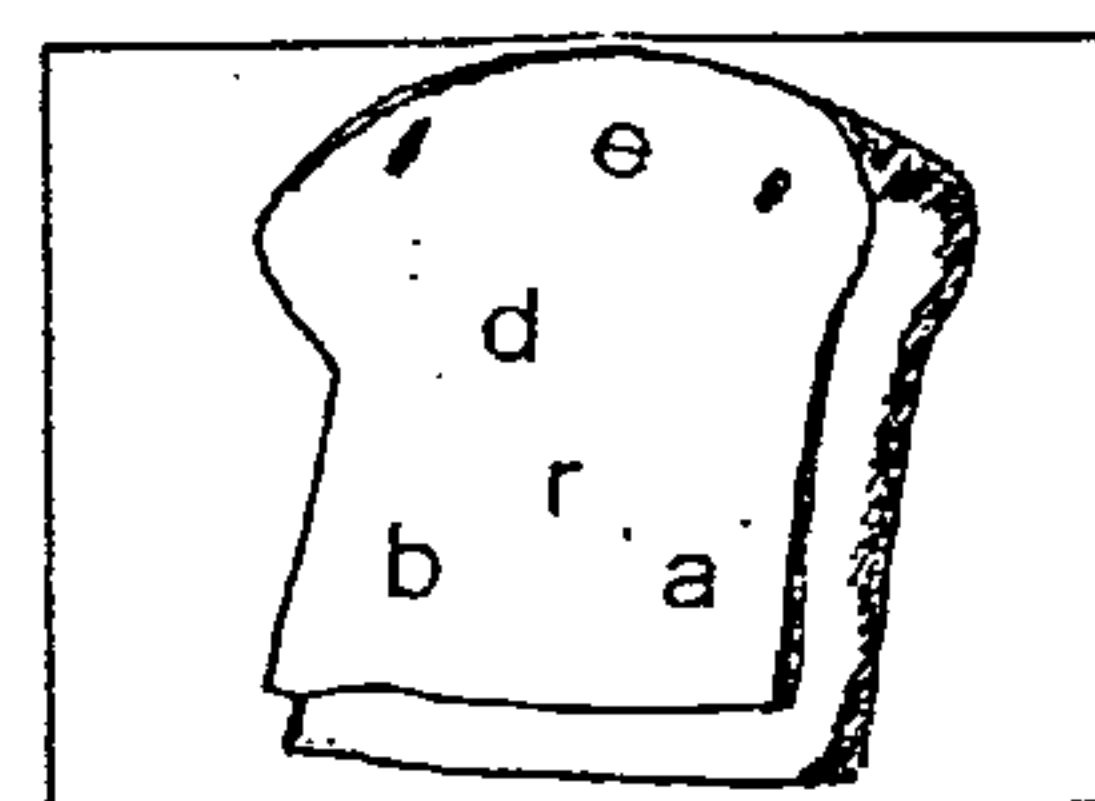
5.



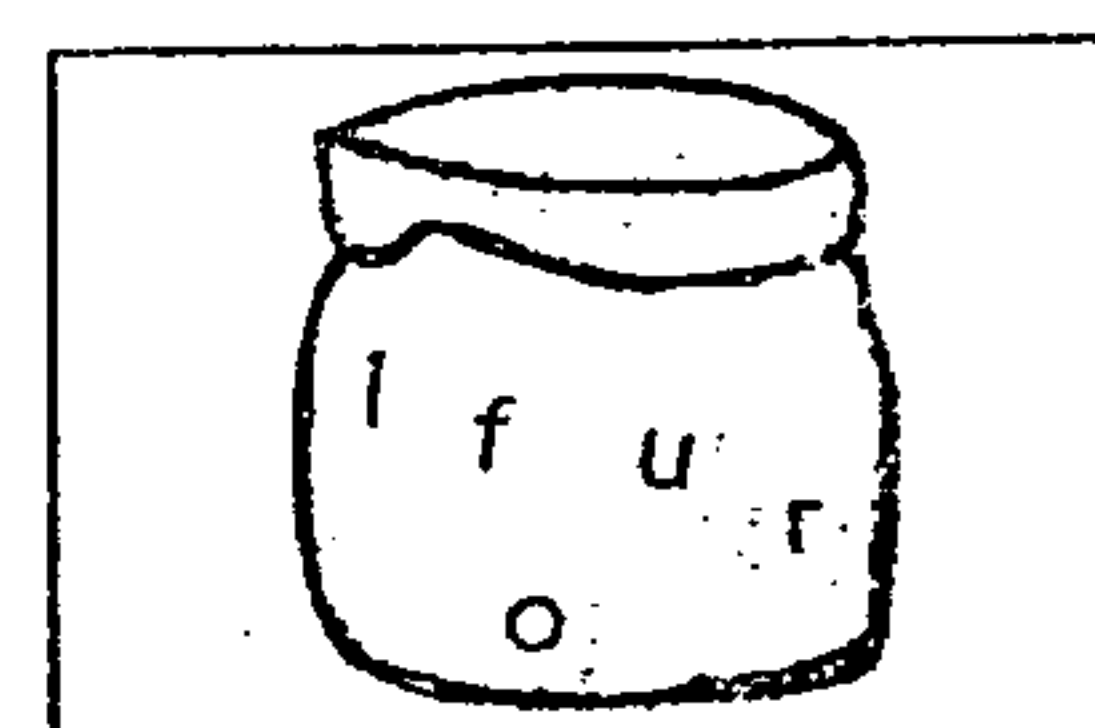
6.



7.

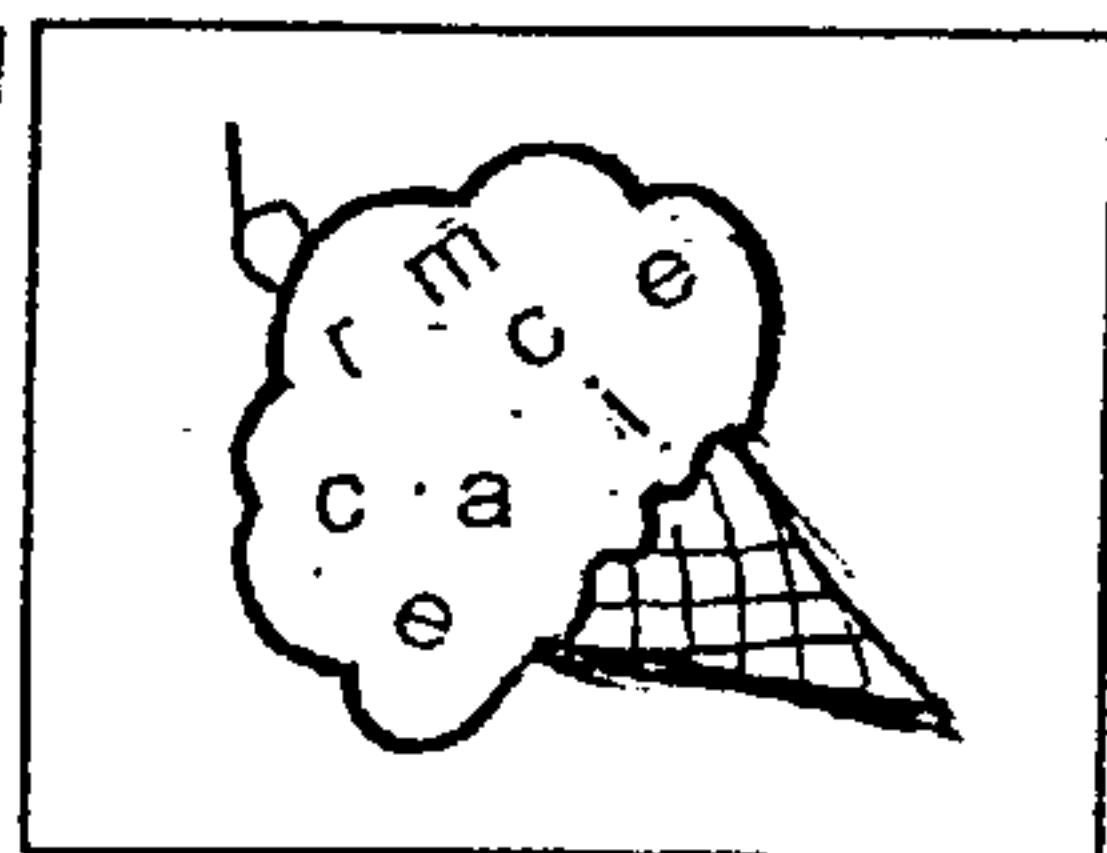


8.

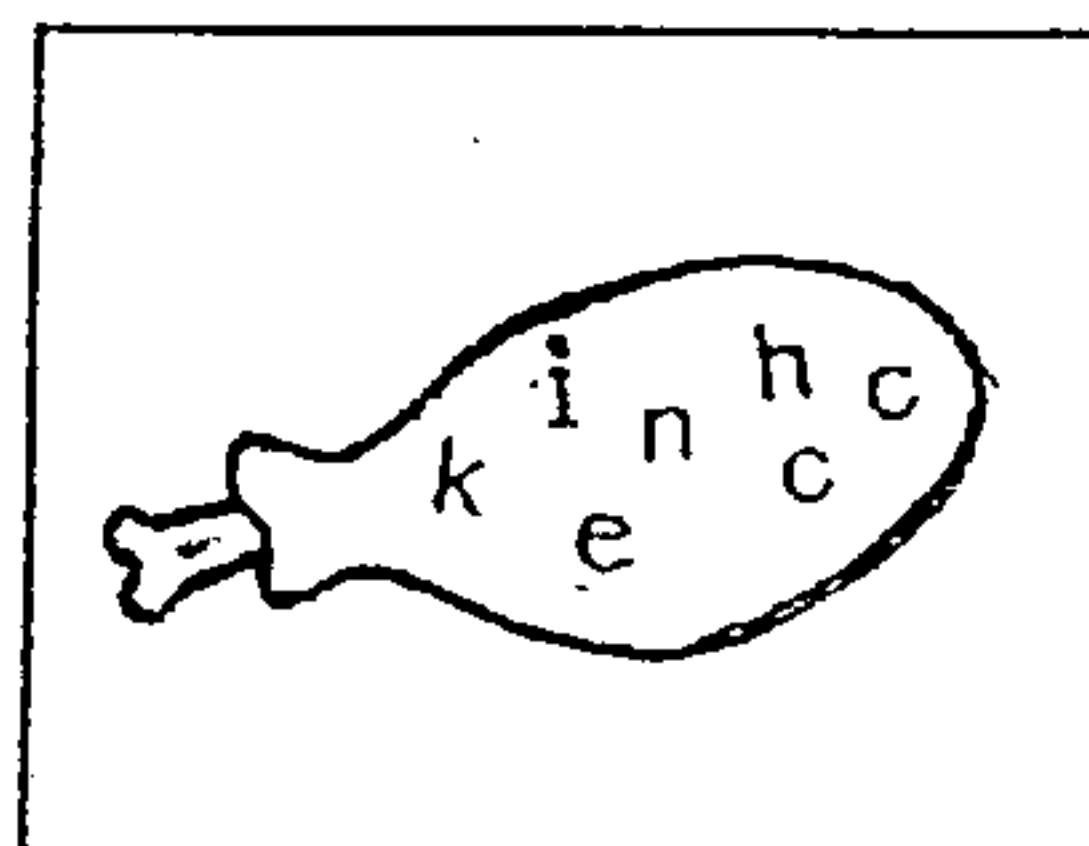


แบบฝึกการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 2)

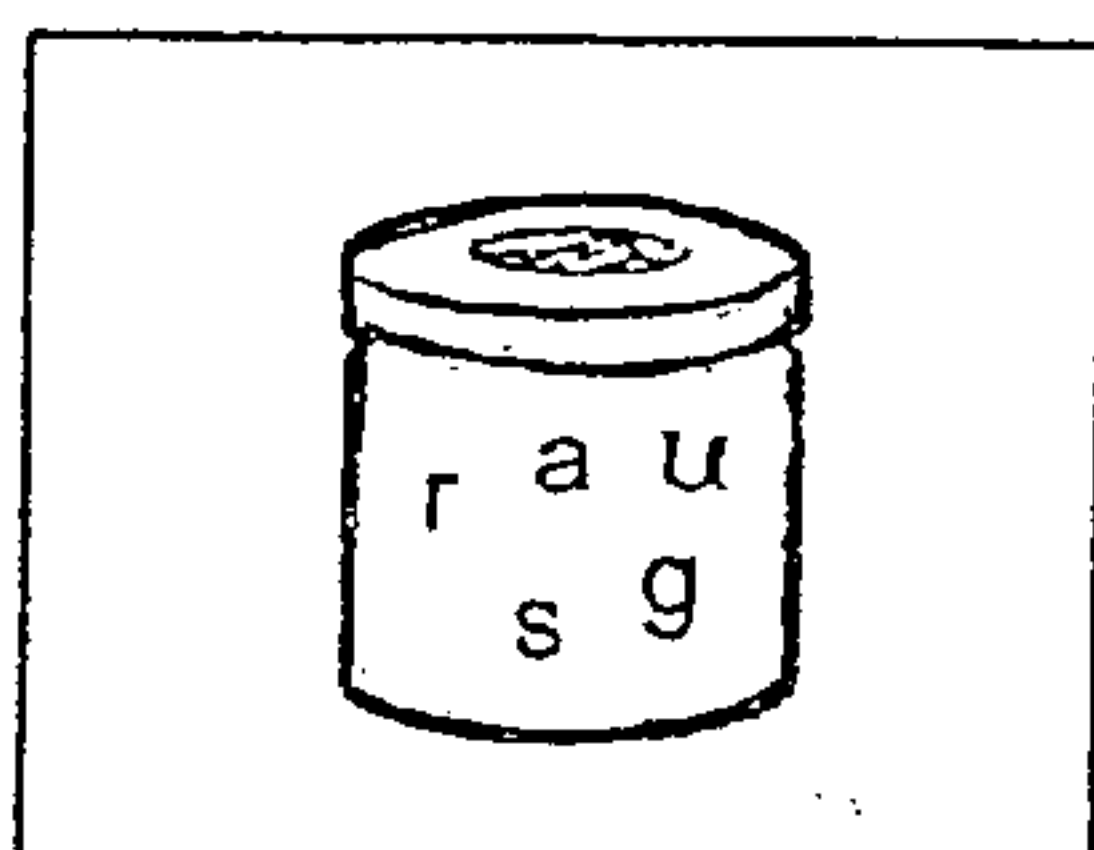
9.



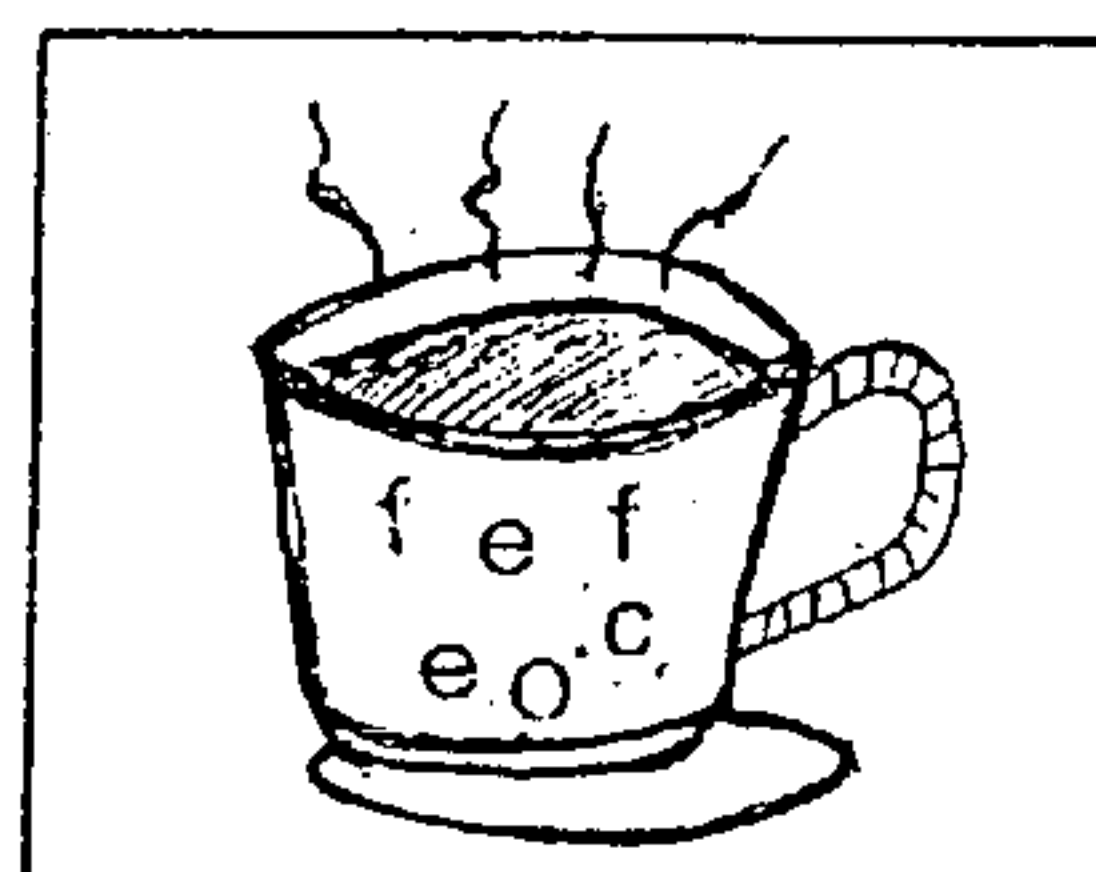
14.



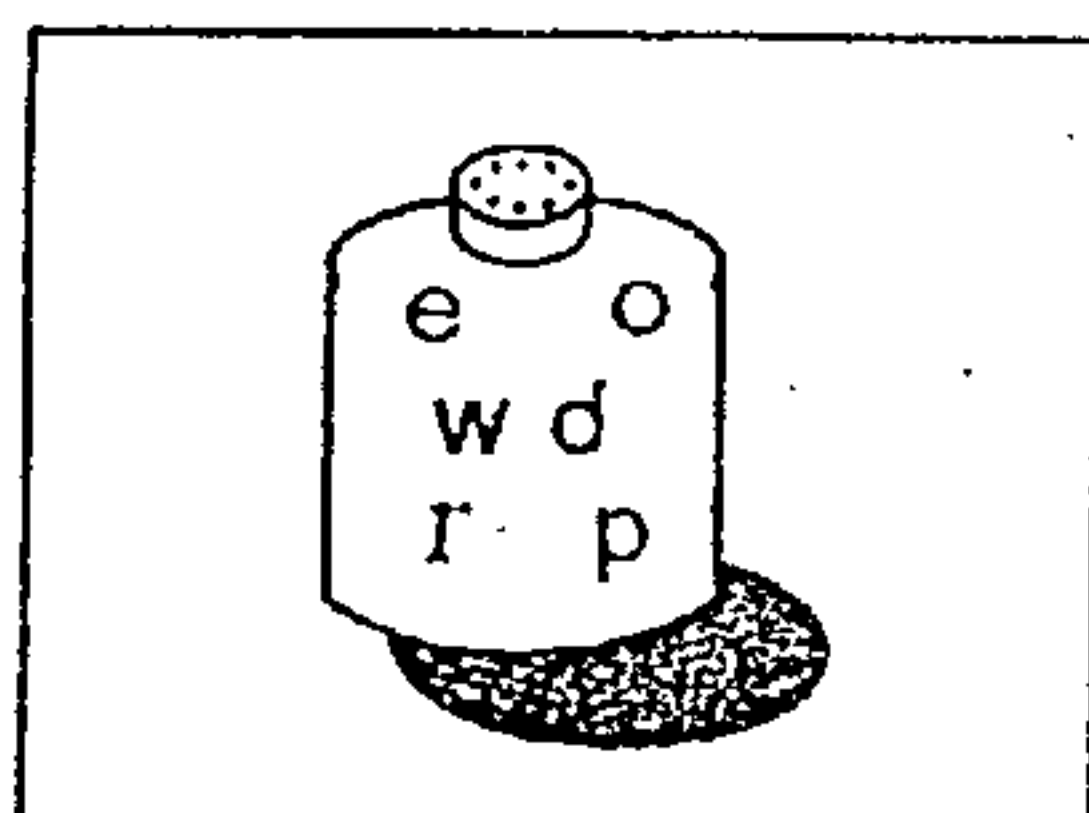
10.



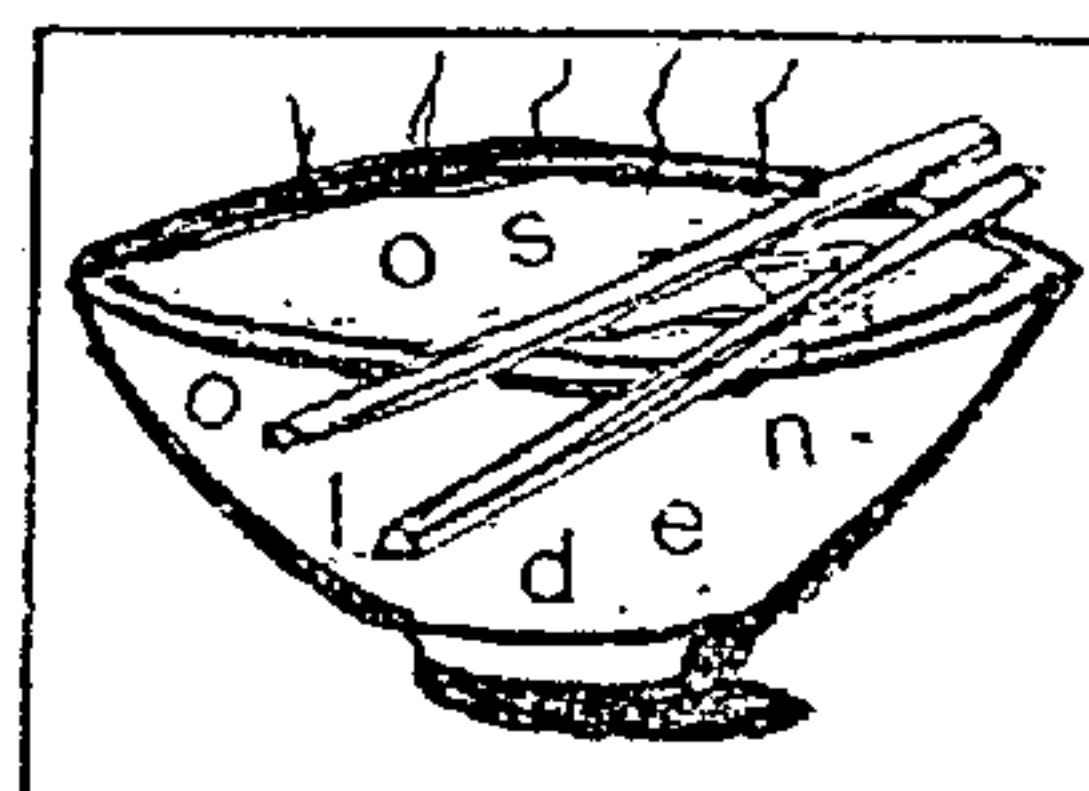
15.



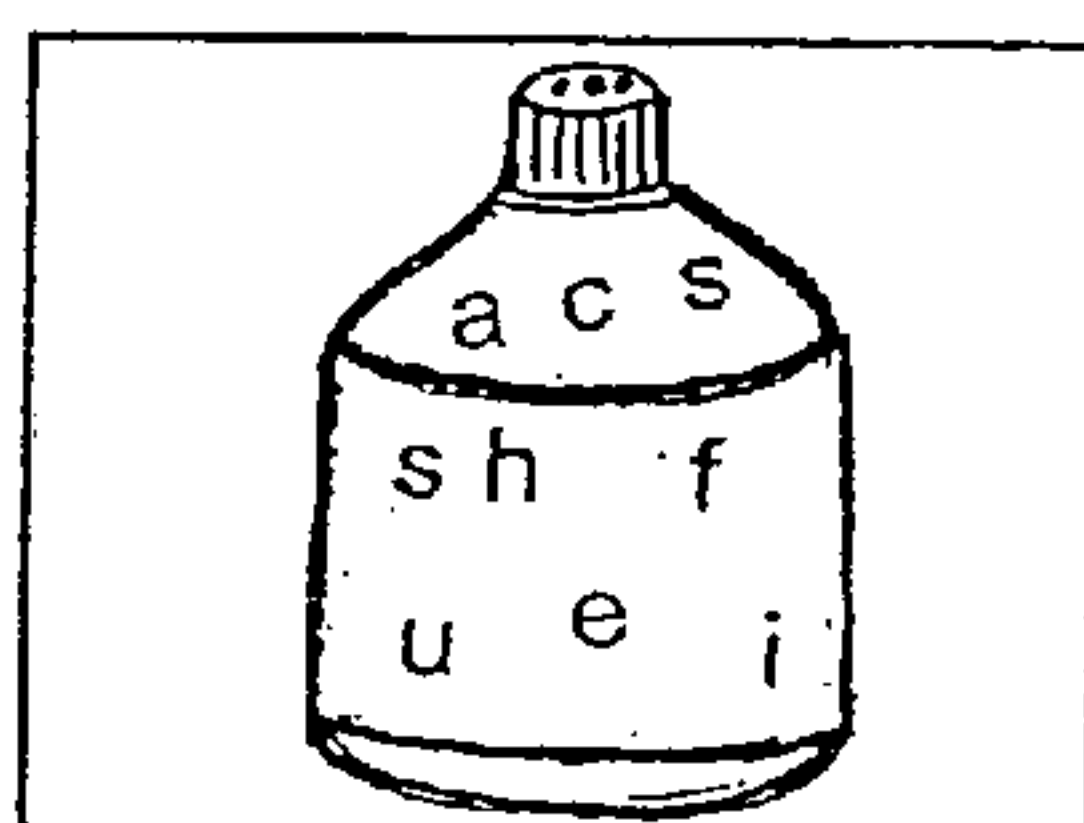
11.



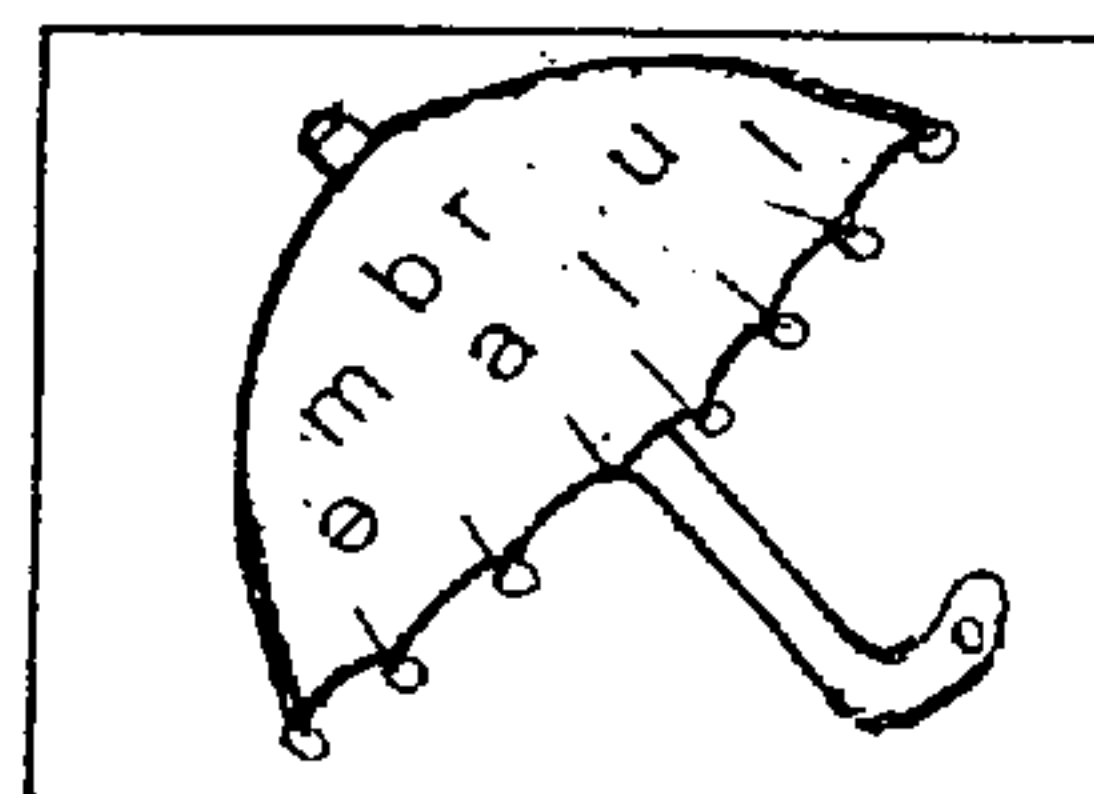
16.



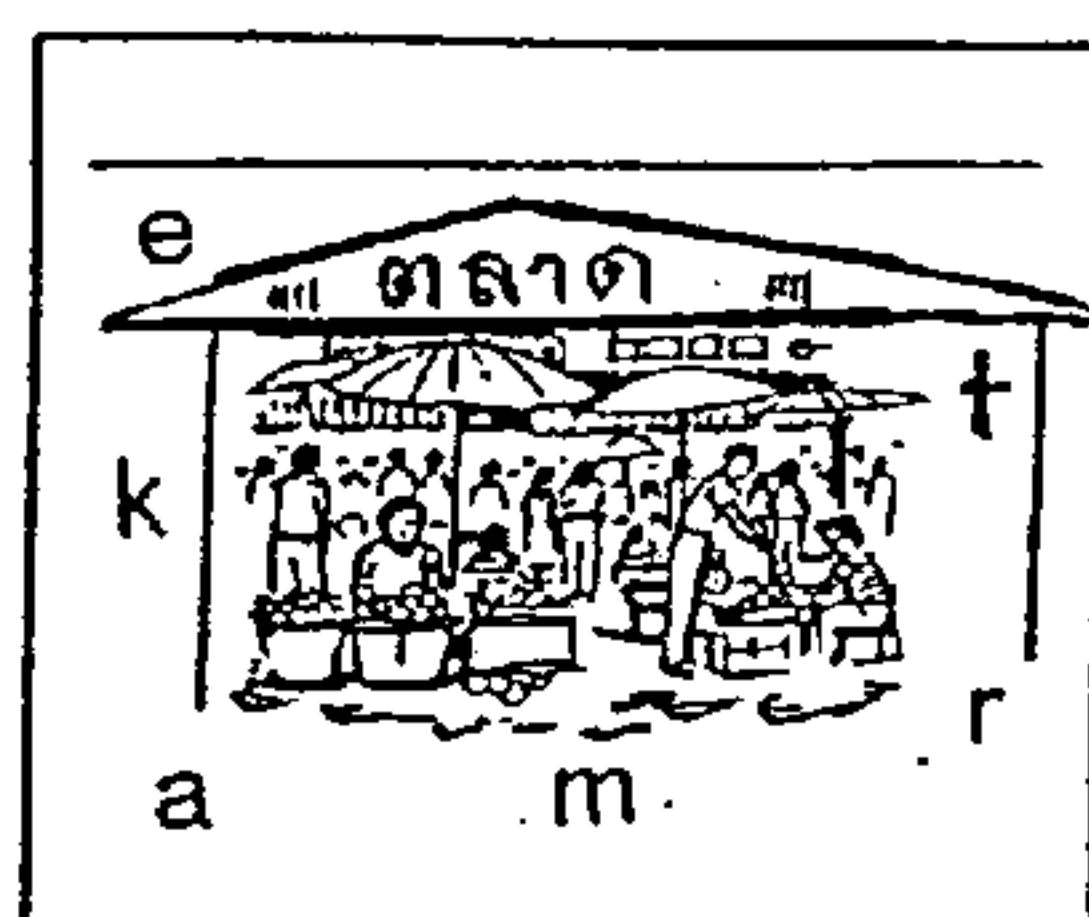
12.



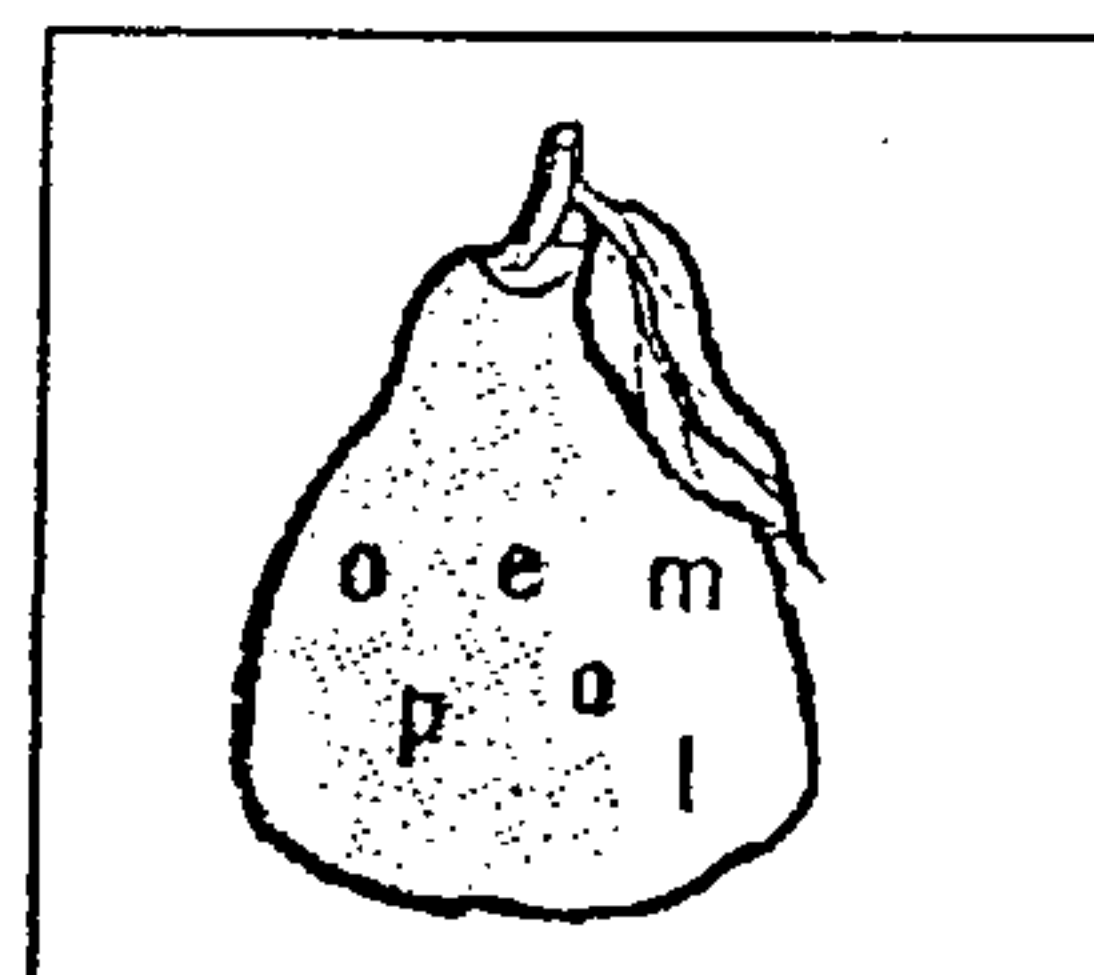
17.



13.

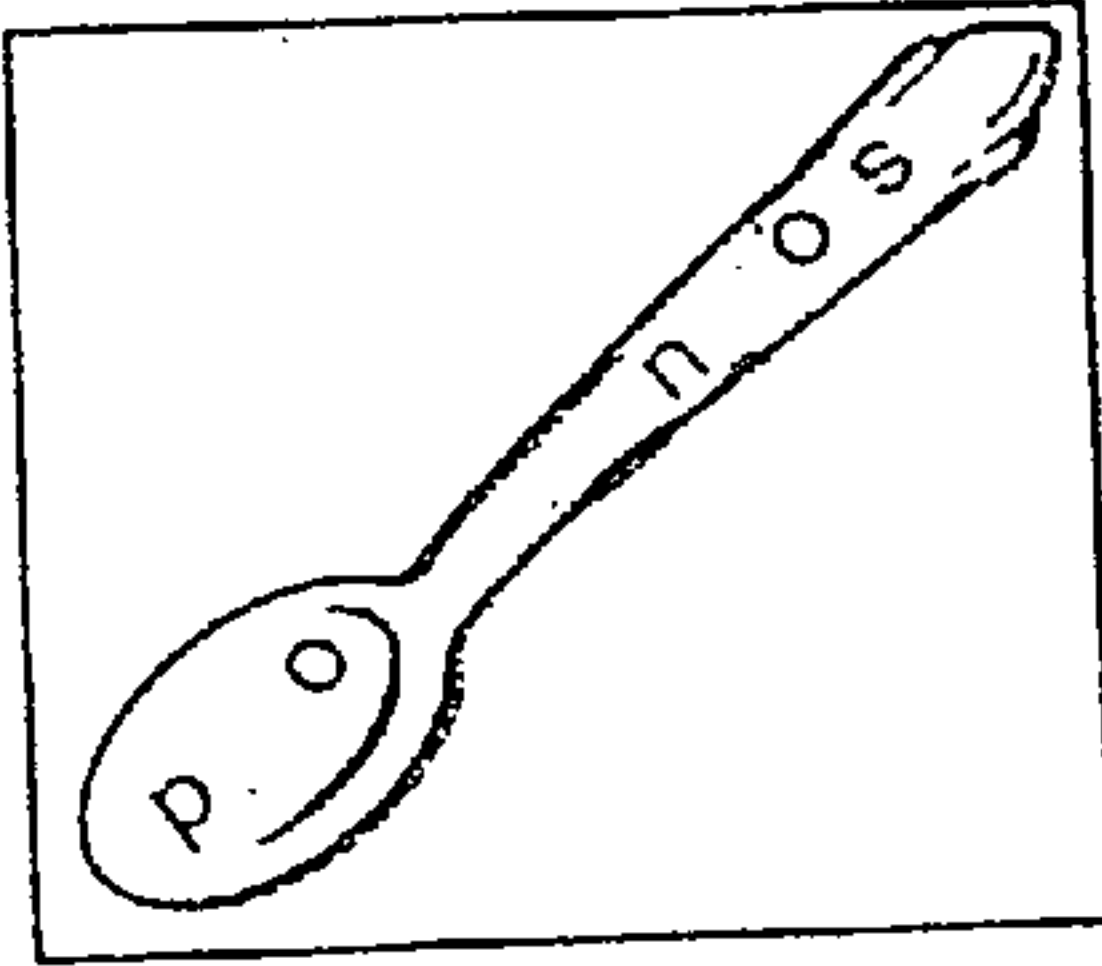


18.

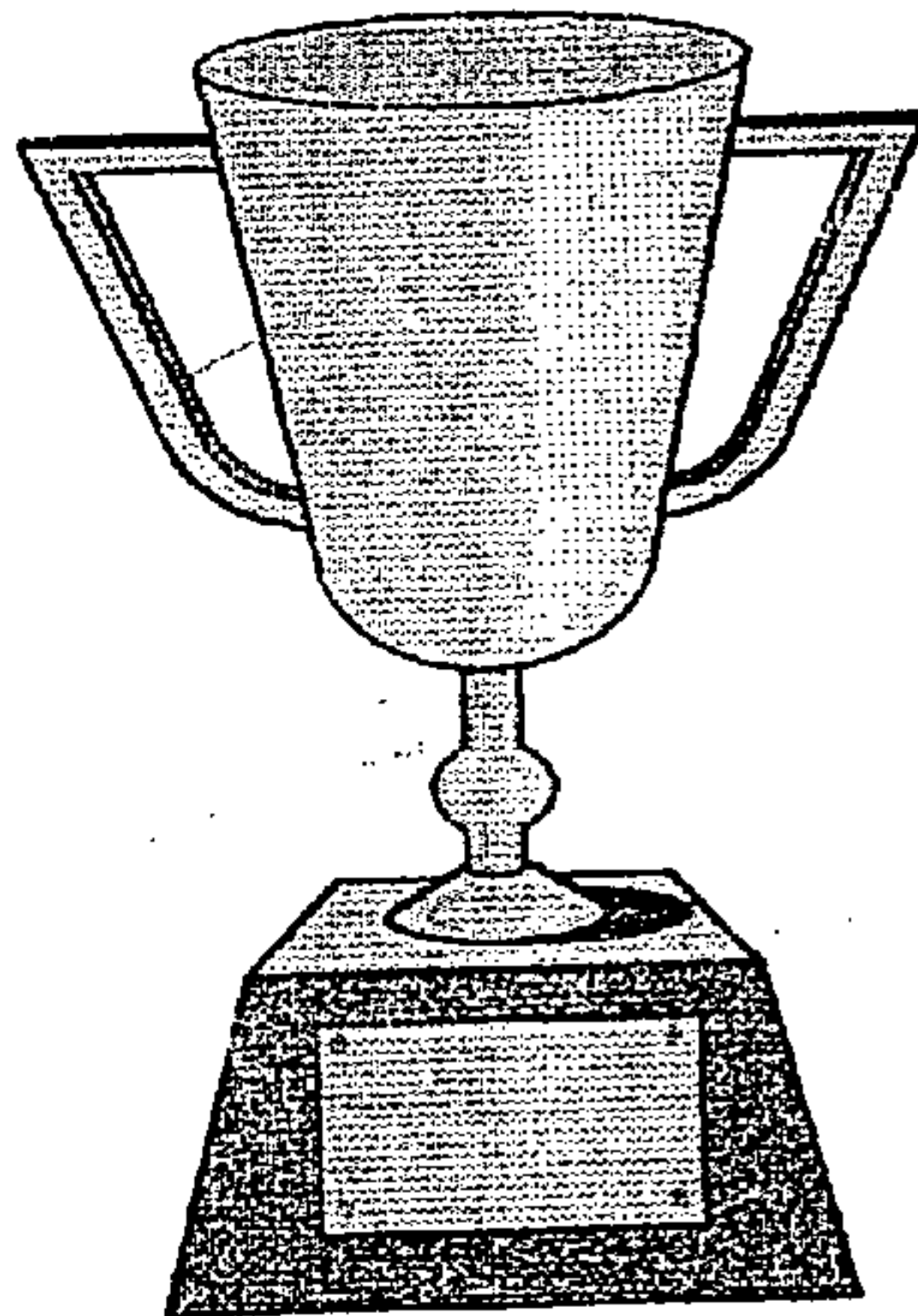
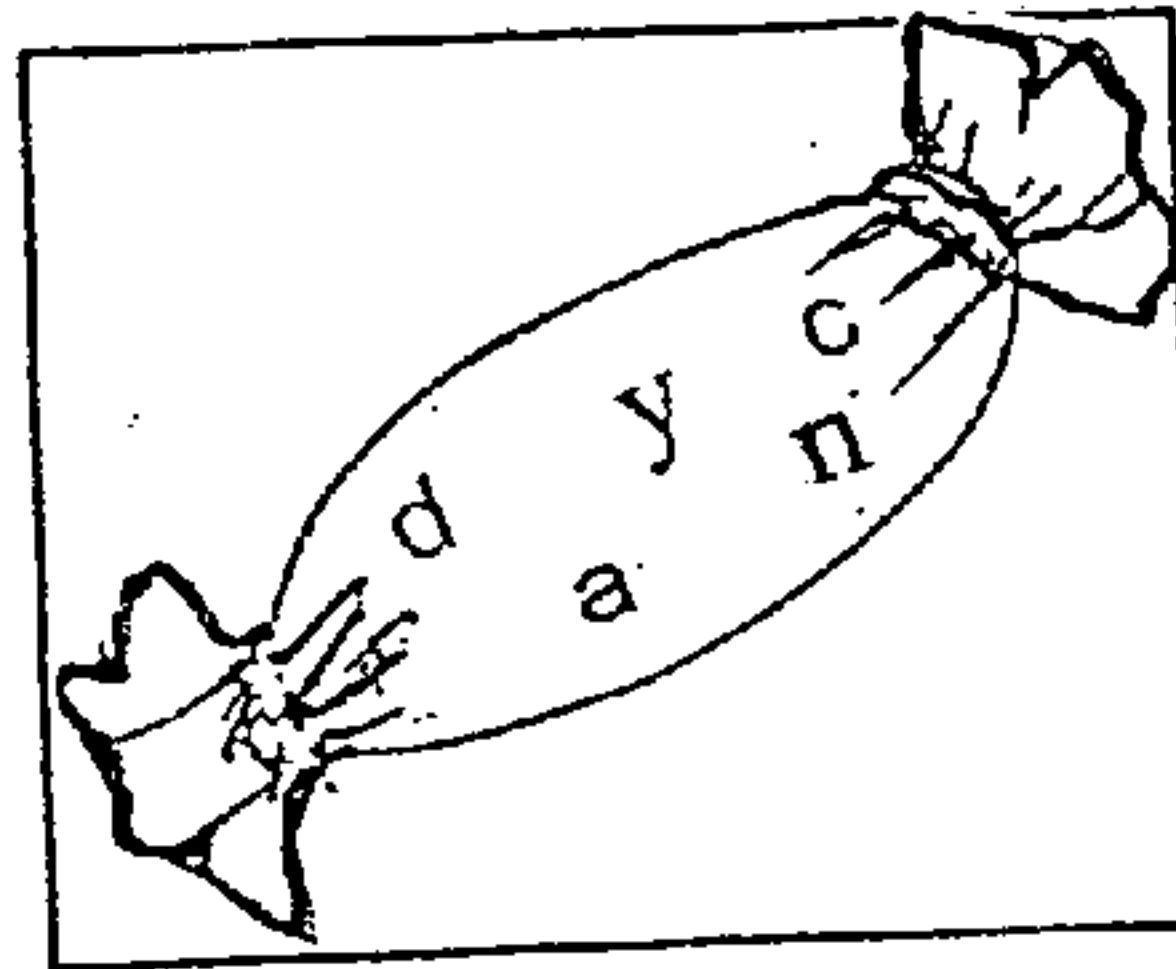


แบบฝึกการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 2)

19.



20.



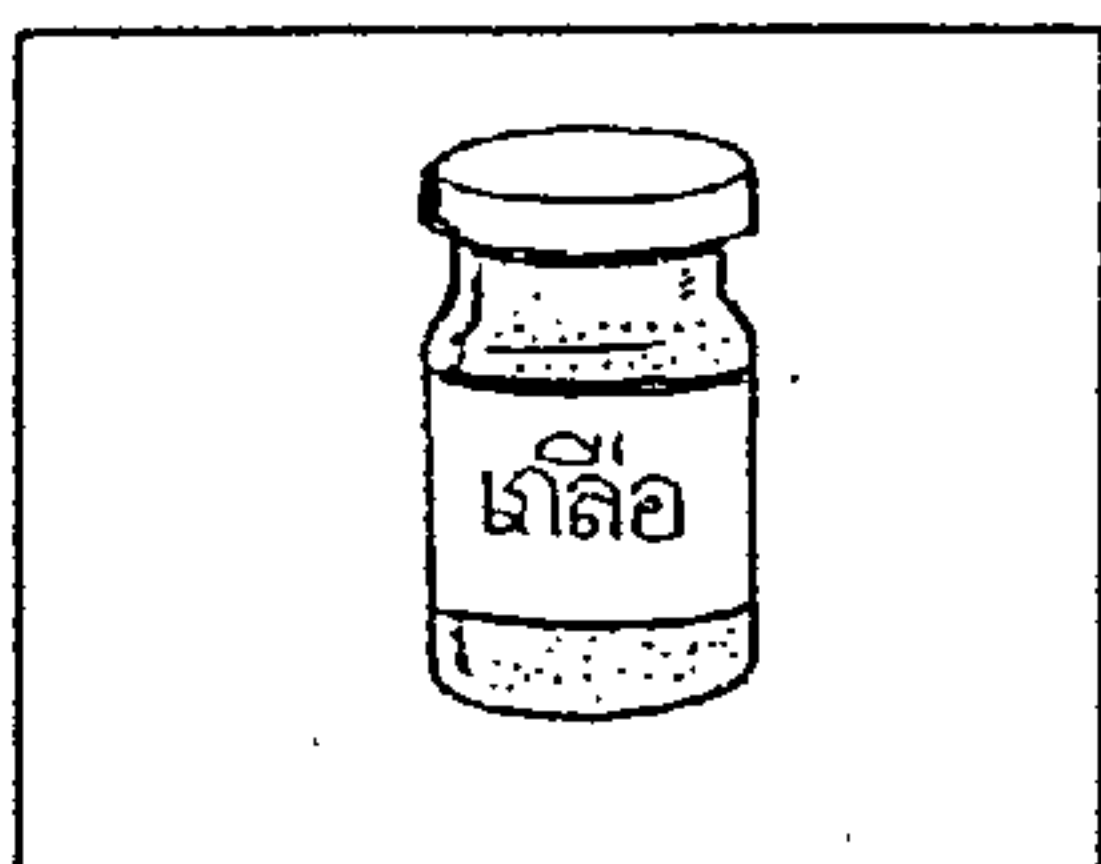
Name Surname..... Grade No.

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 3)



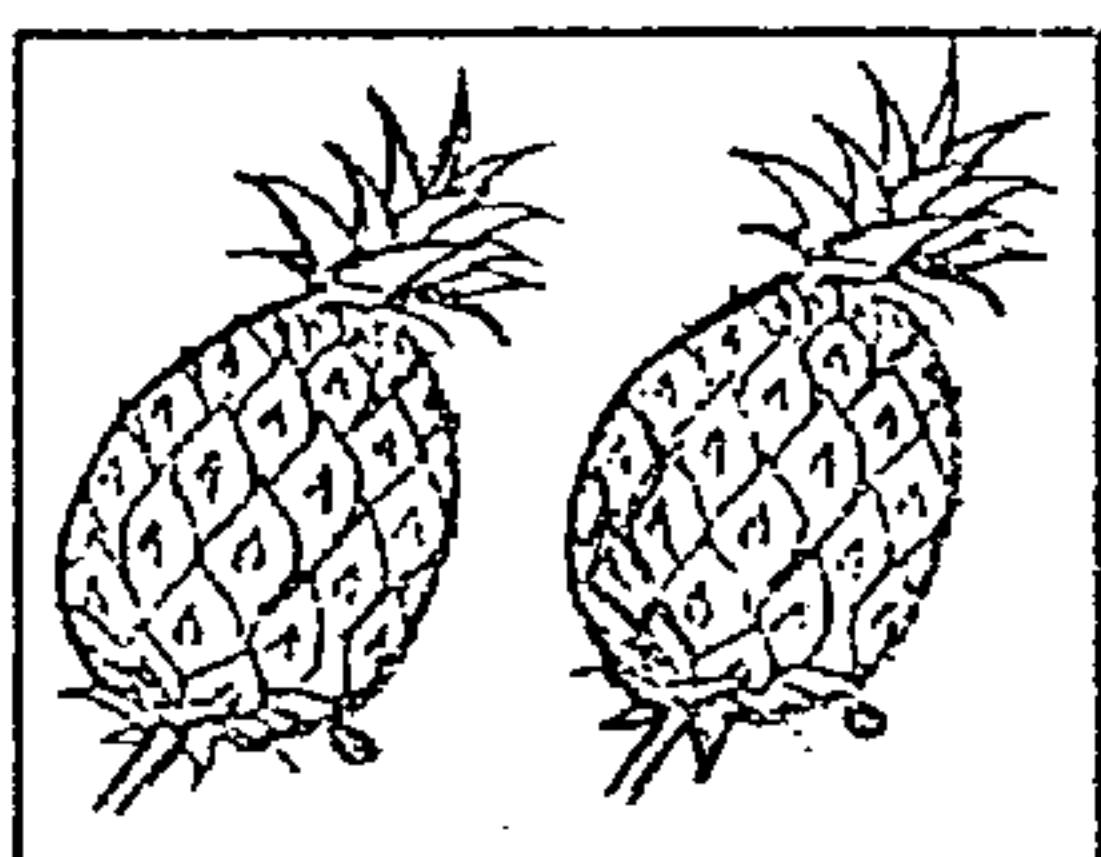
คำชี้แจง : ให้นักเรียนดูภาพแล้วเขียนตัวอักษรเติมคำศัพท์ลงในประโยคให้ได้ความหมายตรงตามภาพนั้น

Ex. 1



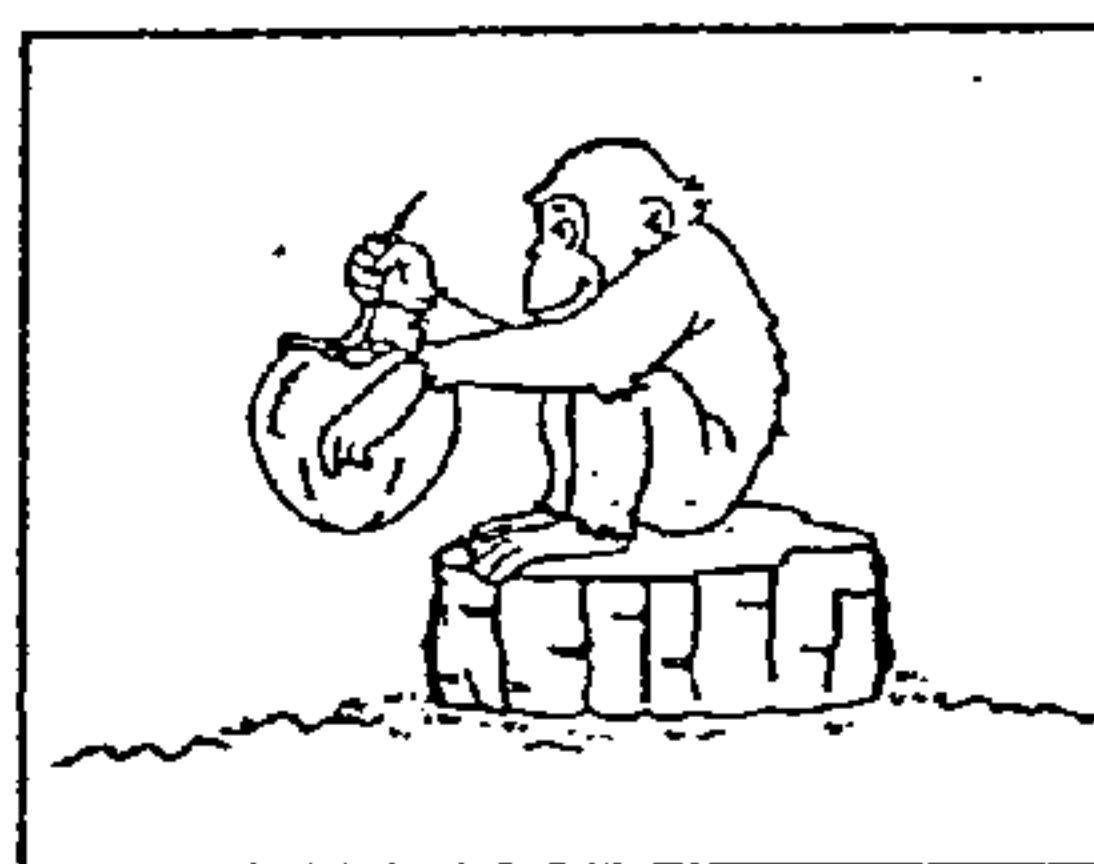
It is salt.

Ex. 2



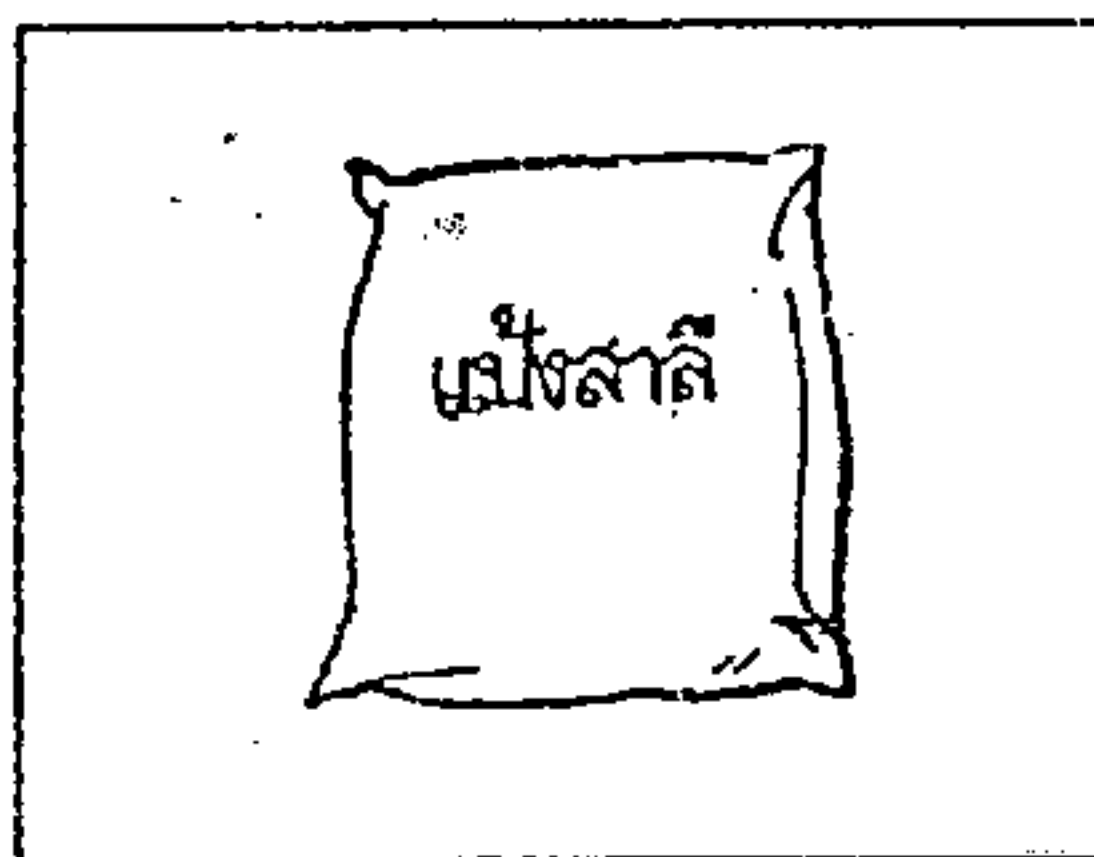
They are pi ne ap pl es.

3.



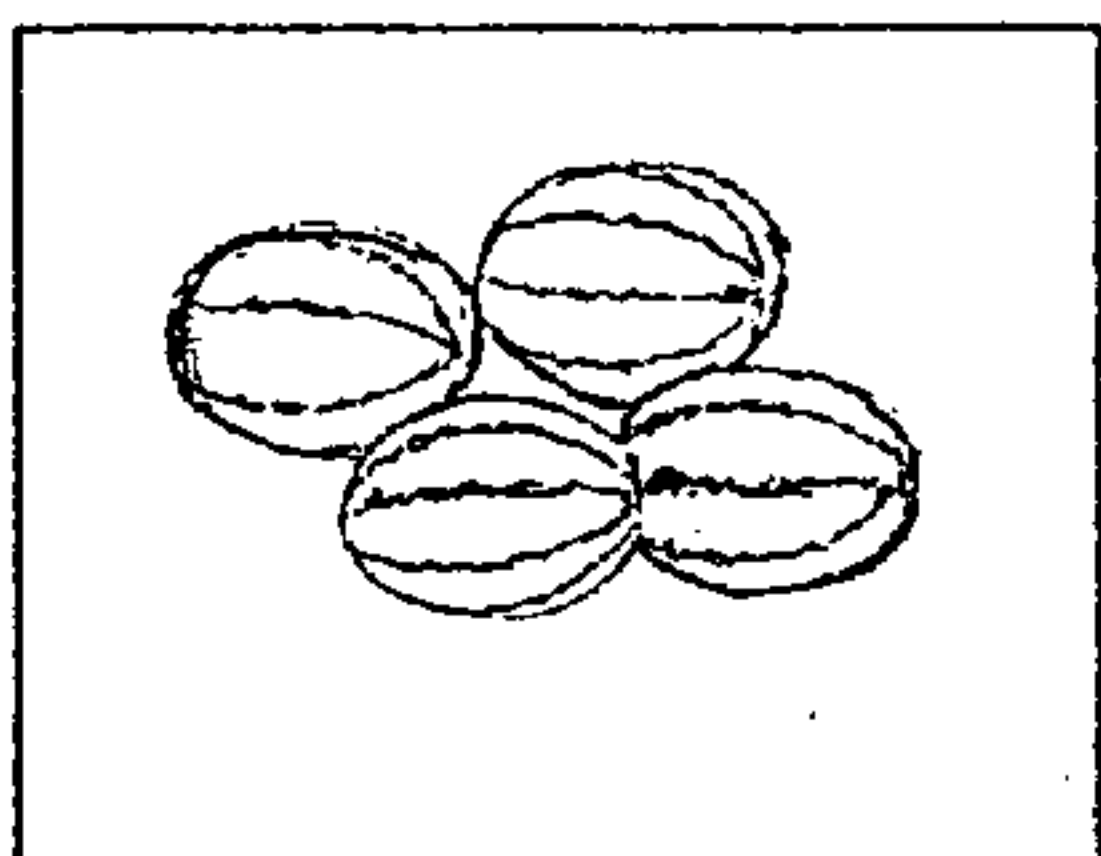
It has _____.

4.



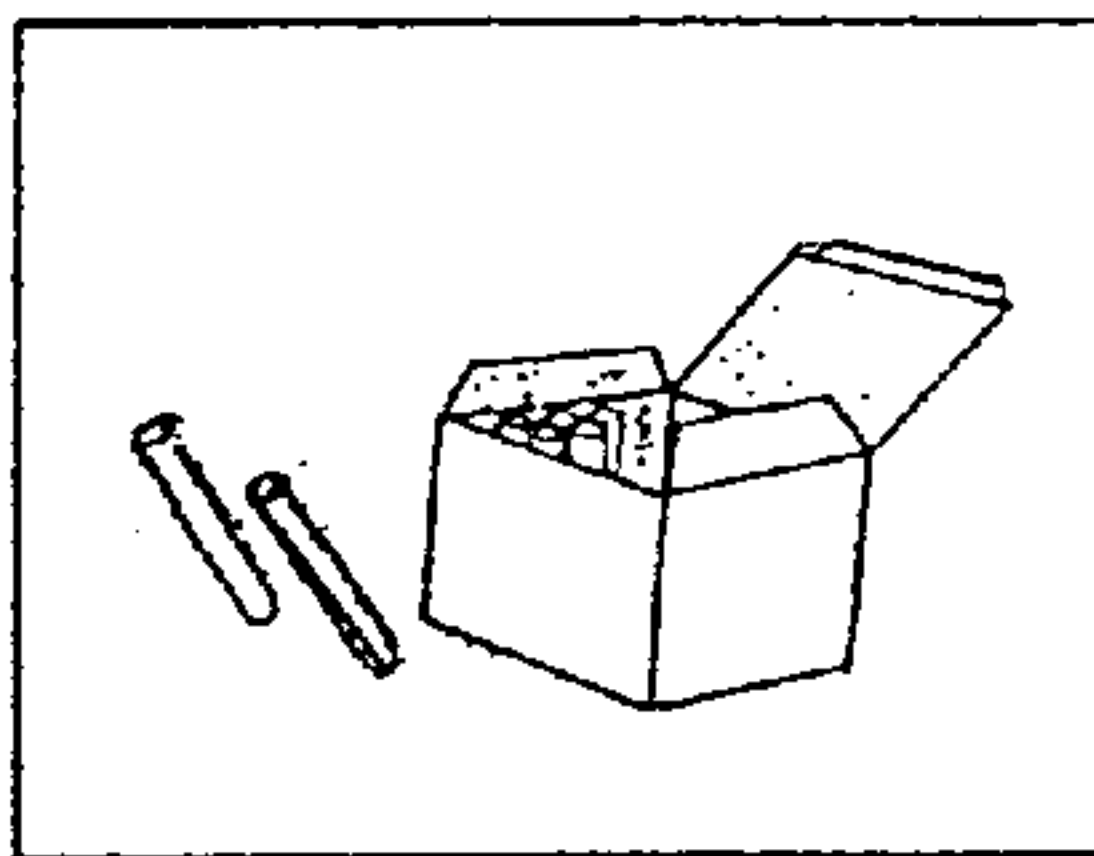
I want some fl _____.

1.



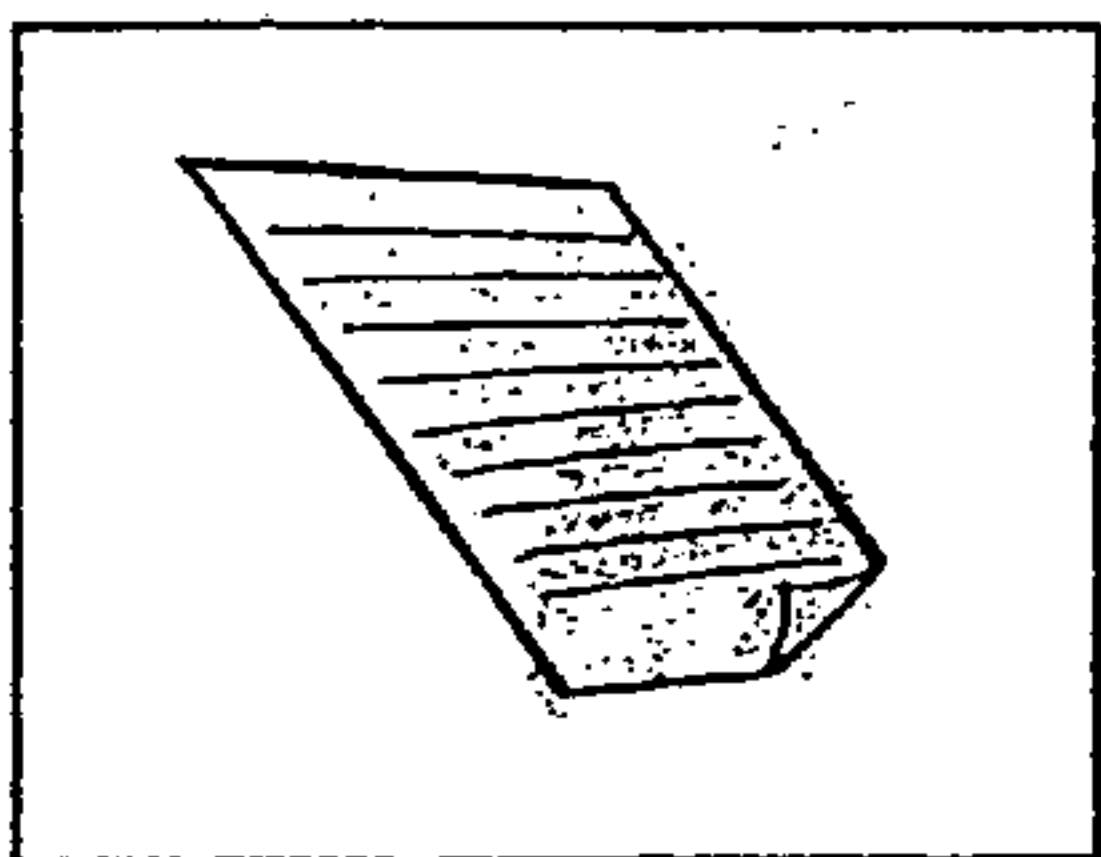
They are wa te r me lo ns.

5.



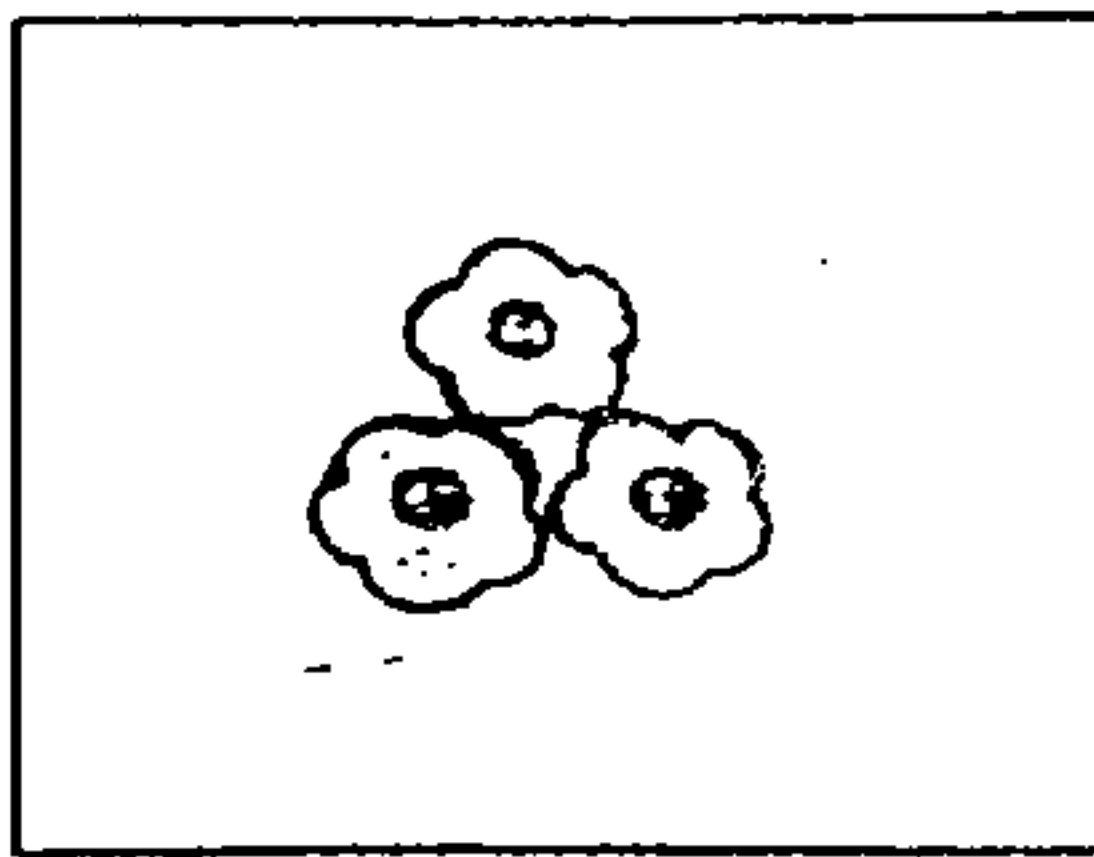
The teacher wants some cr _____.

2.



Here is a piece of pa _____.

6.



He wants some ca _____.

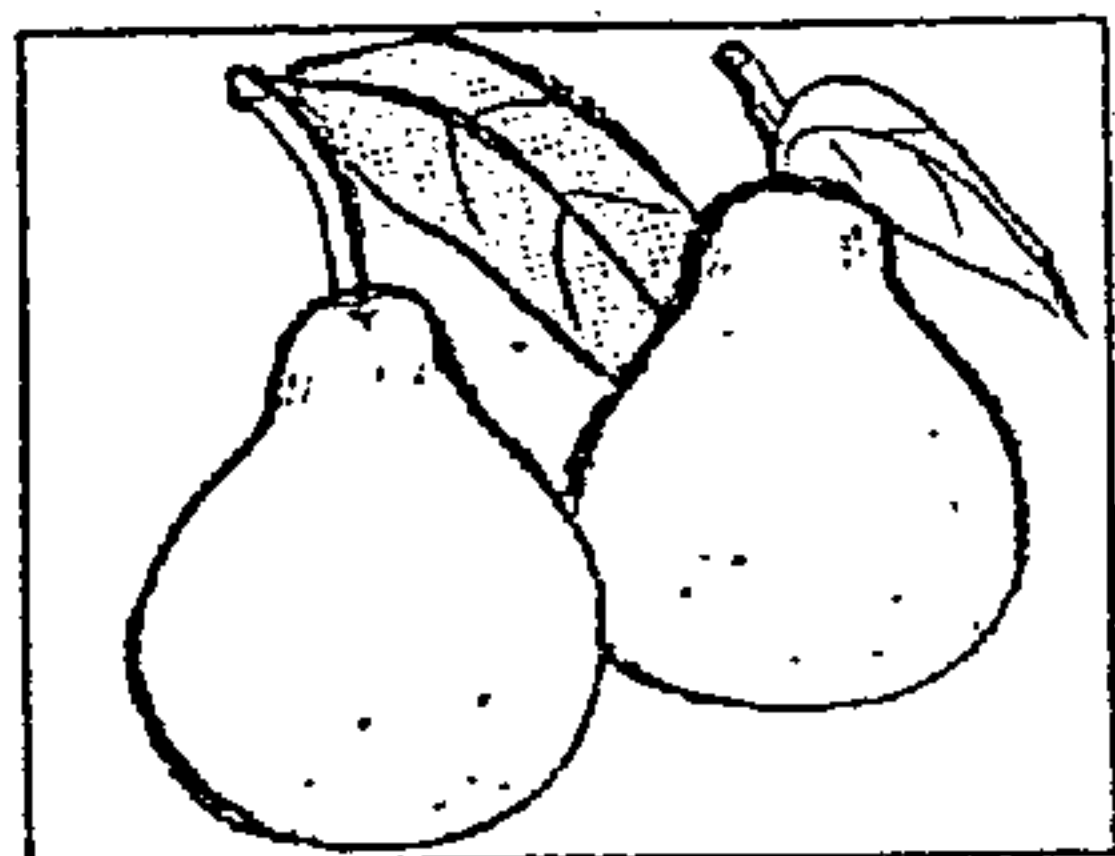
แบบฝึกการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 3)

7



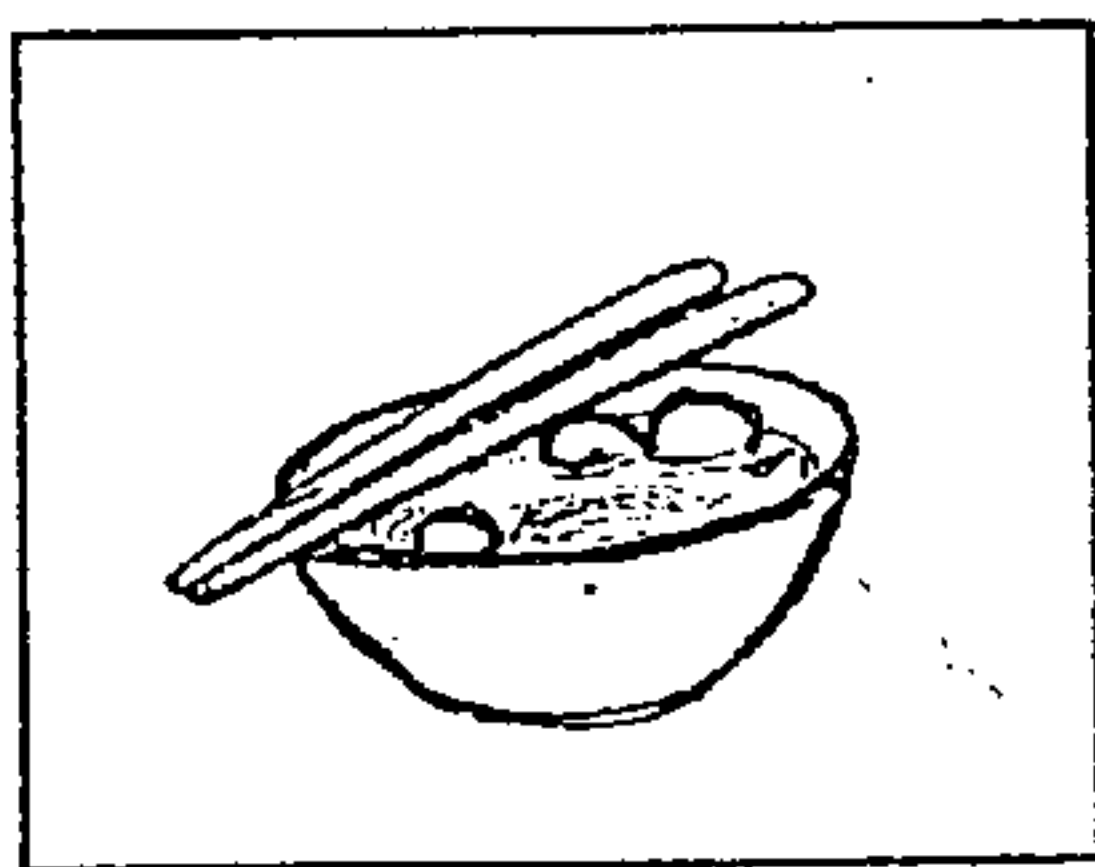
She has some m _ _ _ _ _ .

8.



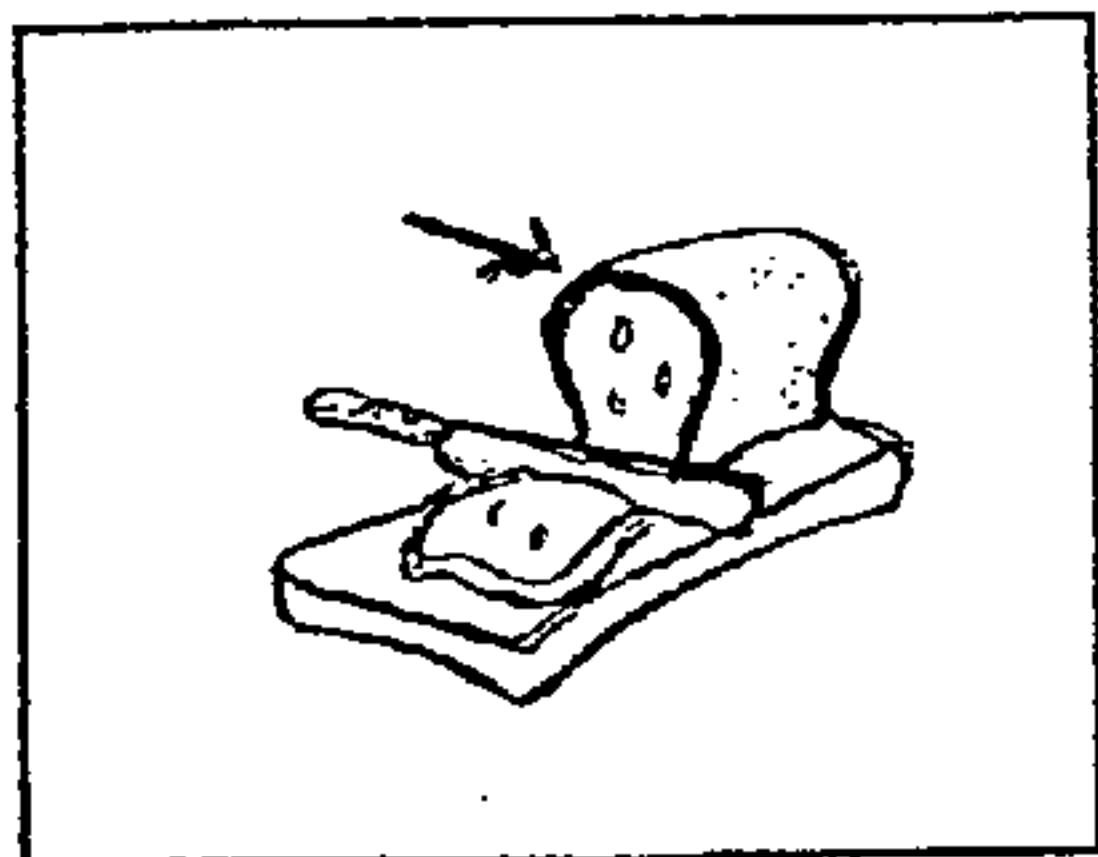
He has two p _ _ _ _ _ .

9.



It is a bowl of n _ _ d _ _ _ _ .

10.



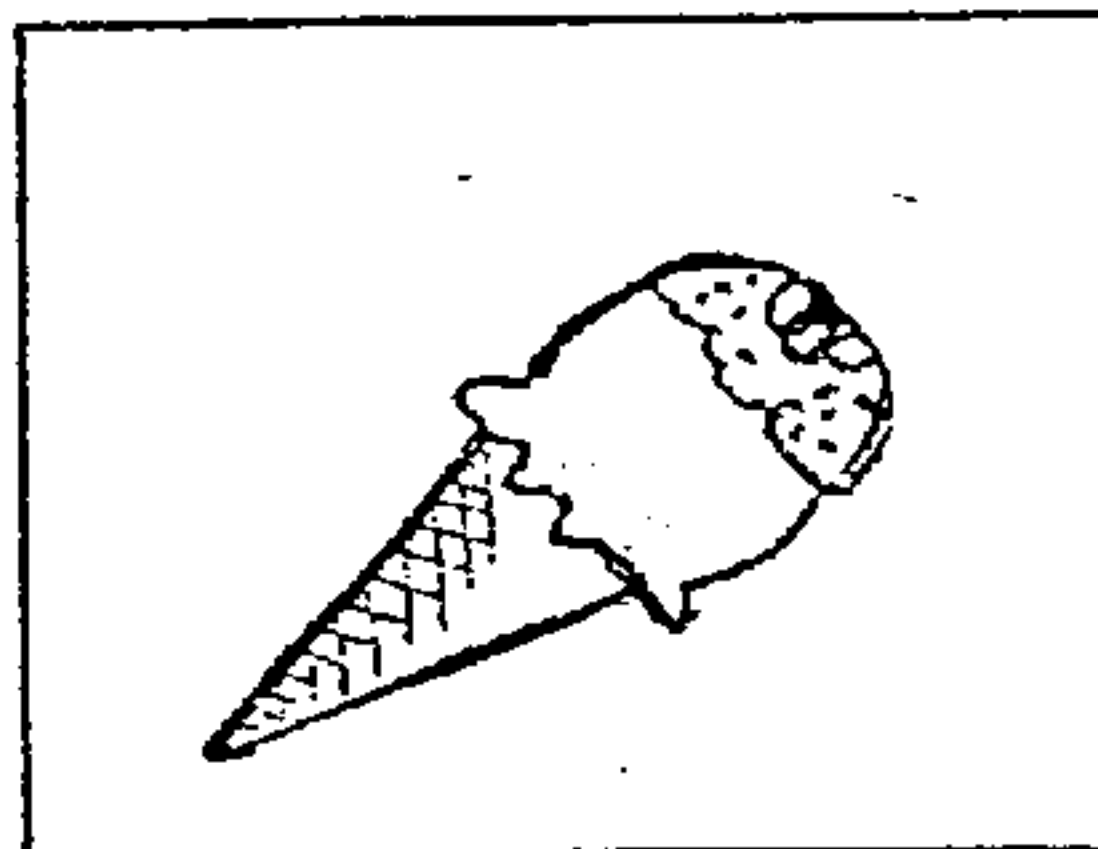
I want a loaf b _ _ _ _ _ .

11.



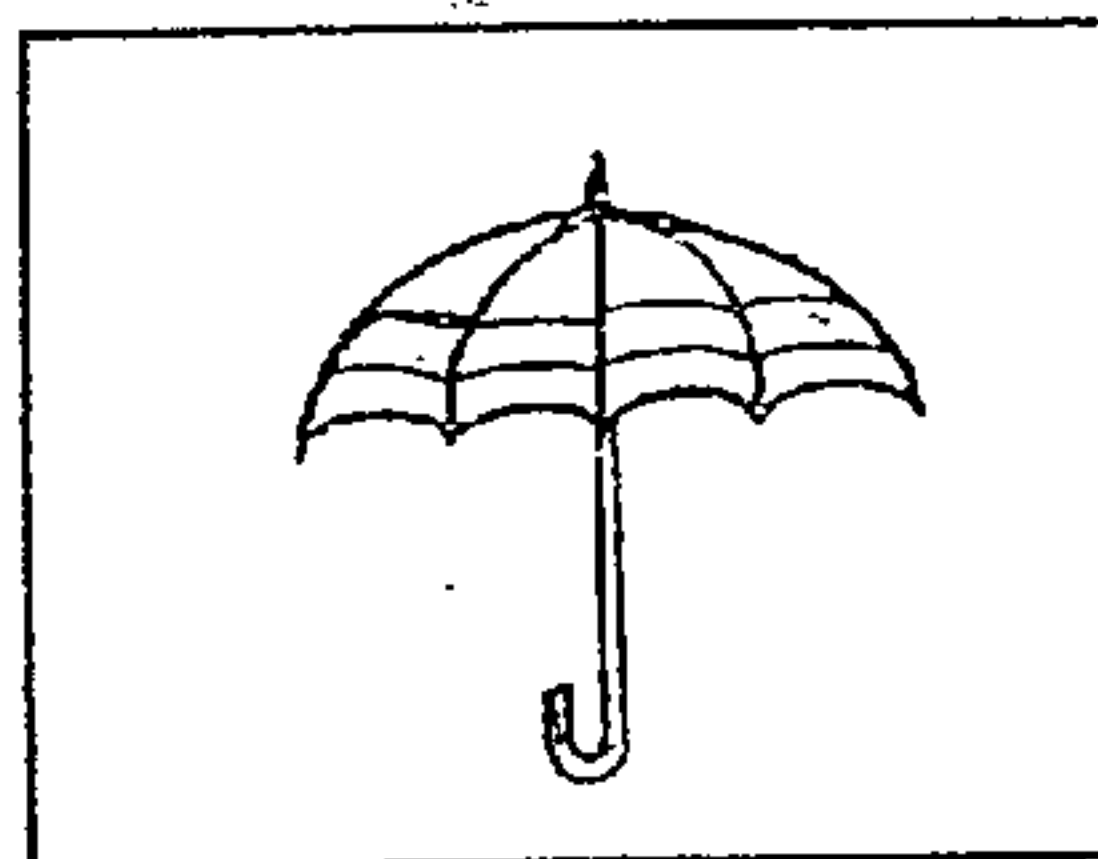
I have a t _ _ _ _ b r _ _ _ .

12.



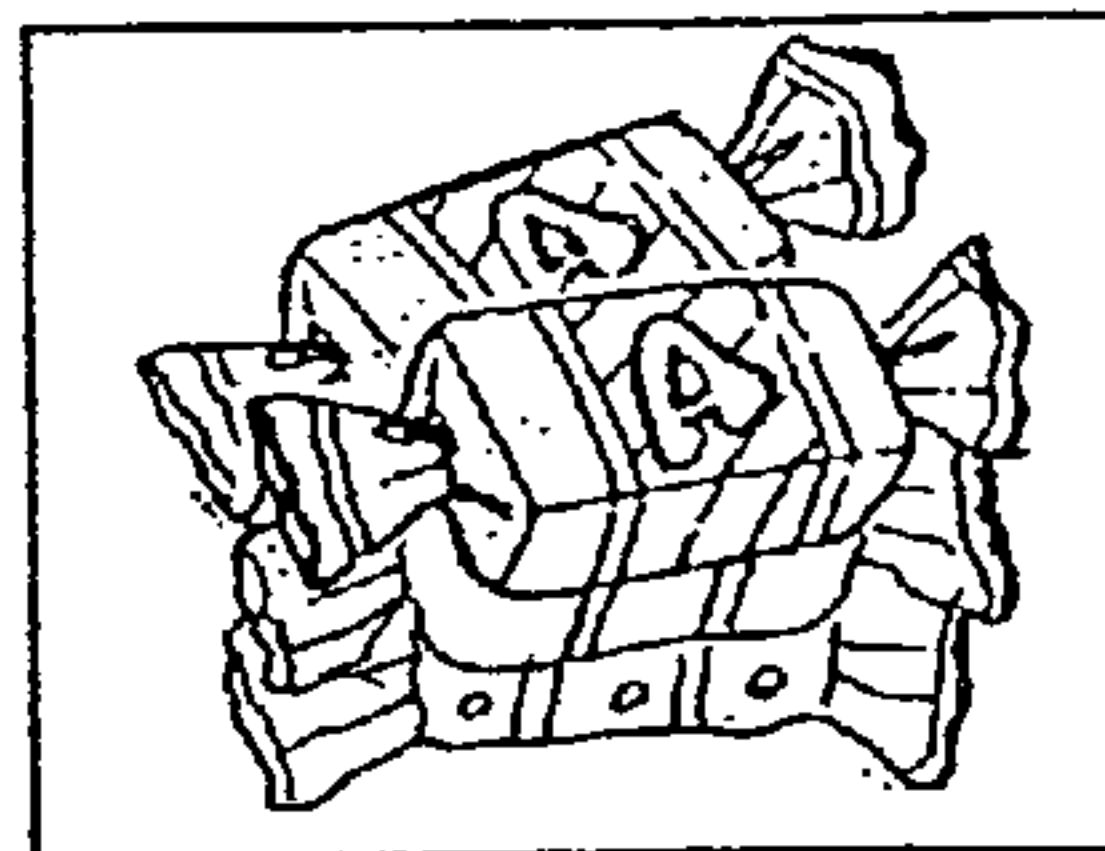
A girl wants an i _ _ c r _ _ _ .

13.



I have an u _ b _ _ _ _ .

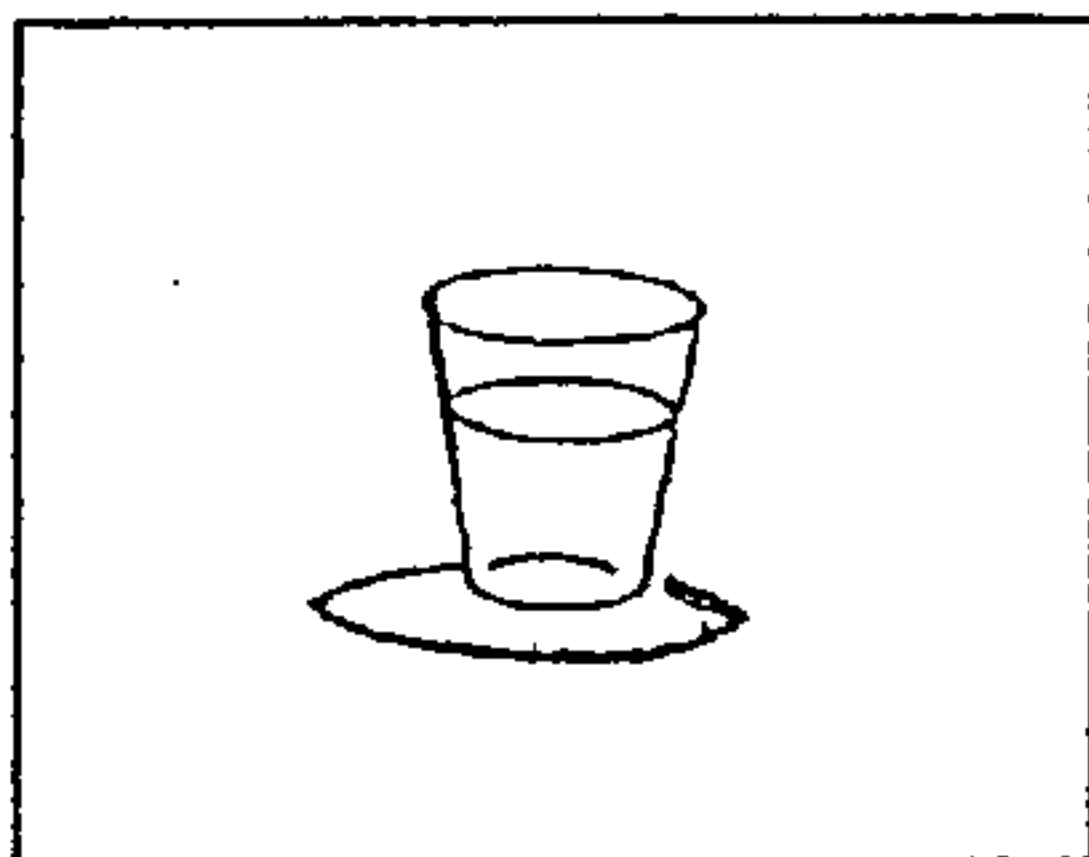
14.



He wants some c _ _ _ _ _ .

แบบฝึกการเขียนคำศัพท์
(ชุดที่ 3)

15.



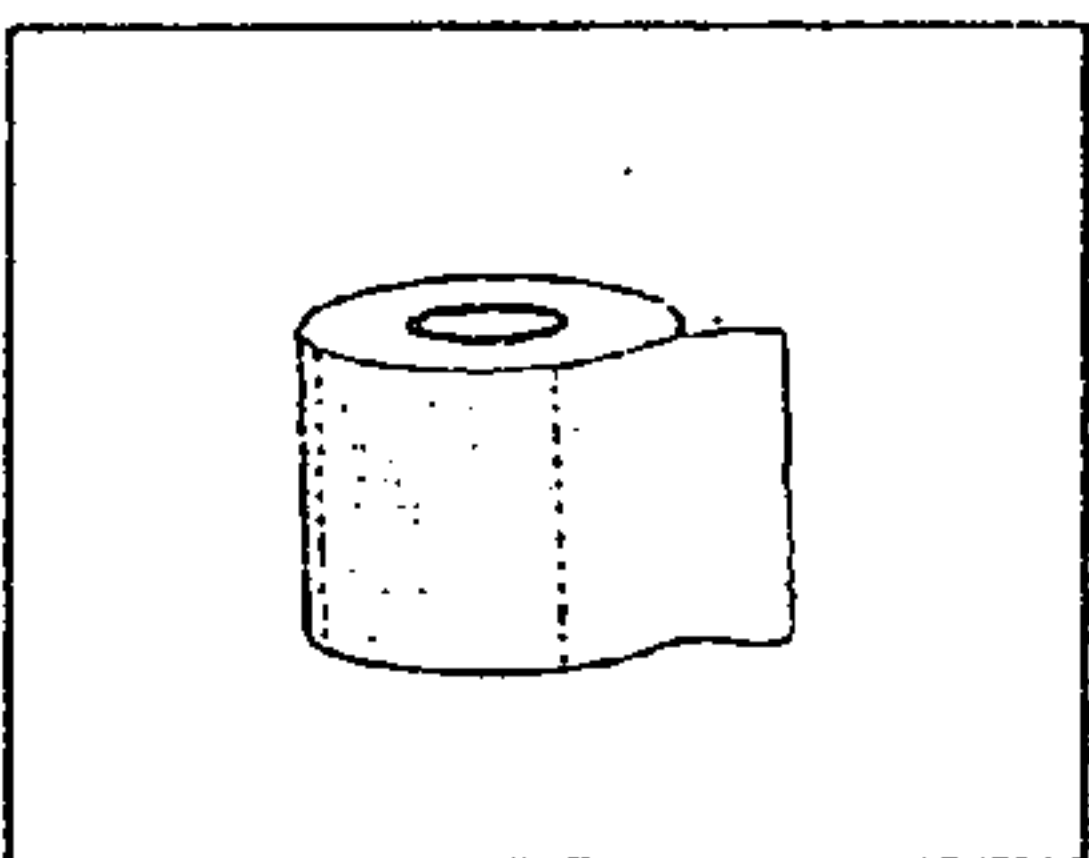
Here is a glass of w _ _ _ _ .

16.



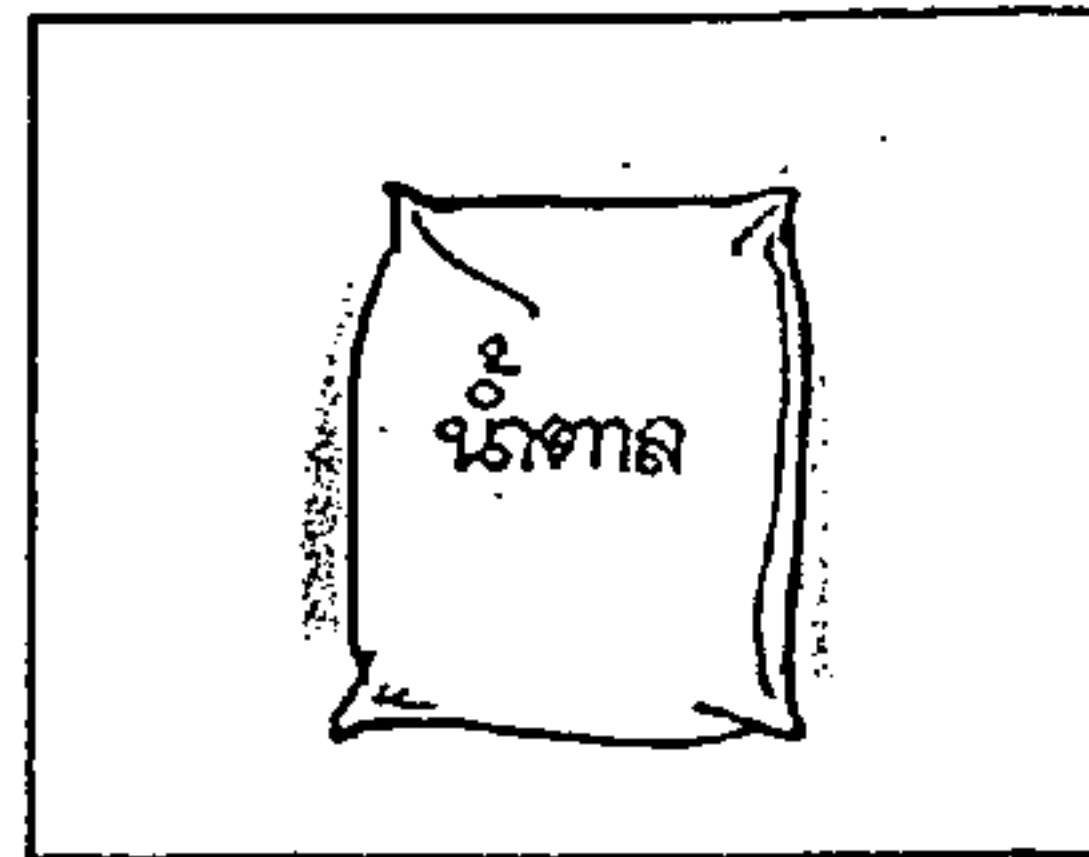
It is c _ _ _ _ .

17.



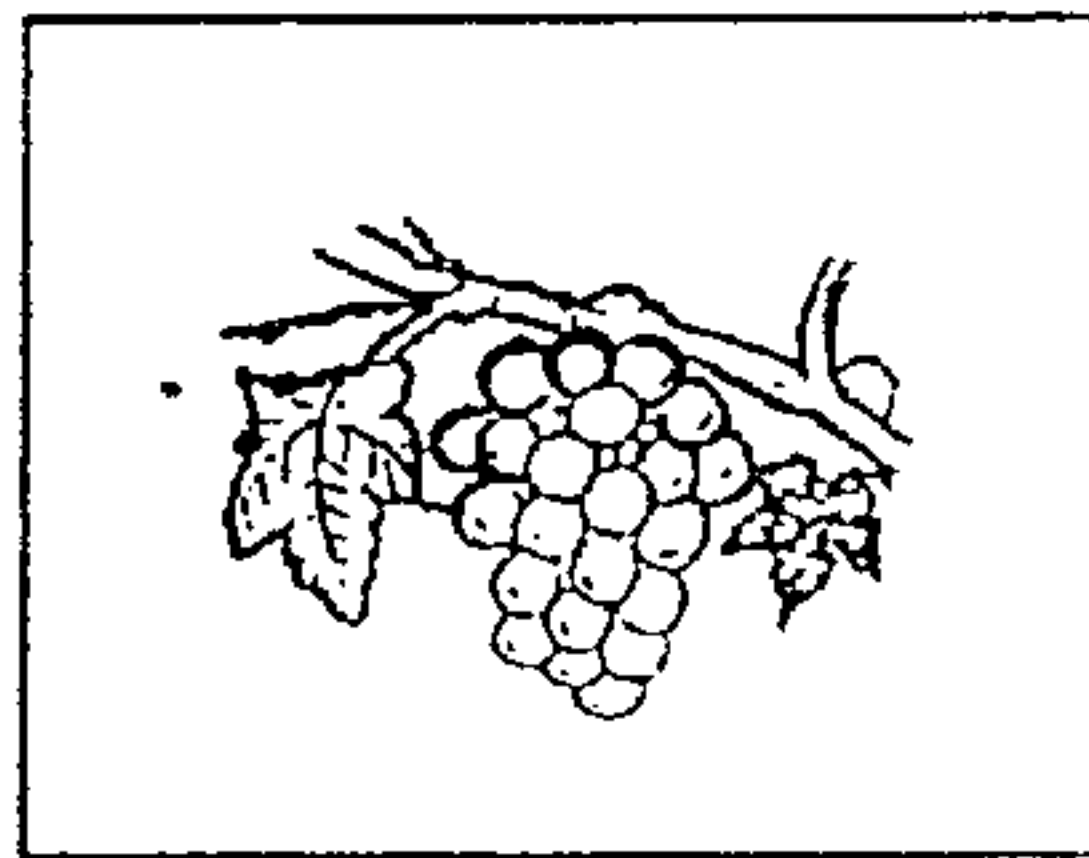
My friend wants a roll of
t _ _ _ _ p _ _ _ _ .

18.



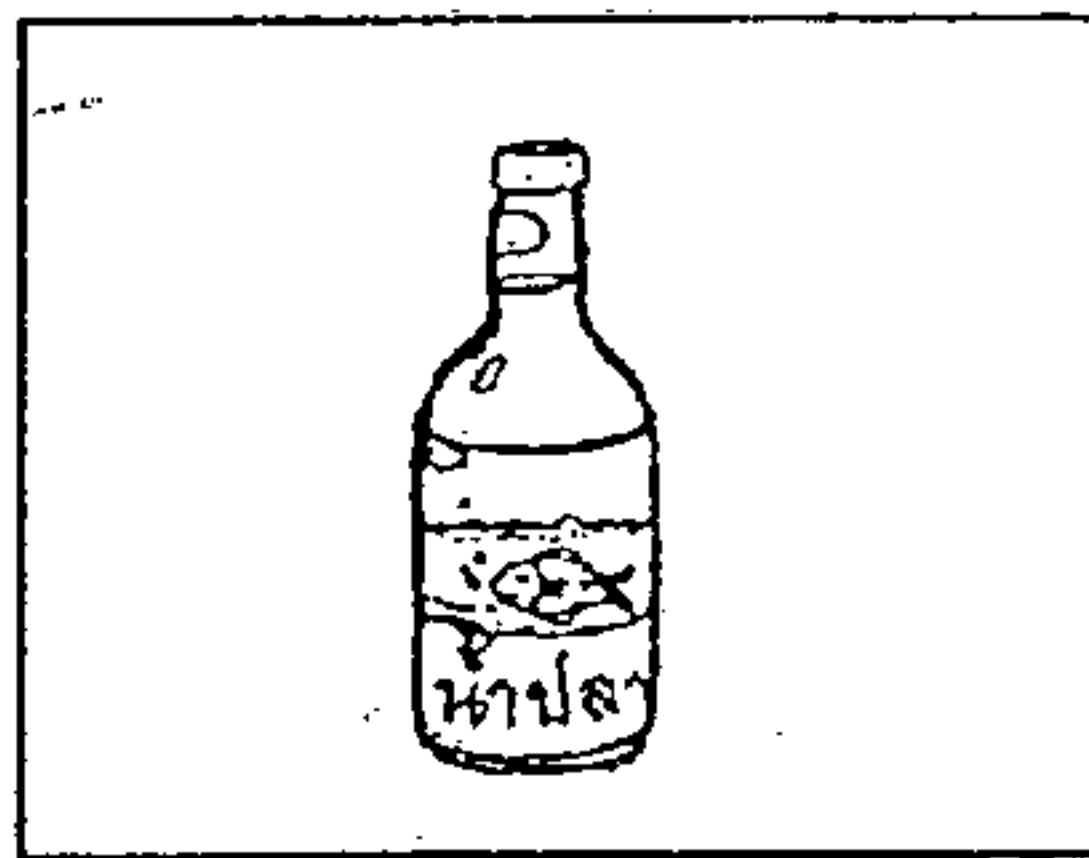
It is s _ _ _ _ .

19.



I want some g _ _ _ _ .

20.



Mother wants a bottle of
f _ _ _ s _ _ _ _ .

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

(ชุดที่ 1)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ตอบเพื่อแสดงความต้องการและไม่ต้องการ กับแสดงความรู้สึกชอบและไม่ชอบต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

Ex. 1 Pim : I'm thirsty.
 Bob : Do you want some water ?
 Pim : Yes, please. Thank you.

Ex. 2 Joke : Do you like apples ?
 Pat : No. Do you ?
 Joke : Yes, I like apples

A. Mana : I'm hungry.
 Nipa : 1. _____ fried rice ?
 Mana : 2. _____, please . _____

B. Risa : Do you want some Coke ?
 Ben : 3. _____ .
 Risa : Here 4. _____ .
 Ben : Thank you .

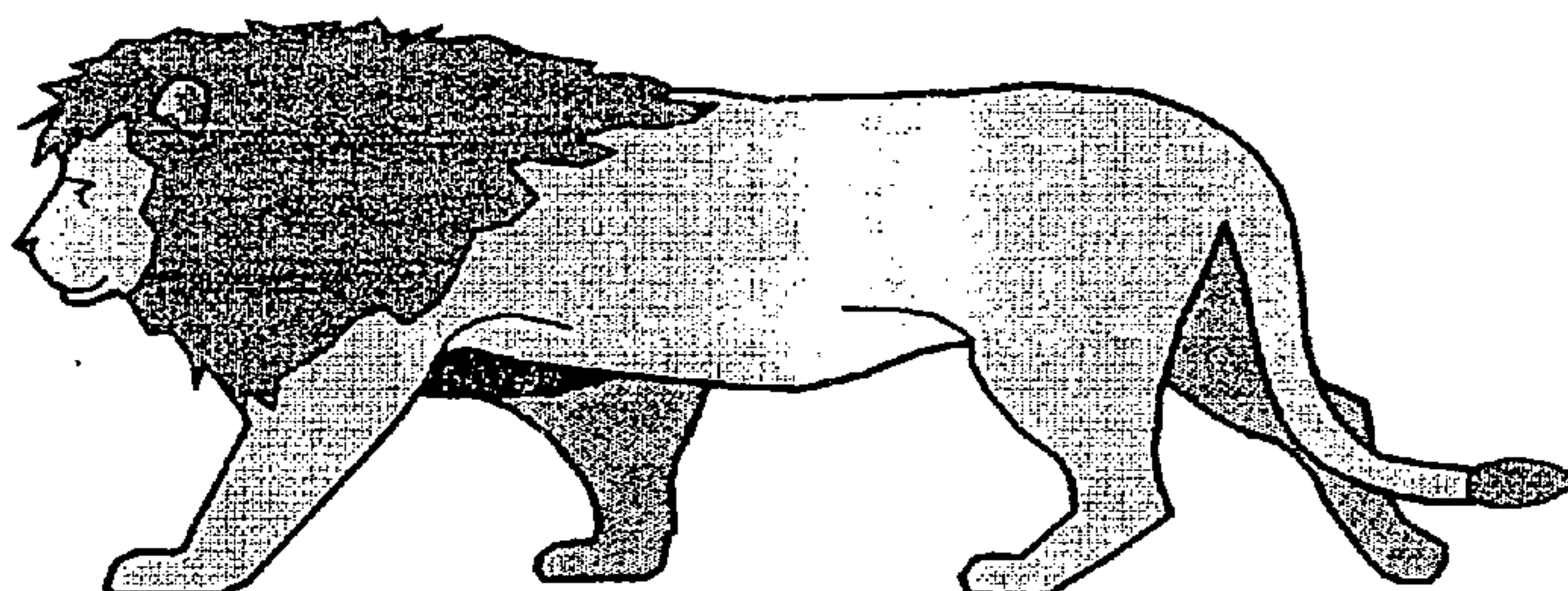
C. Cathy : Are 5. _____ ?
 Bill : Yes, I am.
 Cathy : 6. _____ Pepsi ?
 Bill : No, thank you . I 7. _____ .

D. Nut : I'm 8. _____ .
 Pob : 9. _____ fried rice ?
 Nut : No, 10. _____ .

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

(ชุดที่ 1)

- E. Sam : Do 11. _____ cookies ?
 Anny : No. 12. _____. I _____.
 Does your sister like bread ?
 Sam : Yes. She 13. _____.
- F. Joy : I 14. _____ to cook.
 Noi : Do 15. _____ sew ?
 Joy : No. 16. _____ read cartoon books.
- G. Mother : Do you have mangosteens ?
 Friut seller : No. 17. _____ grapes, papayas,
 and rambutants.
 Mother : Nid, 18. _____ grapes ?
 Nid : No, mother. I like 19. _____.
 Mother : But, I 20. _____.



Name Surname Grade No.

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

91

(ชุดที่ 2)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ตอบกันเกี่ยวกับการซื้อขายต่อไปนี้ให้มีความสมบูรณ์

Ex. 1 Tony : Hello, Sara. Where are you going ?

Sara : I'm going to the book shop.

Tony : What are you going to buy ?

Sara : I'm going to buy an English book.

Ex. 2 Suwit : Good morning . Can I help you ?

Mary : Yes, I want a piece of cake.

How much is a piece of cake. ?

Suwit : It's five baht.

Mary : Please give me two pieces. Here 's ten baht.

Suwit : Is there anything else ?

Mary : No, that's all.

A. Nid : Where are you going ?

Porn : 1. _____ supermarket.

Nid : Can I go with you ?

Porn : Yes. Come on.

Nid : What 2. _____ to buy ?

Porn : I want 3. _____ sugar.

Nid : Oh, don't buy 4. _____. I have a lot of sugar at home.

B. Seller : Good morning. Can 5. _____ ?

Nan : Yes, please. Do 6. _____ ?

Seller : Yes. How many do 7. _____ ?

Nan : 8. _____ is a dozen eggs ?

Seller : Twenty baht 9. _____ .

Nan : Give me two dozens. Here 's 10. _____ .

Seller : 11. _____ ?

Nan : No, that's all.

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

(ชุดที่ 2)

- C. Shopkeeper : Good afternoon. Can 12. ?
- Thong : I want some books, please.
- Shopkeeper : 13. you want ?
- Thong : Two.
- Shopkeeper : Here you are. What else do you want ?
- Thong : A ball pen, please.
- Shopkeeper : 14. want any pencils ?
- Thong : No. 15. two rulers.
- Shopkeeper : 16. Is there anything else?
- Thong : No, 17. How much do I have to pay ?
- Shopkeeper : It's fifty baht all together.
- Thong : Here's one hundred baht.
- Shopkeeper : 18. change. It's fifty baht. Thank you.

- D. Yupin : I'm going to the market. Do you want anything ?
- Mother : Yes. 19. pork .
- Yupin : Don't you want a papaya ?
- Mother : Oh, yes . Please buy me one.
- Yupin : 20.
- Mother : Thank you, Yupin.

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

(ชุดที่ 3)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมบทสนทนาได้ต่อกันเพื่อข้อของ บอกความต้องการ ขอยืมของ การ
ขอบคุณ และการขอโทษ ในสถานการณ์ต่อไปนี้ให้มีใจความสมบูรณ์

Ex. 1 Ploy : Can you give me some salt, please.

Boon : Here you are.

Ploy : Thank you.

Ex. 2 Kim : Would you like cream in your coffee, Betty ?

Betty : No. thank you . But I'd like some milk, please.

Kim : Would you like some chocolate cookies ?

Betty : Yes, please. Thank you.

Ex. 3 Nony : Could I borrow your pencil ?

June : Sorry. I'm using it.

A. Yajai : Can you 1. _____ some soap , _____ .

Thicha : 2. _____ .

Yajai : Thank you.

B. Dan : Could I borrow your bicycle ?

Nop : 3. _____ . I don't _____ .

C. Sak : Could I borrow your pencil ? I forgot mine.

Dang : 4. _____ . _____ .

Sak : Thank you.

Dang : You're 5. _____ .

D. Chai : 6. _____ erasre ?

Jim : 7. _____ . I have only one.

แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

(ชุดที่ 3)

E. Mos : May 8. _____ dictionary ?

I forgot mine.

Nico : Sorry. 9. _____ .

F. Anan : 10. _____ some orange juice, please.

Tata : Certainly. 11. _____ .

Anan : Thank you.

G. Ladda : May 12. _____ iced tea, _____.

Winai : 13. _____ .

Ladda : Thank you very much.

H. Aree : Please give me a pen. _____.

Chote : Here you are. _____.

Aree : 15. _____ .

Chote : You're welcome .

I. Sue : 15. _____ an eraser.

Anna : Here you are .

Sue : Thank you .

Anna : 16. _____ .

J. Lek : Would you like tea or coffee?

Pim : No, 17. _____ . Can I have some water,
please ?

Lek : Yes. 18. _____ some sandwich ?

Pim : Oh, 19. _____ . _____ .

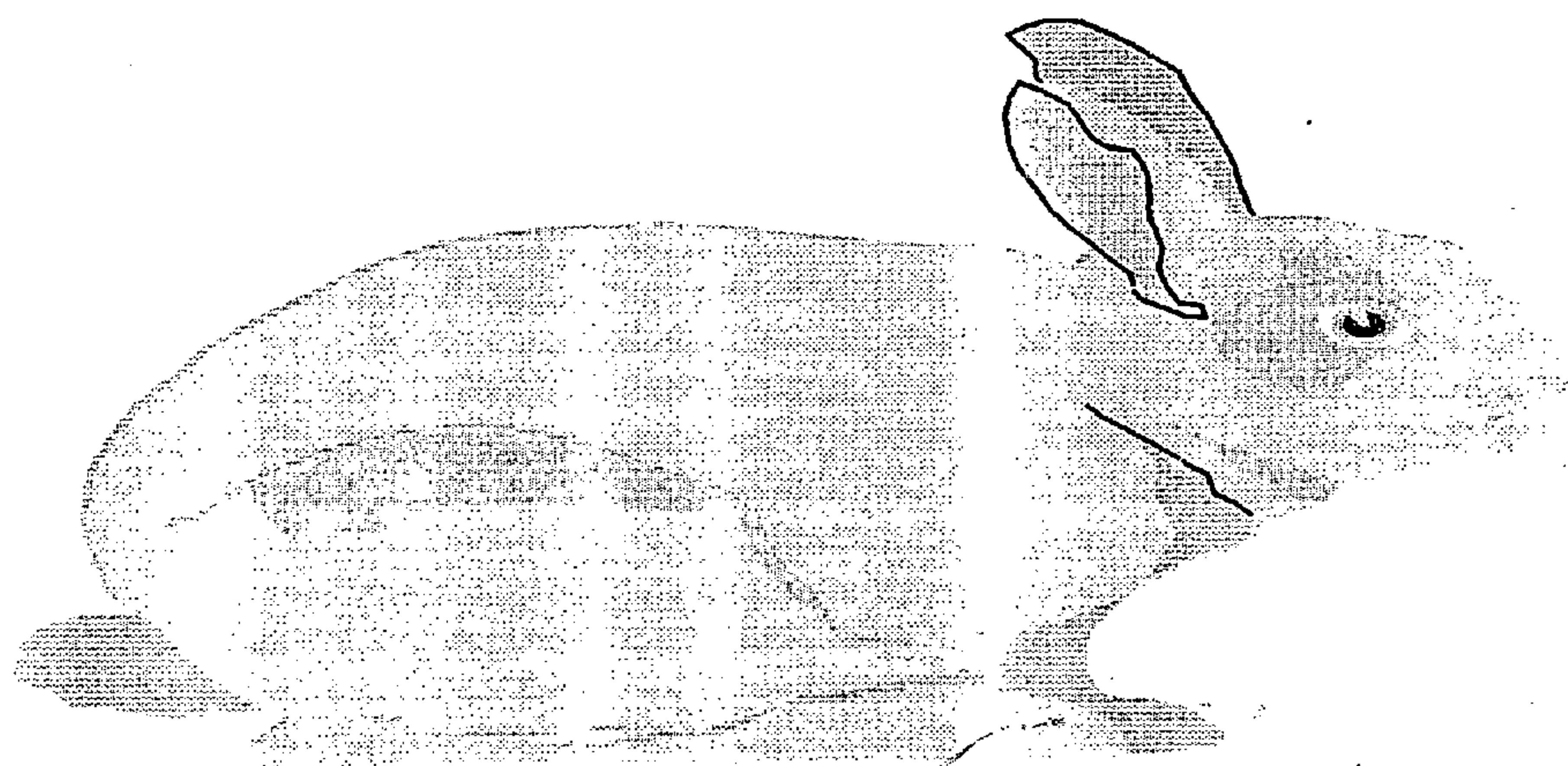
แบบฝึกการเขียนบทสนทนา

(ชุดที่ 3)

K. Jame : 20. or hamburger ?

Santi : I like cookies.

Jame : Thank you.

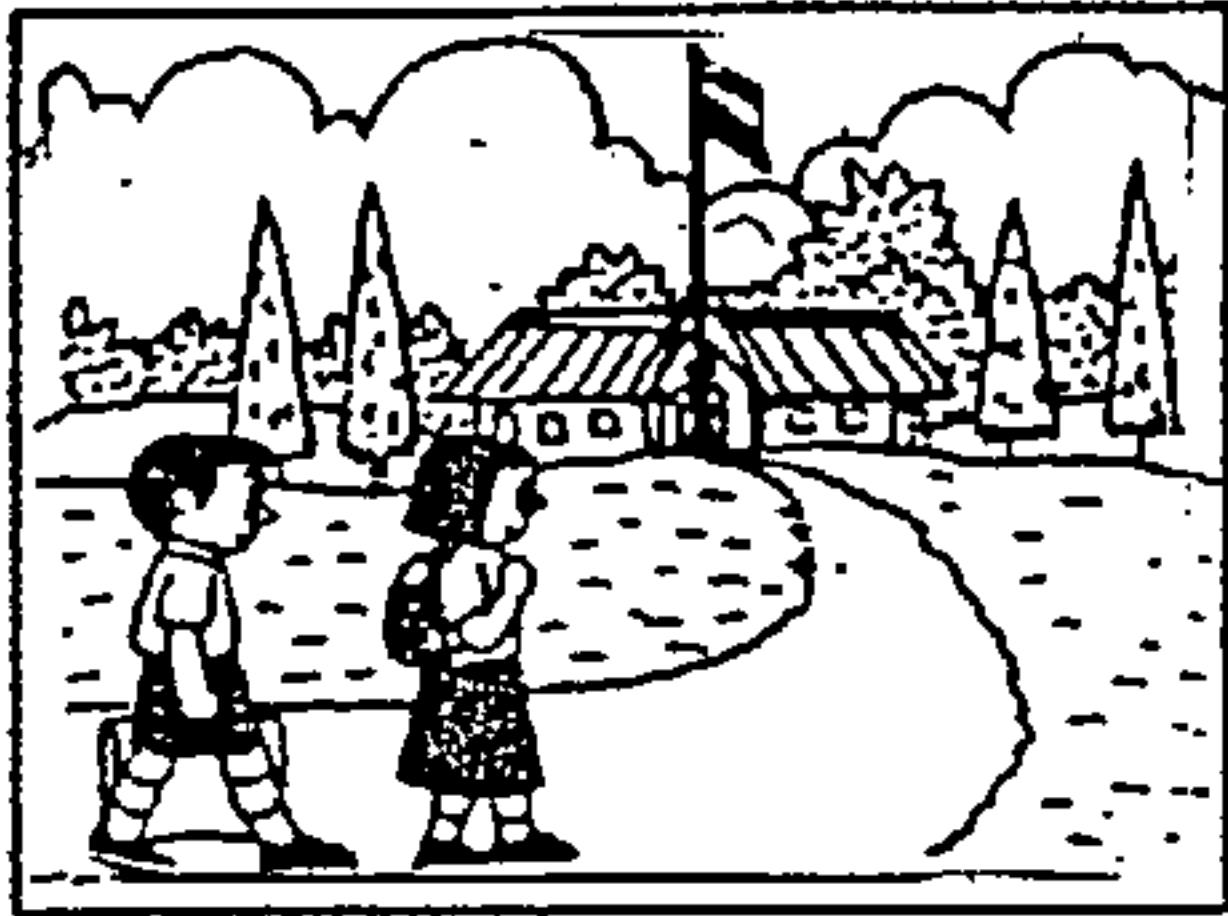


Name Surname..... Grade No.

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ (ชุดที่ 1)

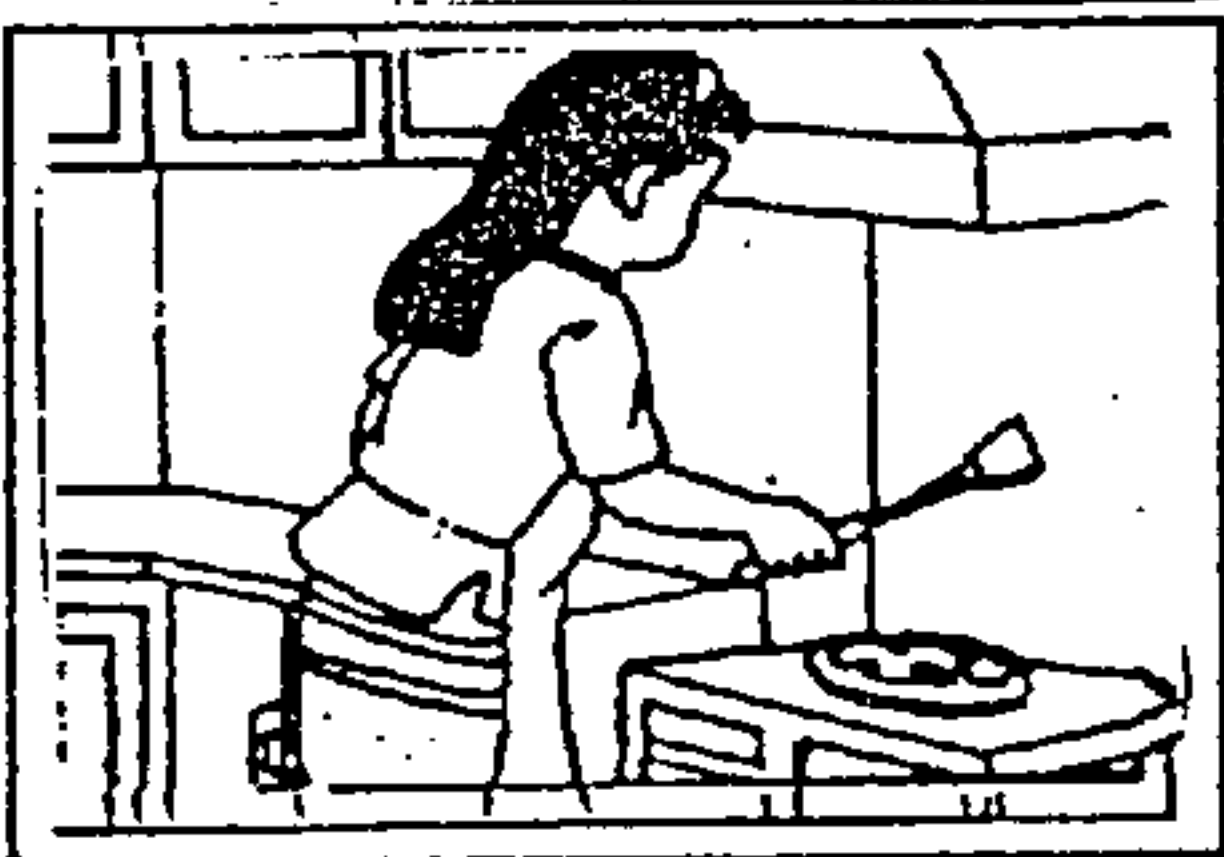
คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมประโยคต่อไปให้สมบูรณ์เพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Example :



In the morning, the boy and the girl are going to school. They are students. They school on foot. They want to study English. want some English books, but they don't have any English book.

1.



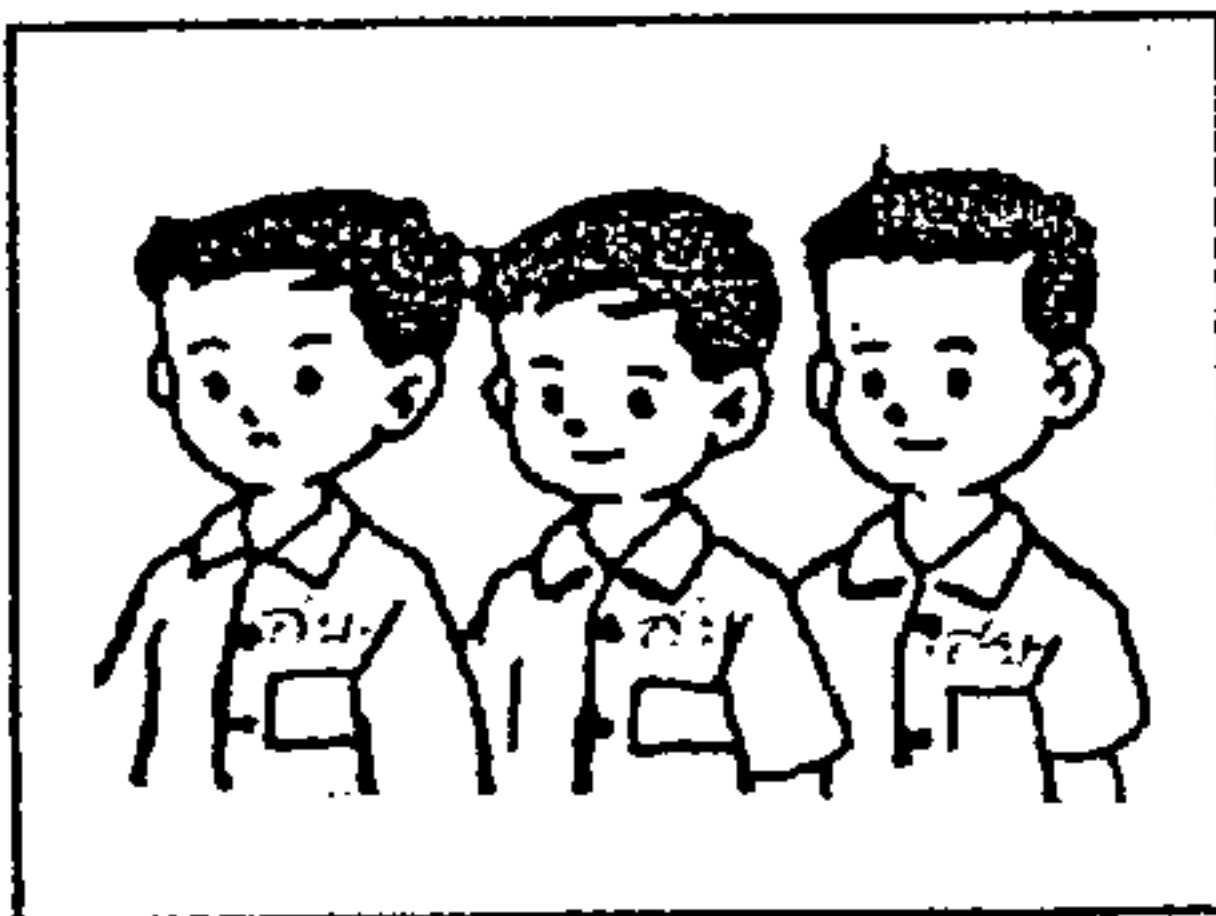
Suda's mother is in 1. _____.
She 2. _____ cook food for lunch.
She has a flipper in 3. _____.
She doesn't 4. _____.
She 5. _____.

2.



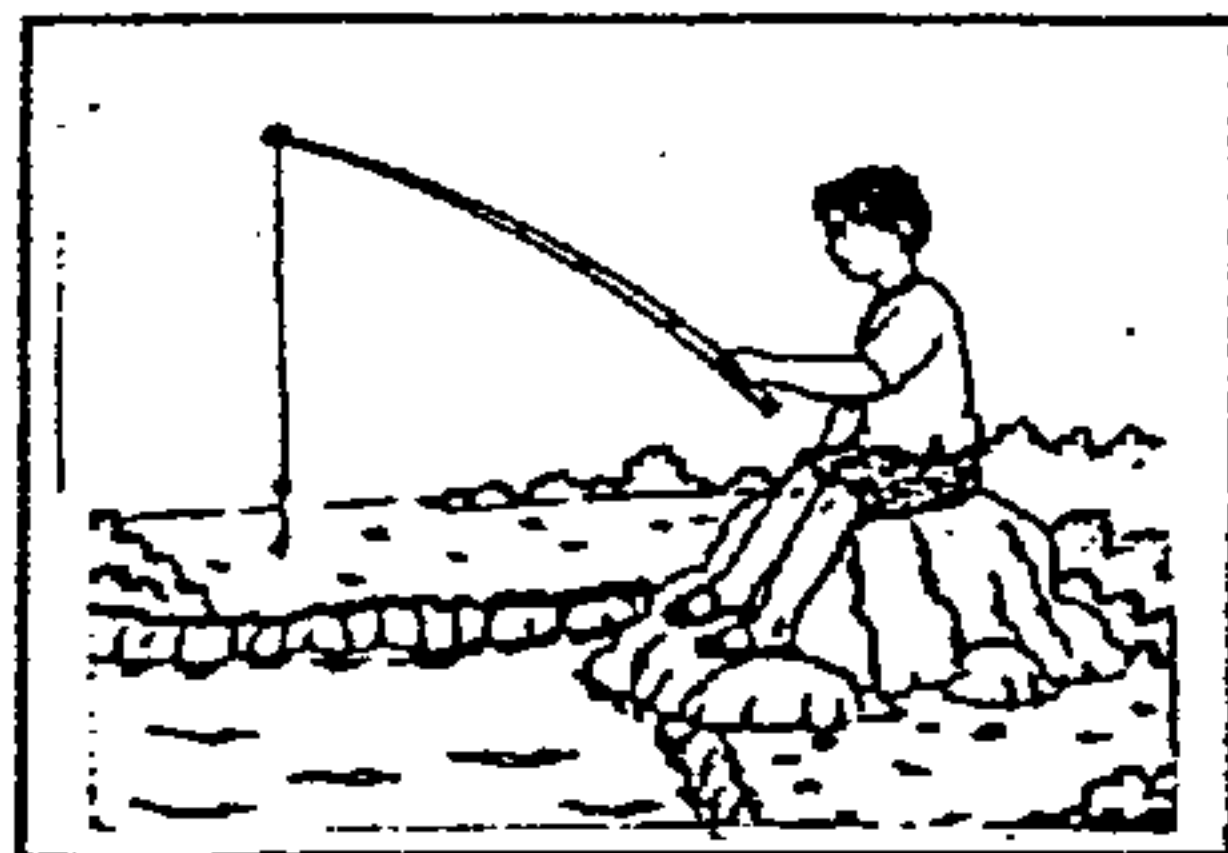
Udom is 1. _____. He 2. _____ hat.
He doesn't 3. _____ gun. 4. _____ use it.
He 5. _____ gun.

3.



Dum, Dang and Nop 1. _____.
They 2. _____ write the letters.
They 3. _____ some pens. They don't
4. _____ pens. 5. _____
buy some pens.

4.



Tom is 1. _____.
2. _____ fishing. He 3. _____ some
fish. He doesn't 4. _____ fish.
5. _____ sad.

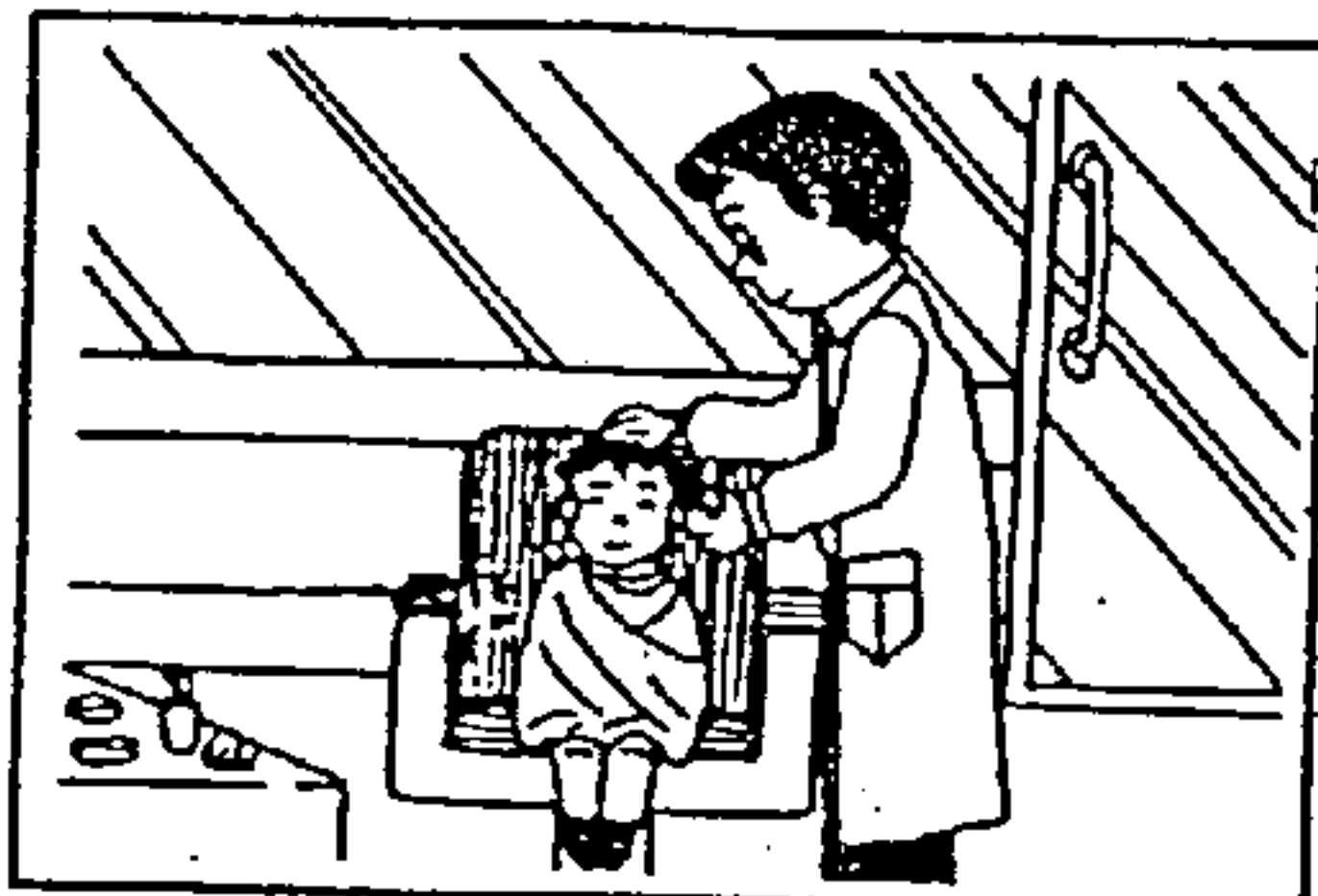
Name Surname Grade No.

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

(ชุดที่ 2)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์เพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Example :



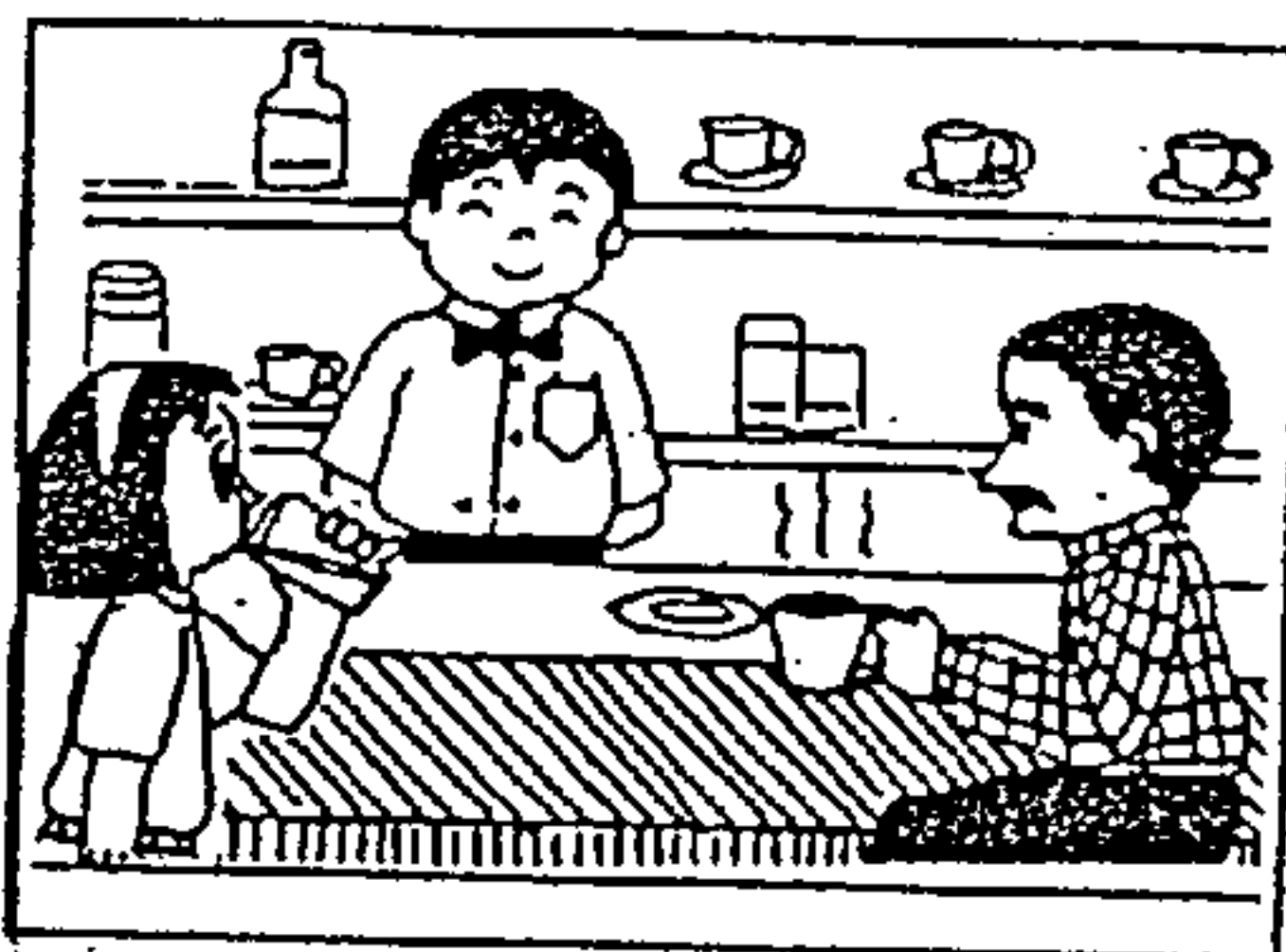
This man is a barber. He wants to cut the boy's hair. He wants a scissors. He doesn't have a scissors. He wants a comb.

1.



Rattana is 1. _____ 2. _____ to cook fried rice . She 3. _____ of fish sauce, a bowl of soup and a bottle of pepper. She doesn't 4. _____ eggs. She 5. _____

2.



Buncha is a shopkeeper. 1. _____ good man. 2. _____ coffee , tea, and milk. Tawee 3. _____ coffee. Wipa 4. _____ milk. Milk and 5. _____ sweet.

3.



Pornsri 1. _____. She sells bread , cake, 2. _____ cookies . Jane and Mos 3. _____ buy some cake. Because they 4. _____ cake. But they 5. _____ money.

4.



Tong 1. _____ carpenter. He has a 2. _____. He 3. _____ a saw. He 4. _____ cut the wood. But he doesn't 5. _____

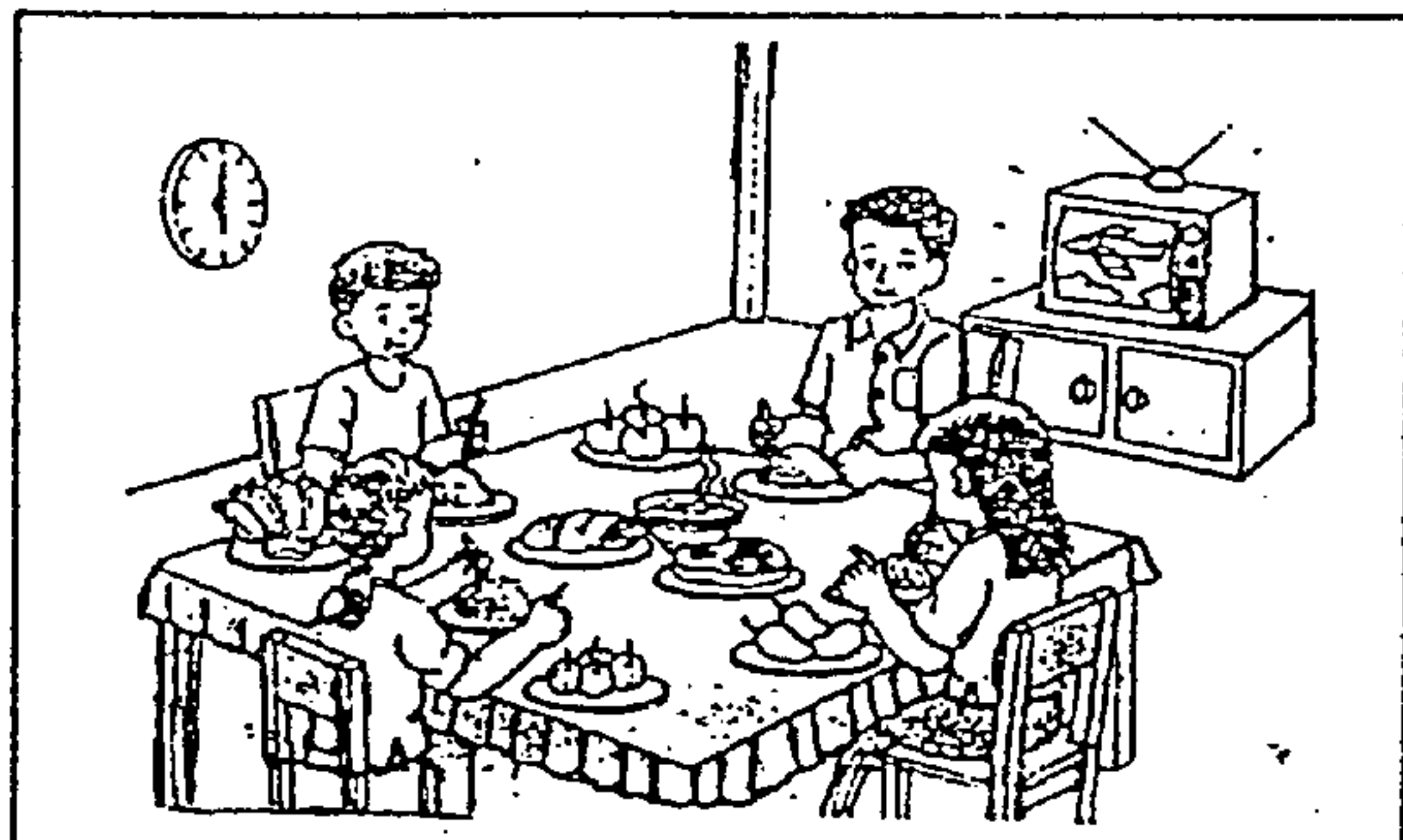
Name Surname..... Grade No.....

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

(ชุดที่ 3)

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเติมประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์เพื่อบรรยายภาพที่กำหนดให้

Example :



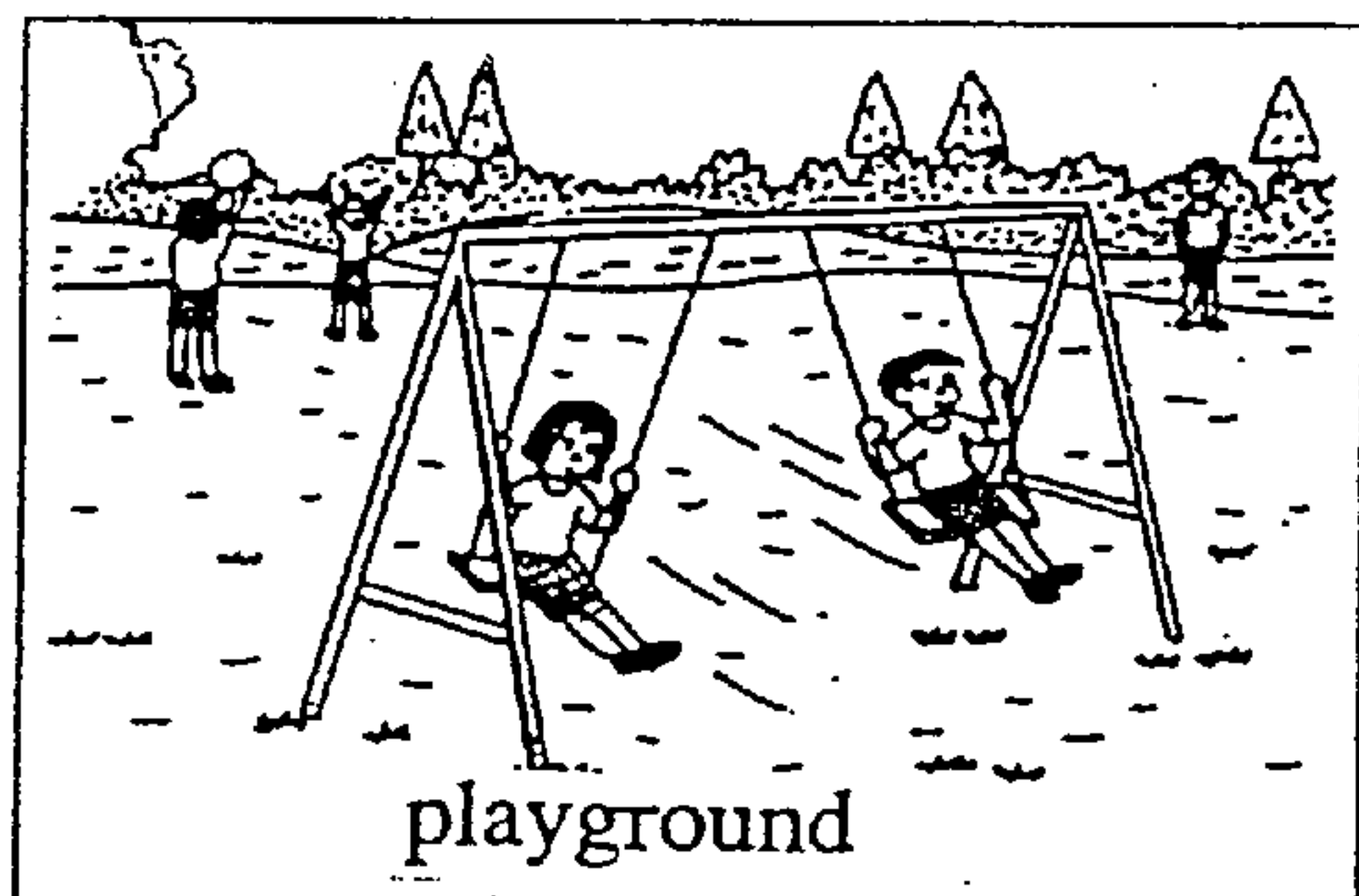
Mr. Bill , Mrs. Bill, Bob, and Bow are at the table. They're eating and watching TV. They like soup and fruit. They don't like beef. Mr. Bill likes apples. Mrs. Bill likes mangoes. Bob likes bananas and Bow likes oranges. They are very happy.

1.



At the playground, two children
1. _____ on a swing. Lek and
Dang 2. _____ throwing a ball.
They 3. _____ happy. Chai 4. _____
standing. He 5. _____ throw a
ball, too.

2.



Kim 's mother 1. _____
food. I am helping his 2. _____.
3. _____ to make soup from
They don't 4. _____. They
put some chicken 5. _____
_____.

แบบฝึกการเขียนประโยคบรรยายภาพ

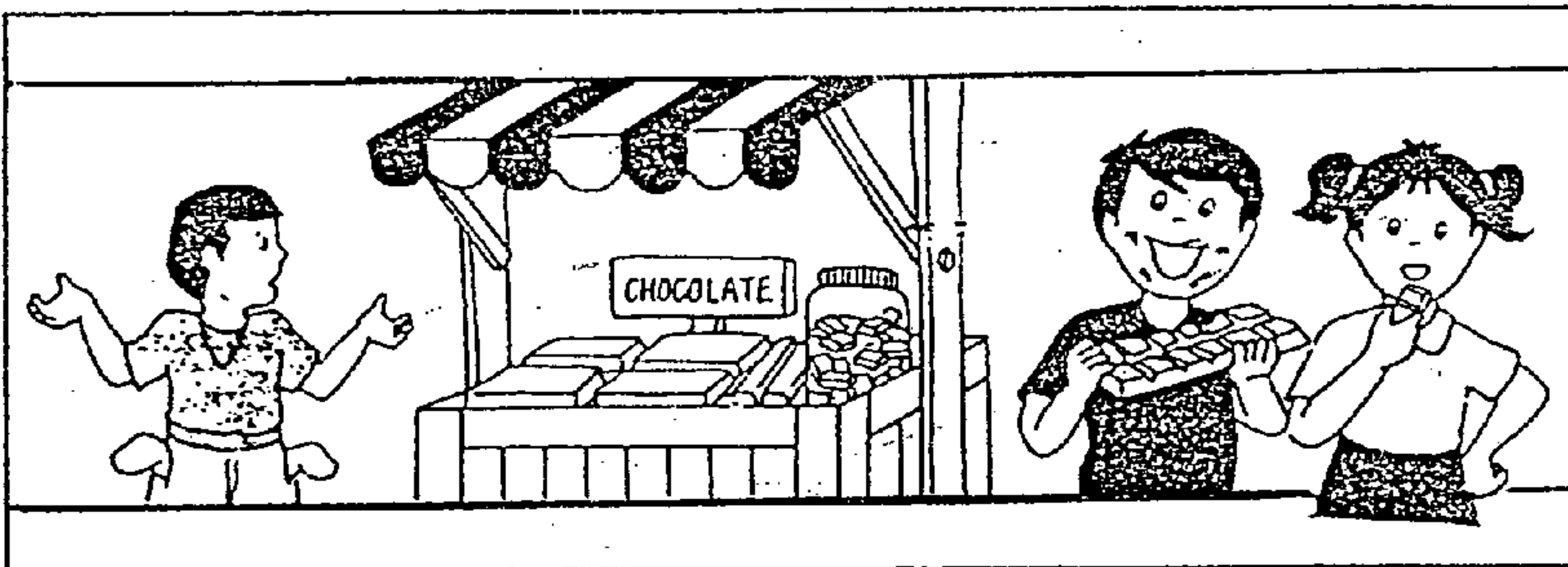
(ชุดที่ 3)

3.



Today is 1. _____.
Her father and mother buy 2. _____
_____ cake for her. She 3. _____ I
it. She 4. _____ years old.
Susan and her friends 5. _____
_____.

4.

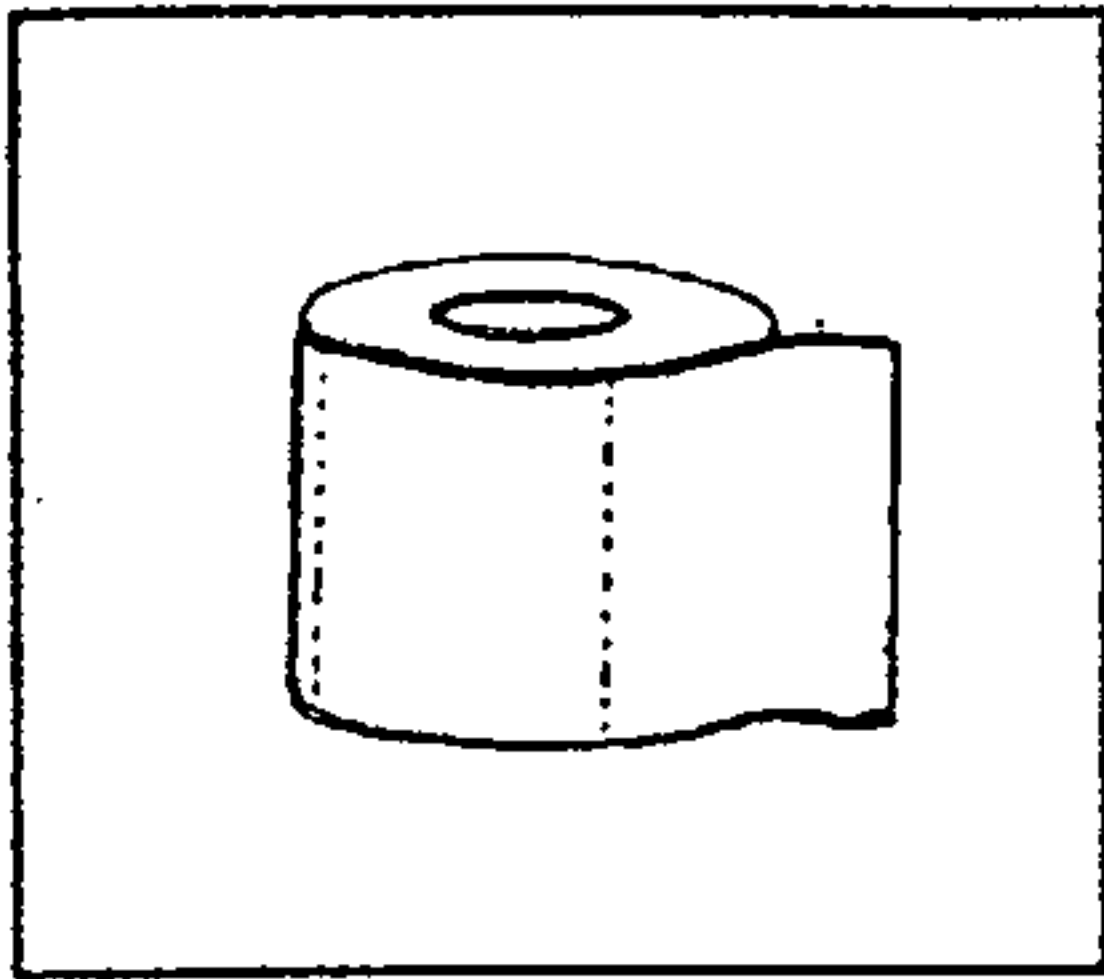


This is a supermarket. Here has some 1. _____
and candies. Joe and Nuch are 2. _____.
They 3. _____. Tim is standing. He 4. _____
eat chocolate. But, he 5. _____ money.

Name Surname Grade No.

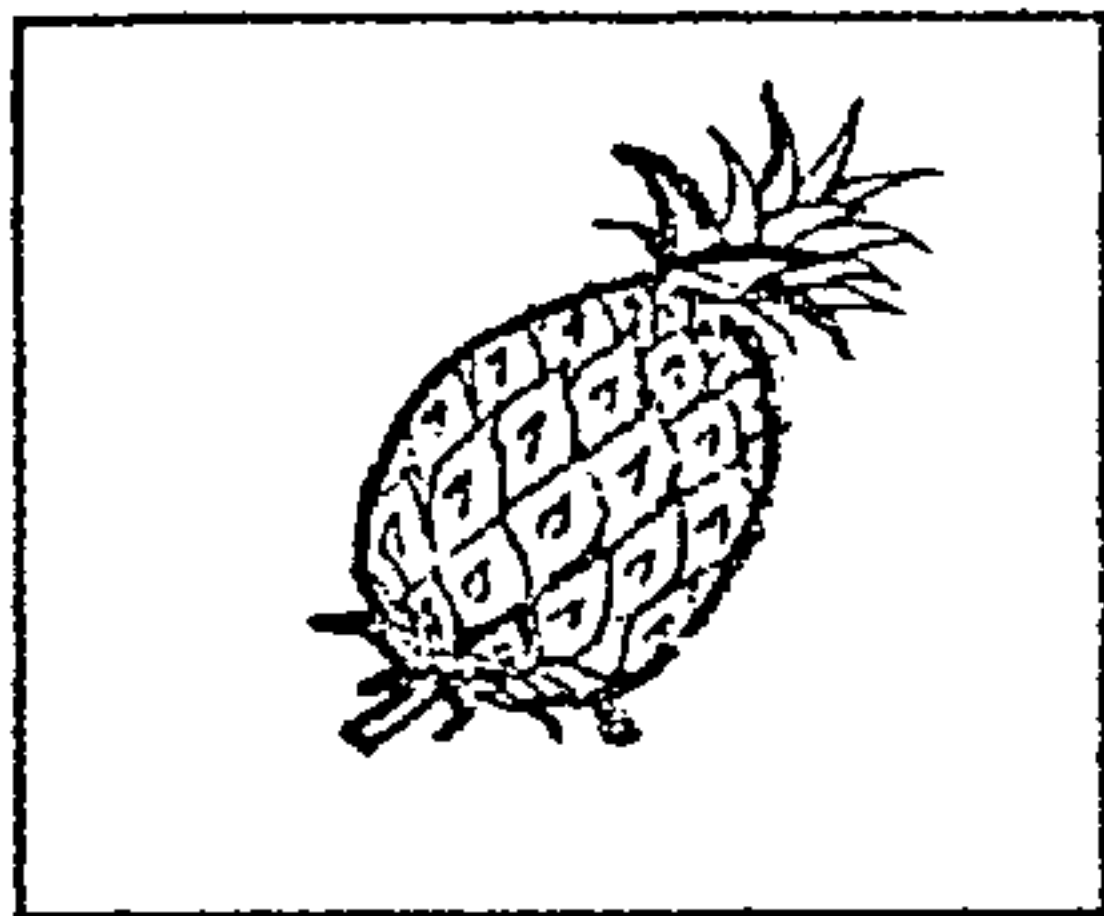
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

7.



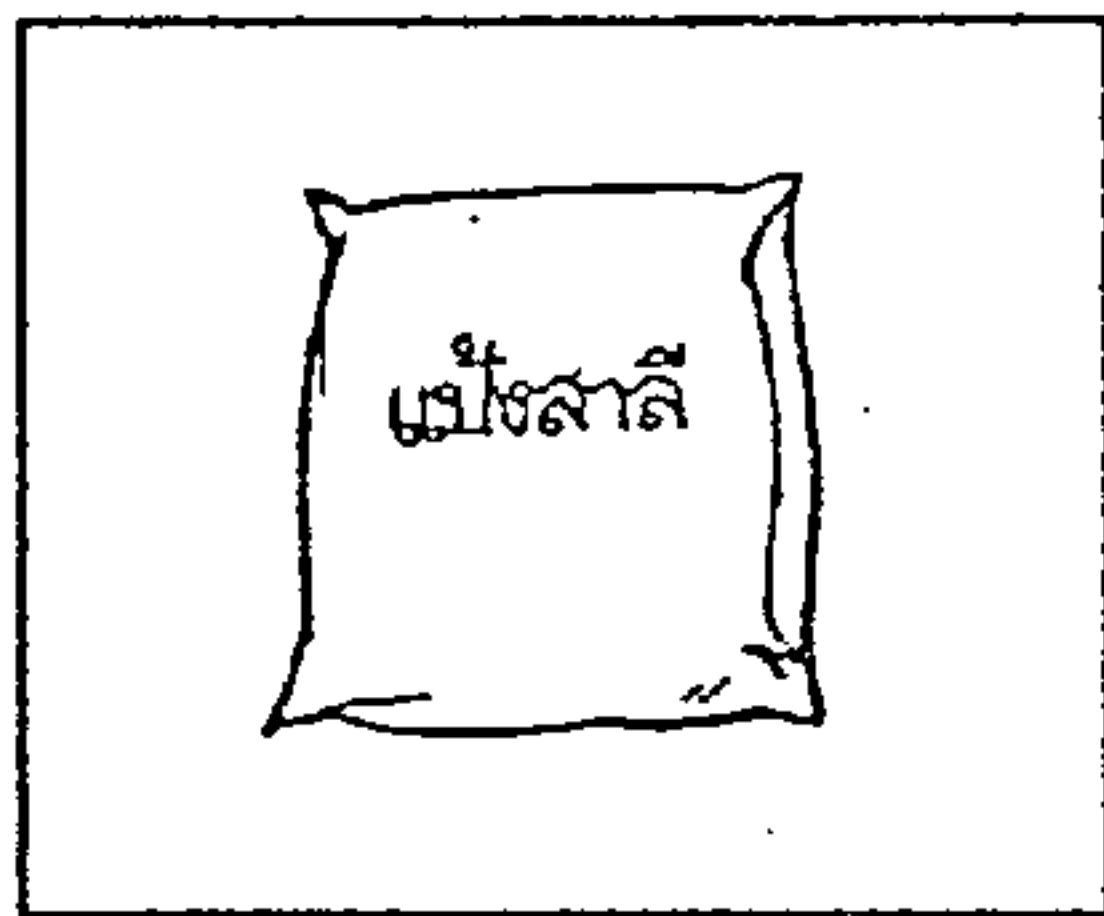
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

8.



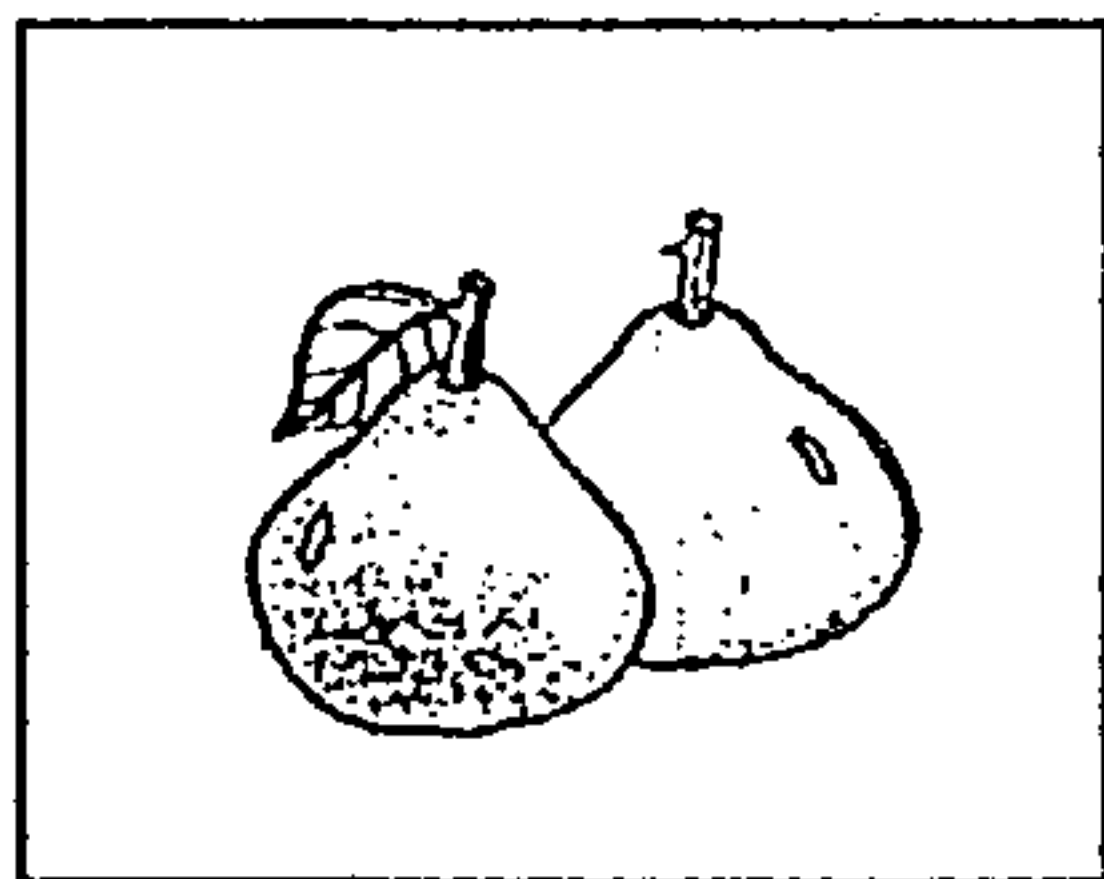
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

9.



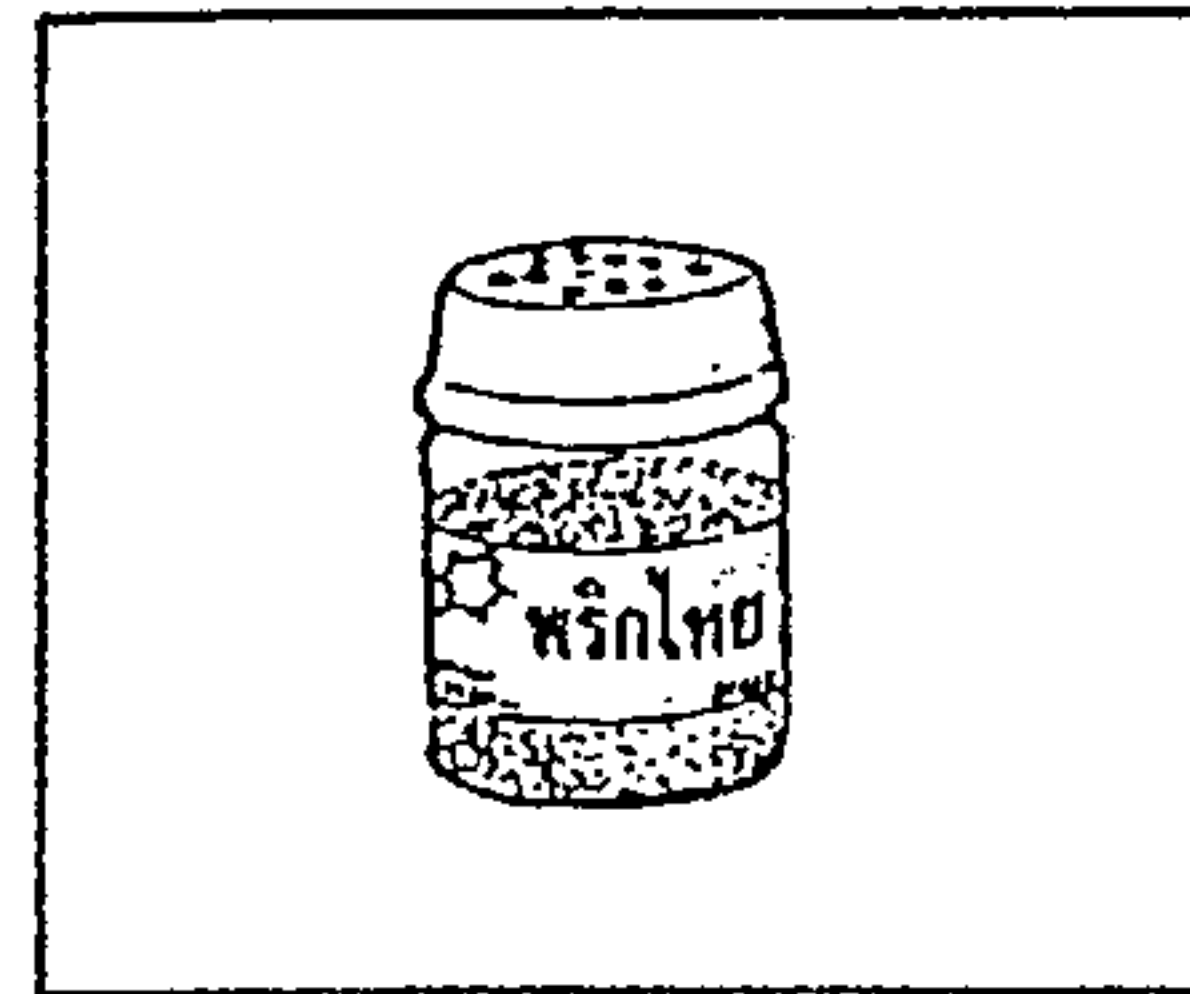
□ □ □ □ □ □

10.



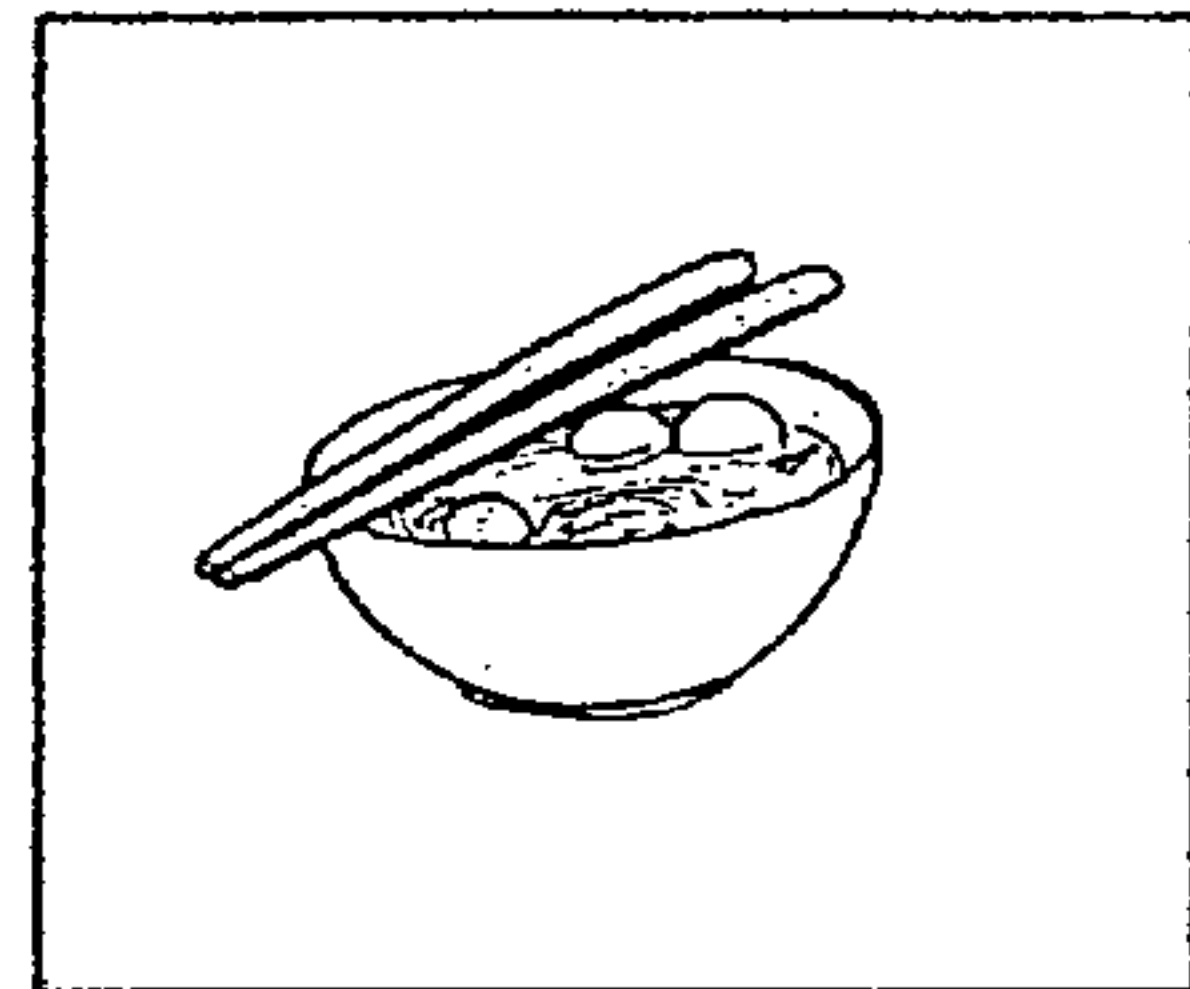
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

11.



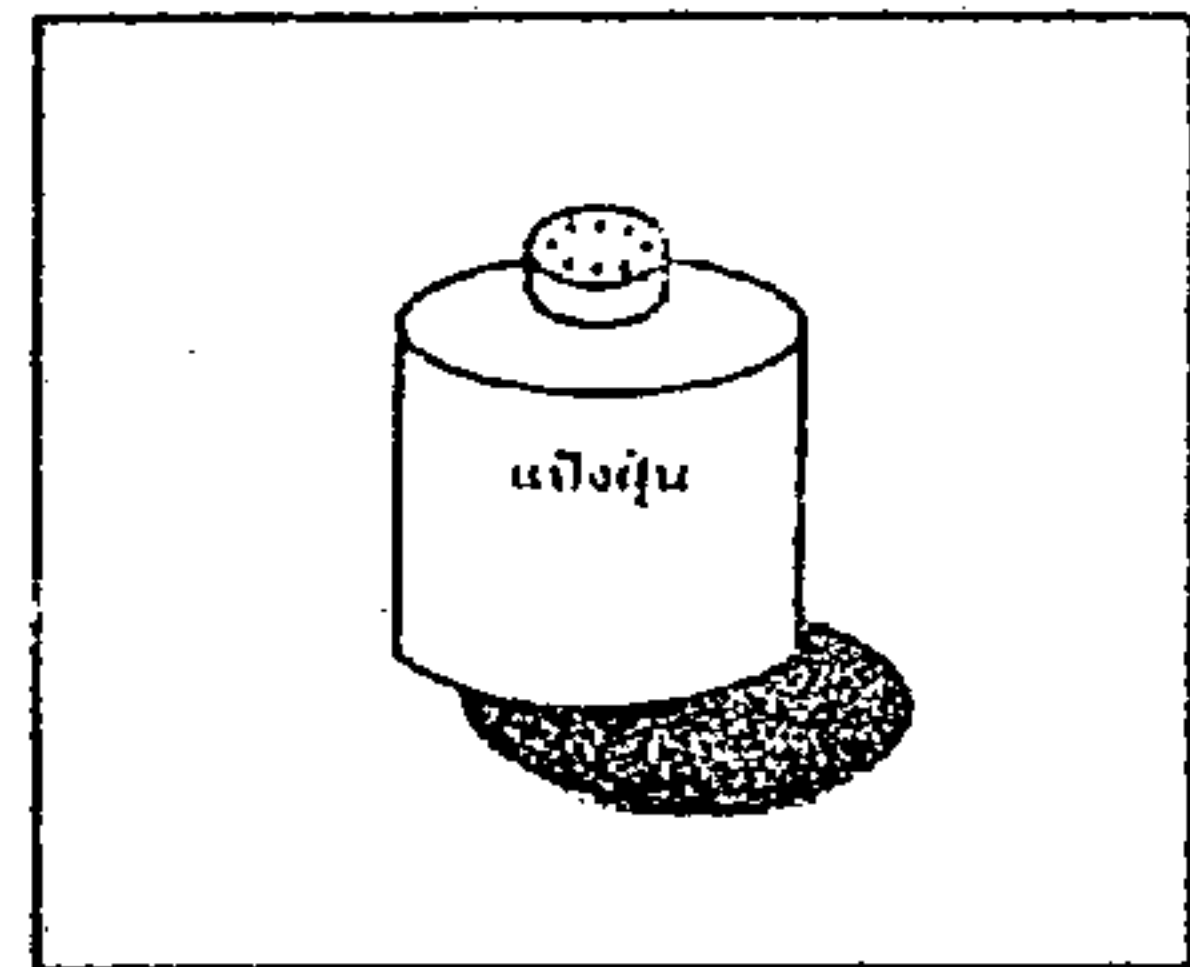
□ □ □ □ □ □ □ □

12.



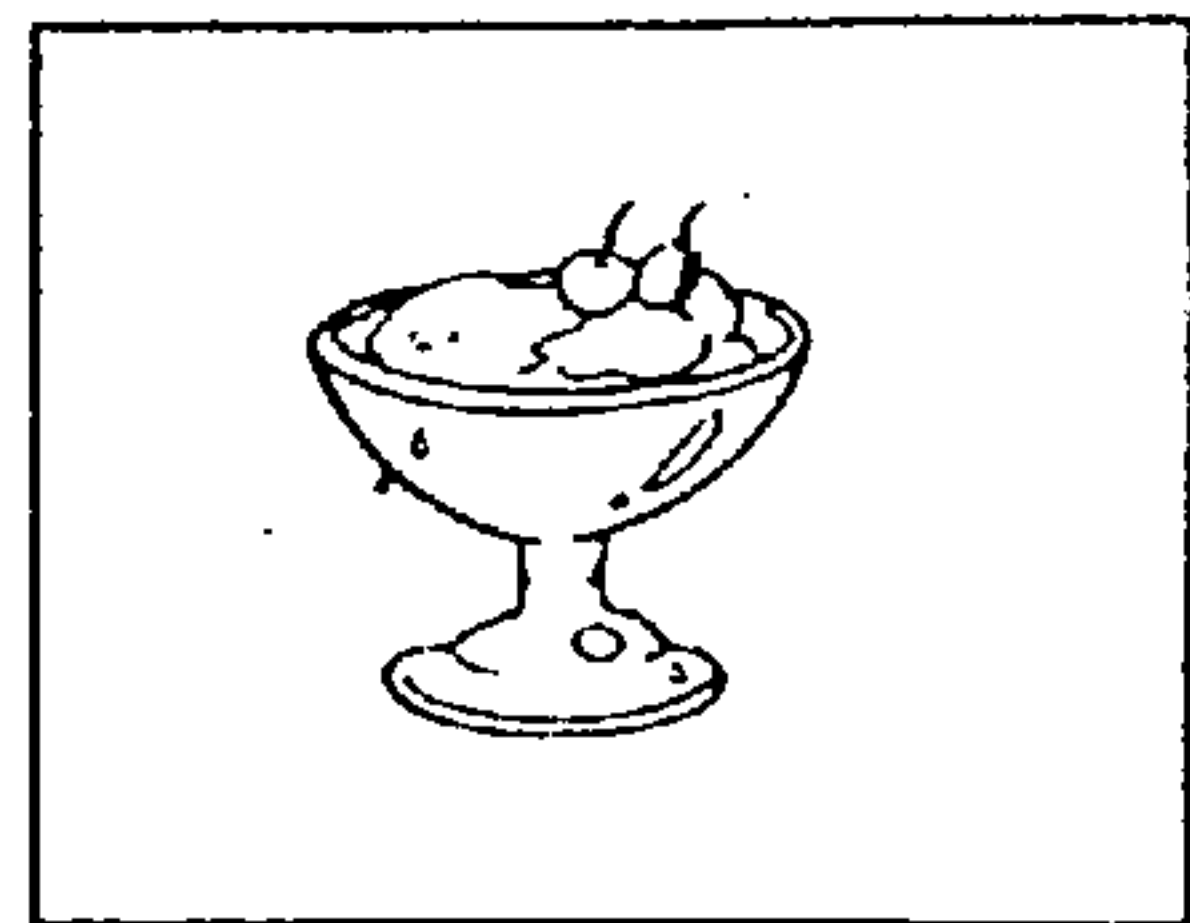
□ □ □ □ □ □ □ □

13.



□ □ □ □ □ □ □ □

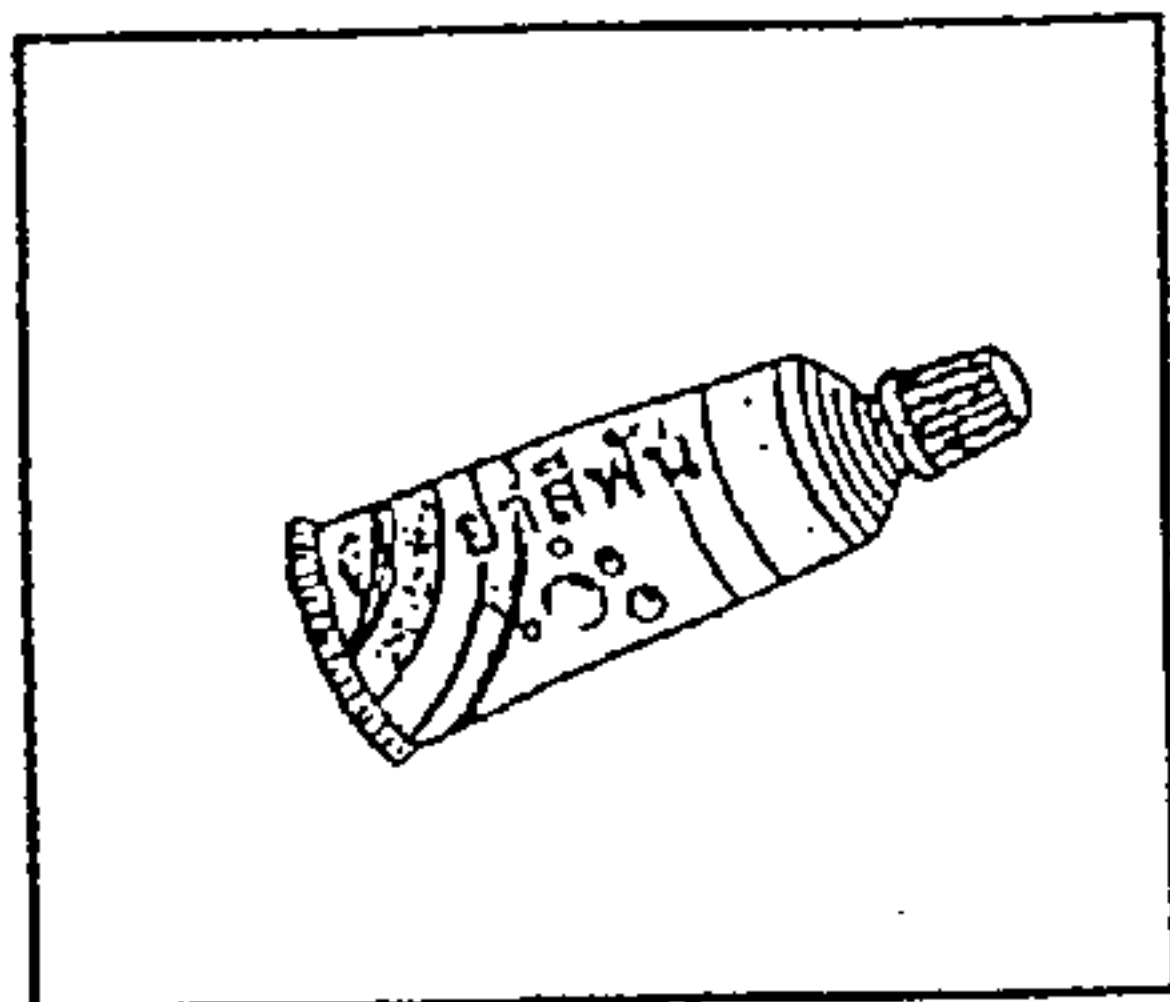
14.



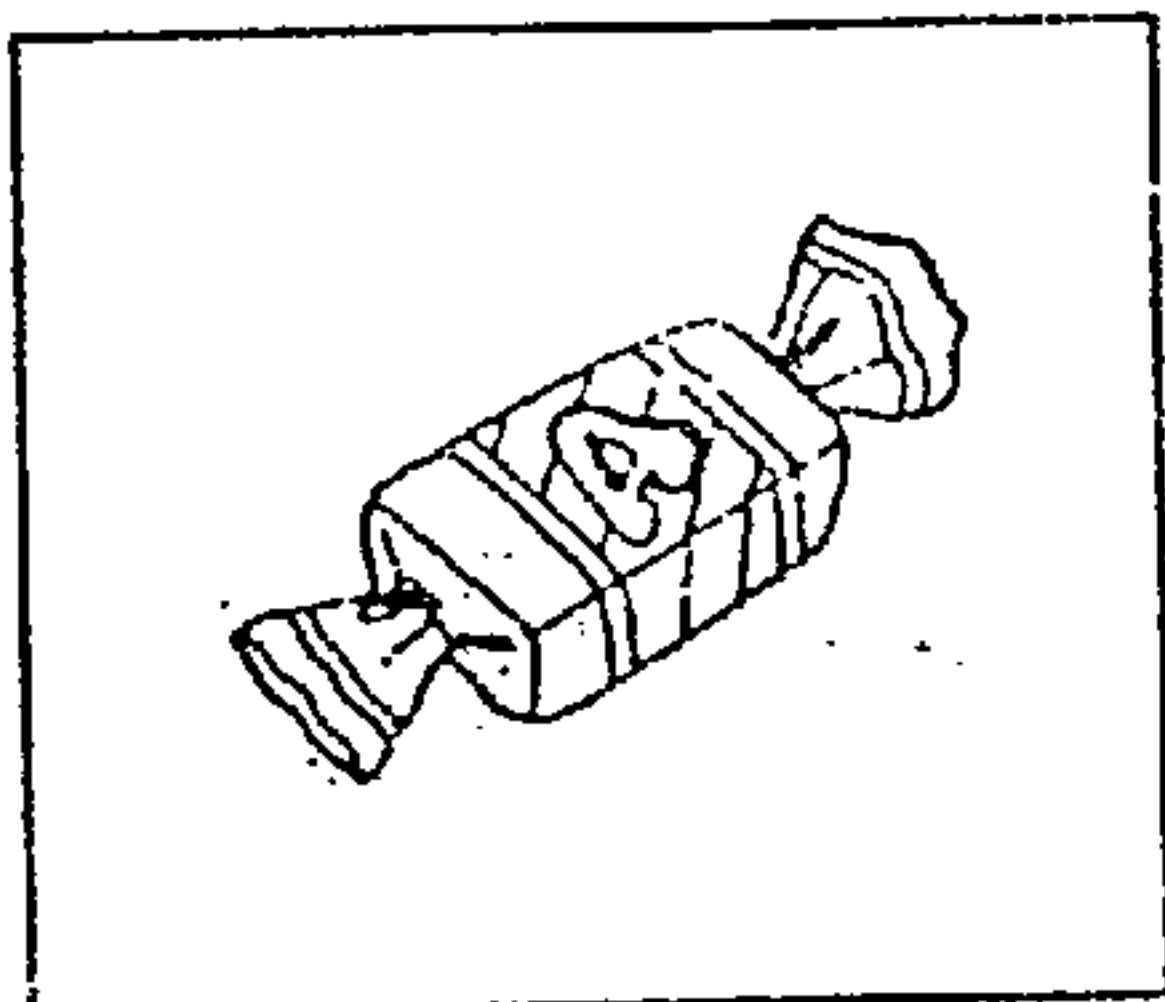
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

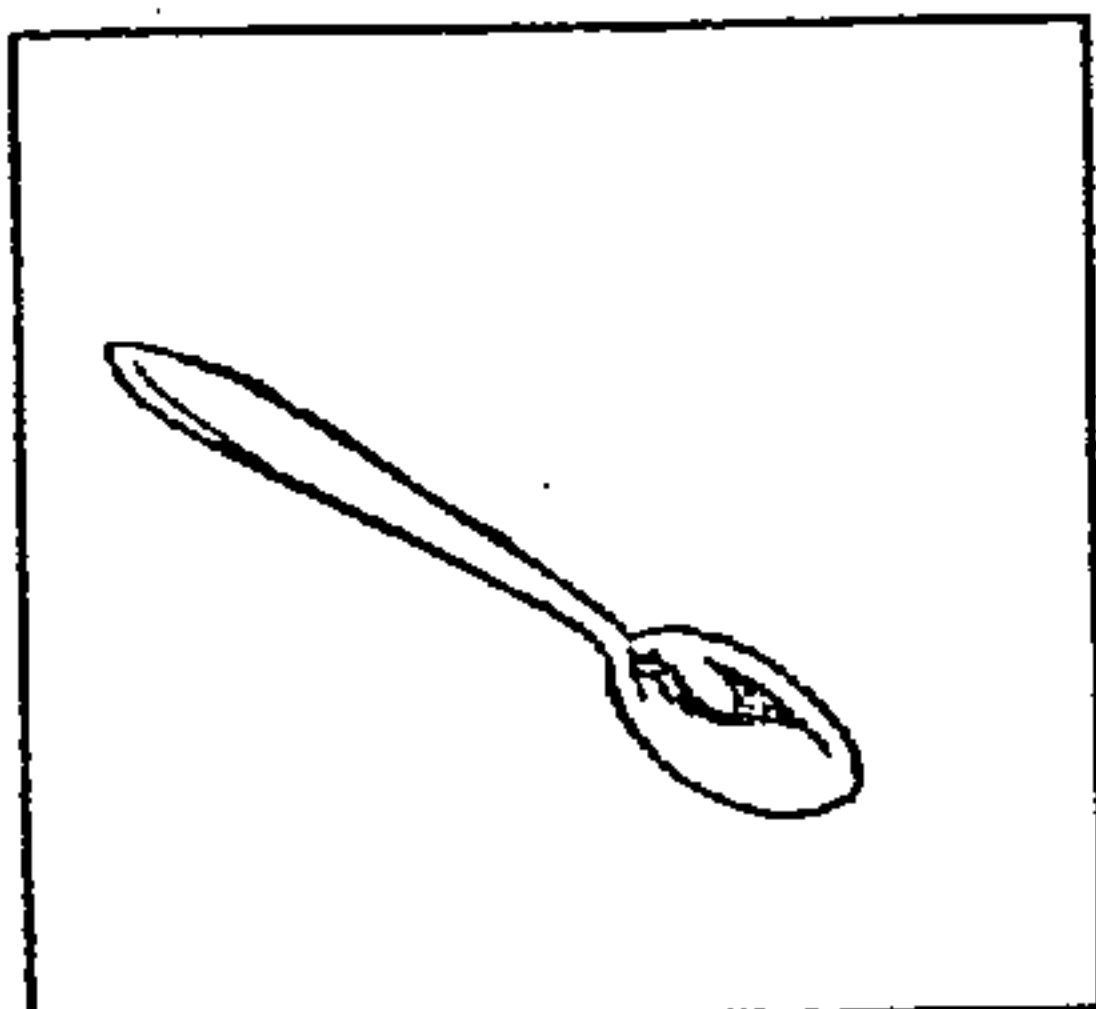
15.



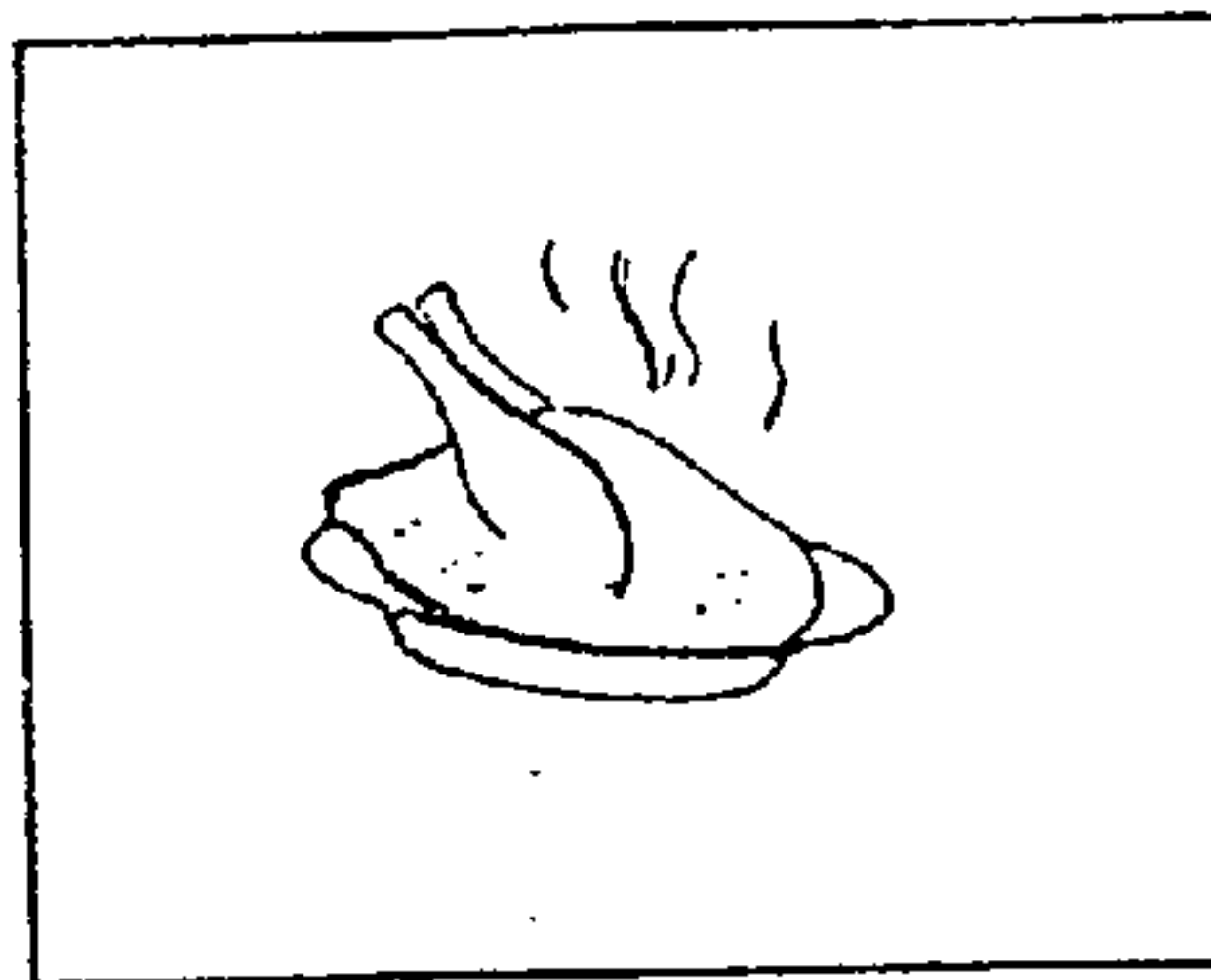
16.



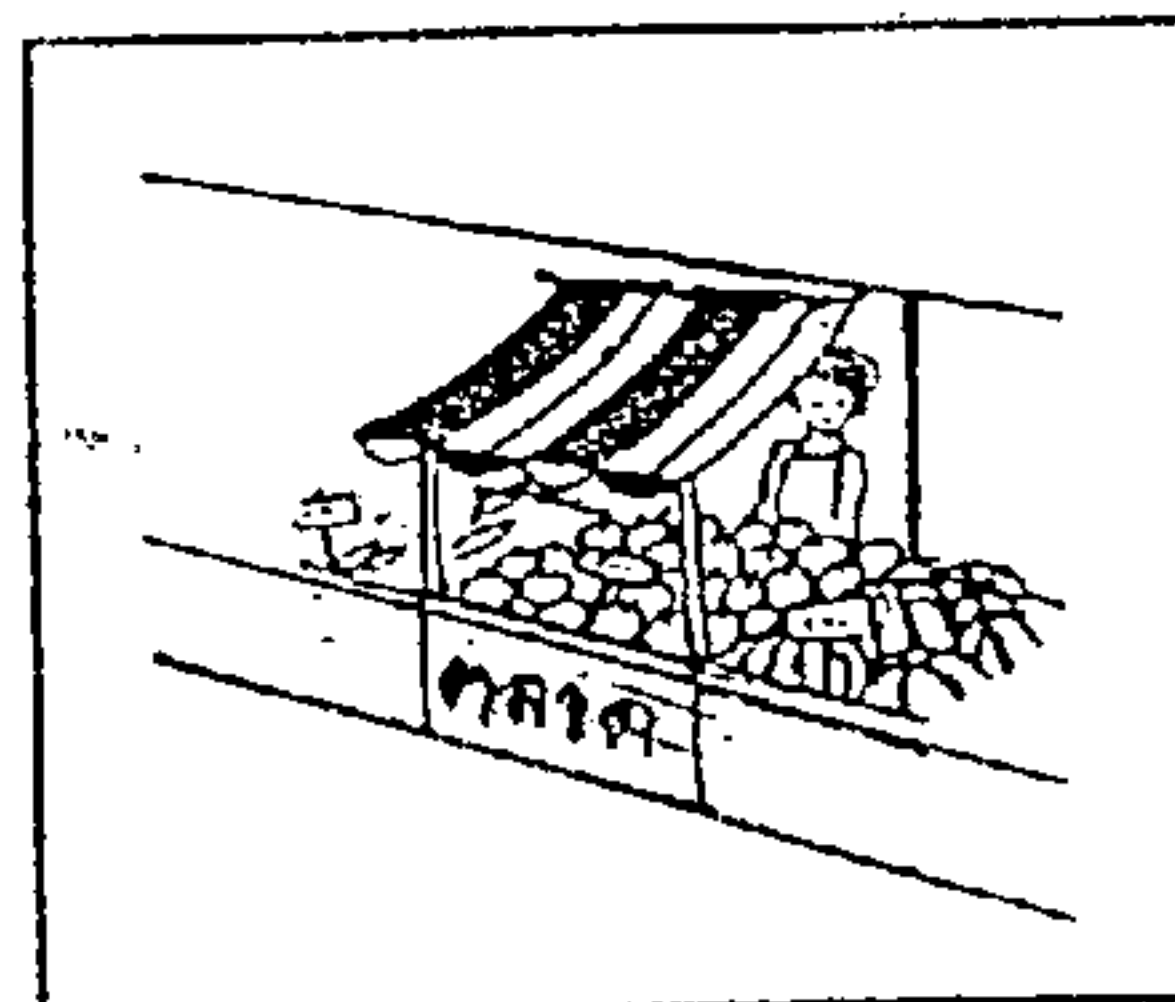
17.



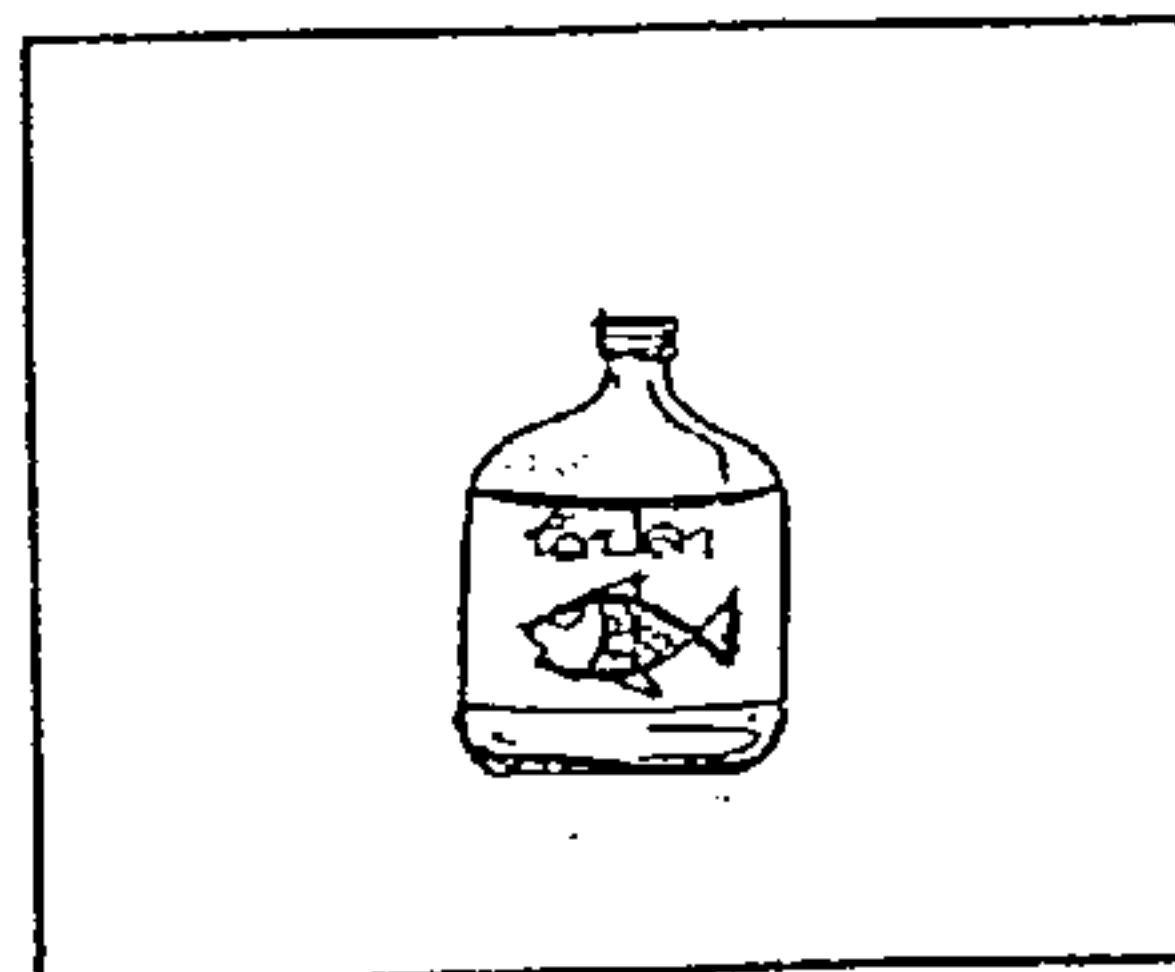
18.



19.



20.



แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
การเขียนบทสนทนา

D. Bow : Good afternoon. Can 11. _____ ?

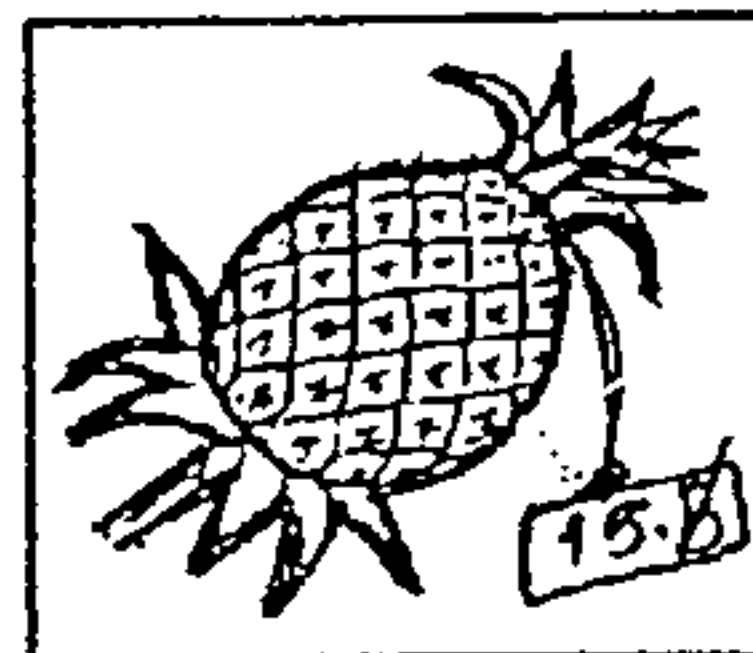
Touch : Yes, I want 12. _____ ?

How much is it ?

Bow : It's 13. _____ .

Touch : Here's twenty baht .

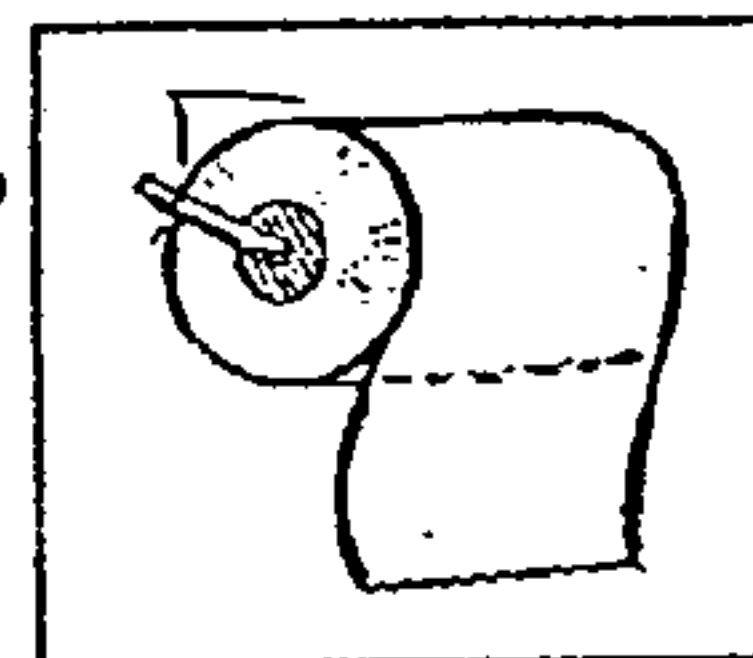
Bow : Here's your change . Thank you.



E. Dara : May 14. _____ ?

Pensri : Yes, please. Here you are.

Dara : Thank you .



F. Nitha : Please 15. _____ .

Wandee : Here you are.

Nitha : Thank you.



G. Sri : Hello, Piya. Where are you going ?

Piya : 16. _____ .

Sri : 17. _____ ?

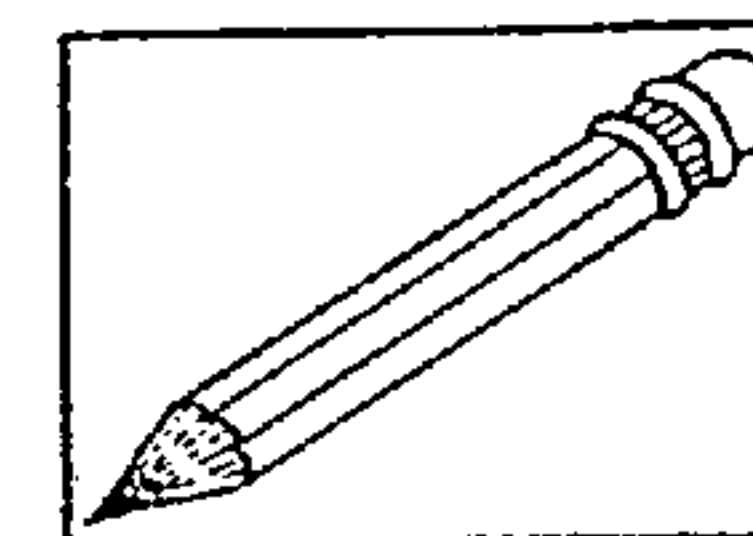
Piya : I'm going to buy some rice.



H. Mark : Could 18. _____ ?

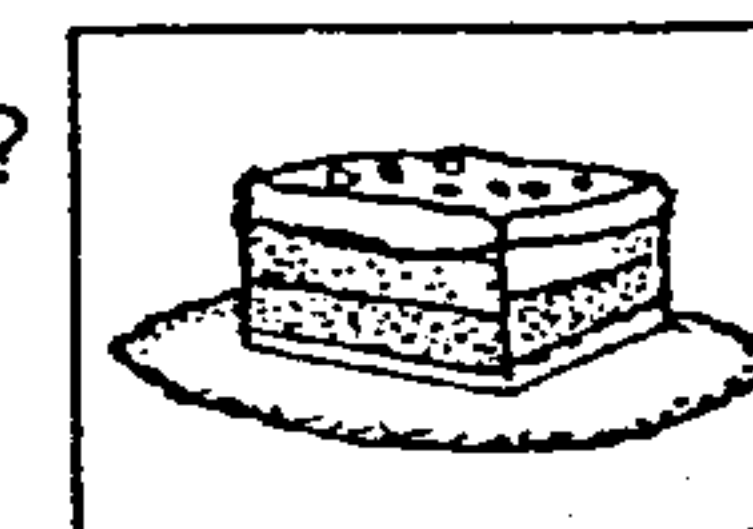
Nikey : No, I don't have a ruler.

19. _____ .



I. Bill : Would 20. _____ ?

Marry : Yes, thank you.



แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การเขียนบรรยายภาพ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนประโยค 5 ประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้เพื่อบรรยายภาพข้างล่างนี้

want / help / sugar / milk / shop



1.



Aree , Lek and their mother

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การเขียนบรรยายภาพ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนประโยค 5 ประโยคโดยใช้คำที่กำหนดให้เพื่อบรรยายภาพข้างล่างนี้

shopping / supermarket / buys / trolley / pay

2.



Today 's Sunday. Mrs. Janet Mason

.....

.....

.....

.....

.....

.....



Name Surname Grade No

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
ภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ อาจารย์ประจำภาควิชาสาขาการวัดผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นายอุดมศักดิ์ นาคี หัวหน้าฝ่ายทดสอบประเมินผล ตำแหน่งนักวิชาการ 7 ว.
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
4. นางสุพัตรา ศรีเลขา ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดปทุมวนาราม ระดับ 7 สำนักงาน
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
5. นางมาลินี พันธุ์พิกุล อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดปทุมวนาราม สำนักงาน
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวรัตนา ดีศาลา

วัน เดือน ปีเกิด 14 กรกฎาคม 2505

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 41 หมู่ที่ 4 ถ. ไทรน้อย – บ้านกล้วย ต. ไทรน้อย อ. ไทรน้อย
จ. นนทบุรี

สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดสระบัว ถ. พระรามที่ 1 แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- 2518 ชั้น ป. 7 จากโรงเรียนวัดไทรใหญ่ อ. ไทรน้อย จ. นนทบุรี
- 2521 ชั้น ม.ศ. 3 จากโรงเรียนไทรน้อย อ. ไทรน้อย จ. นนทบุรี
- 2524 ชั้น ม.ศ. 5 จากโรงเรียนบางบัวทอง อ. บางบัวทอง จ. นนทบุรี
- 2529 ปก.ศ. สูง (เอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร
- 2531 คบ. (เอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม กรุงเทพมหานคร
- 2544 กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

- 2526 - 2536 เป็นครูโรงเรียนเอกชน (โรงเรียนรังษีวิทยา) เขตดินแดง
กรุงเทพมหานคร
- 2536 - ปัจจุบัน เป็นครูโรงเรียนวัดสระบัว เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร